

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2019–2020

2020. február 10–13-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 261., 2021.7.2.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2020. február 12., szerda

2021/C 294/01	Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet XVII. mellékletének az ólom és az ólomvegyületek tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági rendeletre irányuló javaslatról (D063675/03 – 2019/2949(RPS))	2
2021/C 294/02	Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása a női nemi szervek megcsonkításának világszerte történő felszámolására irányuló uniós stratégiáról (2019/2988(RSP))	8
2021/C 294/03	Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása az automatizált döntéshozatali folyamatokról: a fogyasztók védelmének és az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának biztosításáról (2019/2915(RSP))	14
2021/C 294/04	Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával folytatandó új partnerségre irányuló tárgyalásokra javasolt megbízatásról (2020/2557(RSP))	18
2021/C 294/05	Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2018. évi éves jelentéséről (2019/2129(INI))	33
2021/C 294/06	Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása az EU belső piacának és a fogyasztók jogainak a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelméből származó kedvezőtlen hatásokkal szembeni védelméről (2019/2814(RSP))	40

2020. február 13., csütörtök

2021/C 294/07	Az Európai Parlament 2020. február 13-i állásfoglalása a Guineai Köztársaságról, nevezetesen a tüntetők elleni erőszakról (2020/2551(RSP))	47
2021/C 294/08	Az Európai Parlament 2020. február 13-i állásfoglalása a madagaszkári bányákban zajló gyermekmunkáról (2020/2552(RSP))	51
2021/C 294/09	Az Európai Parlament 2020. február 13-i állásfoglalása az Európai Unió prioritásairól az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 64. ülészakára vonatkozóan (2019/2967(RSP))	58

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2020. február 12., szerda

2021/C 294/10	Az Európai Parlament 2020. február 12-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (06050/2019 – C9-0023/2019 – 2018/0356(NLE))	66
2021/C 294/11	Az Európai Parlament 2020. február 12-i nem jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (06050/2019 – C9-0023/2019 – 2018/0356M(NLE))	67
2021/C 294/12	Az Európai Parlament 2020. február 12-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (05931/2019 – C9-0020/2019 – 2018/0358(NLE))	77
2021/C 294/13	Az Európai Parlament 2020. február 12-i nem jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (05931/2019 – C9-0020/2019 – 2018/0358M(NLE))	78

2020. február 13., csütörtök

2021/C 294/14	P9_TA(2020)0038 A hamis és eredeti okmányok online (FADO) rendszere ***I Az Európai Parlament 2020. február 13-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Határ- és Parti Őrségről és a 98/700/IB együttes tanácsi fellépés, az 1052/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2018)0631 – C8-0150/2019 – 2018/0330B(COD)) P9_TC1-COD(2018)0330B Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. február 13-án került elfogadásra a hamis és eredeti okmányok online (FADO) rendszeréről és a 98/700/IB tanácsi együttes fellépés hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	83
---------------	---	----

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ¶ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2019–2020

2020. február 10–13-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 261., 2021.7.2.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2020. február 12., szerda

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2020)0030

Végrehajtási jogi aktus elleni kifogás: Az ólom és vegyületei

Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet XVII. mellékletének az ólom és az ólomvegyületek tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági rendeletre irányuló javaslatról (D063675/03 – 2019/2949(RPS))

(2021/C 294/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet XVII. mellékletének az ólom és az ólomvegyületek tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági rendeletre irányuló javaslatra (D063675/03,
- tekintettel a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: a REACH-rendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 68. cikke (1) bekezdésére,
- tekintettel a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról szóló, 2013. november 20-i 1386/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság a PVC környezeti kérdéseiről szóló zöld könyvről szóló, 2001. április 3-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „Az erőforrás-hatékonyság: úton a körforgásos gazdaság felé” című, 2015. július 9-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján a di(2-etilhexil)-ftalát (DEHP) alkalmazására vonatkozó engedélyt megadó XXX bizottsági végrehajtási határozat tervezetéről szóló, 2015. november 25-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A körforgásos gazdaságról szóló csomag végrehajtása: a vegyi anyagokkal, a termékkel és a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok közötti kapcsolódási pontok kezelésének lehetőségei” című, 2018. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 396., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 354., 2013.12.28., 171. o.

⁽³⁾ HL C 21. E, 2002.1.24., 112. o.

⁽⁴⁾ HL C 265., 2017.8.11., 65. o.

⁽⁵⁾ HL C 366., 2017.10.27., 96. o.

⁽⁶⁾ HL C 433., 2019.12.23., 146. o.

2020. február 12., szerda

- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a Törvényszék T-837/16. sz. ügyben hozott, 2019. március 7-i ítéletére ⁽⁸⁾,
 - tekintettel a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikke (3) bekezdésének b) pontjára ⁽⁹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 112. cikkének (2) és (3) bekezdésre, valamint (4) bekezdésének c) pontjára,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
- A. mivel a bizottsági rendletervezet arra törekszik, hogy a vinil-klorid (PVC) polimerjeiben vagy kopolimerjeiben stabilizátorként használt ólom szintjét korlátozza;
- B. mivel az ólom olyan mérgező vegyi anyag, amely még kis mennyiségben is súlyos egészségkárosodást, többek között visszafordíthatatlan idegrendszeri károsodást okozhat ⁽¹⁰⁾; mivel az ólom esetében nem lehet „biztonságos szintről” beszélni ⁽¹¹⁾ ⁽¹²⁾; mivel az ólom a környezetre is káros: nagyon mérgező a vízi élővilágra ⁽¹³⁾, és tartósan megmarad a környezetben ⁽¹⁴⁾;
- C. mivel a Bizottság a PVC környezetvédelmi szempontjairól szóló, 2000. július 26-i zöld könyvében ⁽¹⁵⁾ már felvetette az ólom PVC-stabilizátorként való használatának problémáját;
- D. mivel a Bizottság zöld könyvében kijelentette, hogy támogatja az ólom PVC-termékekben stabilizátorként való felhasználásának csökkentését, és számos intézkedést irányozott elő, többek között jogszabály általi fokozatos megszüntetést, de végül a PVC-ágazat azon önkéntes kötelezettségvállalása mellett döntött, mely szerint ez utóbbi 2015-ig felhagy az ólom PVC-stabilizátorként való használatával ⁽¹⁶⁾;
- E. mivel ez a megközelítés ellentétes volt a Parlament álláspontjával, amely a zöld könyvre adott válaszában felszólította a Bizottságot, hogy tiltsa be az ólom PVC-ben stabilizátorként való használatát ⁽¹⁷⁾;
- F. mivel a Bizottság akkori eljárása, vagyis az, hogy semmit sem tett, azt jelentette, hogy 2000 és 2015 között több millió tonna olyan PVC-t gyártottak, amelyet több százezer tonna ólommal stabilizáltak ⁽¹⁸⁾; mivel az ilyen ólmot tartalmazó PVC-ből készült termékek fokozatosan hulladékká válnak;

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.

⁽⁸⁾ A Törvényszék 2019. március 7-i ítélete, *Svédország kontra Bizottság*, T-837/16. sz. ügy, ECLI:EU:T:2019:144, <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=3DE9187FAF56F2A2616EA9541DE1D2B2?text=&docid=211428&pageIndex=0&doclang=HU&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=5232553>

⁽⁹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽¹⁰⁾ lásd az Európai Vegyianyag-ügynökség XV. melléklete szerinti korlátozásról szóló, 2016. december 16-i jelentést (a továbbiakban: XV. melléklet szerinti dokumentáció), 3. o.: „Megalapozott tény, hogy az ólomnak való kitétség súlyos kognitív és idegrendszer-fejlődési hatásokkal jár még kis mennyiség esetén is. Az ólom küszöbérték nélküli neurotoxikus anyagnak minősül, amely káros hatással van a gyermekek központi idegrendszerének fejlődésére [...] az EFSA jelezte, hogy a háztartásokban előforduló por és a talaj jelentős forrásai lehetnek a gyermekek ólomnak való kitétségének. Az EFSA az erőfeszítések folytatását ajánlja az emberek étrendi és nem étrendi forrásokból származó ólomnak való kitétségének csökkentése érdekében.” <https://echa.europa.eu/documents/10162/f639cc6f-7403-63de-9407-135544f33d86>

⁽¹¹⁾ Lásd a fenti idézetet a XV. melléklet szerinti dokumentációból; az ólomra való hivatkozás mint „küszöbérték nélküli anyagra” történik.

⁽¹²⁾ Az Egészségügyi Világszervezet szerint „nincs olyan ólomexpozíciós szint, amelynek ne lenne káros hatása”, <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/lead-poisoning-and-health>

⁽¹³⁾ XV. melléklet szerinti dokumentáció, 11. o.

⁽¹⁴⁾ <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/329953/WHO-CED-PHE-EPE-19.4.7-eng.pdf?ua=1>

⁽¹⁵⁾ COM(2000)0469.

⁽¹⁶⁾ https://vinylplus.eu/uploads/Modules/Documents/vc2001_en.pdf

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament 2001. április 3-i állásfoglalása a PVC környezetvédelmi szempontjairól szóló bizottsági zöld könyvről (HL C 21. E, 2002.1.24., 112. o.).

⁽¹⁸⁾ A zöld könyv szerint 1998-ban az éves belföldi PVC-termelés 5,5 millió tonna volt, míg a stabilizátorként felhasznált ólom mennyisége elérte a 112 000 tonnát.

2020. február 12., szerda

- G. mivel a PVC-ágazat 2015. évi önkéntes kötelezettségvállalásának teljesítésekor a Bizottság rájött, hogy az importált PVC-termékekben továbbra is található ólom; mivel ezek után a Bizottság ezért felkérte az Európai Vegyipari Ügynökséget (az ügynökséget), hogy készítse el a XV. melléklet szerinti korlátozási jelentést;
- H. mivel az ügynökség megerősítette az importált PVC-termékekre vonatkozó korlátozás elsődleges fontosságát, úgy vélt, hogy mivel az európai PVC-ipar már megkezdte a PVC-stabilizátorként használt ólomvegyületek fokozatos kivonását, „2016-ban az Unióban a PVC-ből készült árucikkekkel szembeni teljes becsült ólomkibocsátás 90 %-a az importált PVC-árucikkeknek volt tulajdonítható.”⁽¹⁹⁾;
- I. mivel a bizottsági rendelettervezet az ólom és vegyületei PVC-ből előállított árucikkekben való használatának és jelenlétének korlátozását javasolja, és a PVC-anyag maximális ólomkoncentrációs határértékét 0,1 tömegszázalékban határozza meg⁽²⁰⁾;
- J. mivel ez azon a következtetésen alapul, hogy az Unióban a PVC-termékek ólomstabilizátorai által az emberekre jelentett kockázatot nem ellenőrzik megfelelően⁽²¹⁾; mivel a környezetre jelentett veszélyeket nem vették figyelembe az ólom kockázatjellemezése során a kockázatkorlátozási javaslat összefüggésében⁽²²⁾;
- K. mivel ezt a korlátot a következő érvelés alapján alkalmazták: „Figyelembe véve, hogy az ólomvegyületek 0,5 tömegszázalék alatti koncentrációban nem tudják hatékonyan stabilizálni a PVC-t, az ügynökség által javasolt 0,1 %-os koncentrációs határérték bevezetésével várhatóan biztosítható, hogy a PVC-előállítás során az Unióban többé ne kerüljön sor ólomvegyületek stabilizátorként való szándékos hozzáadására.”⁽²³⁾;
- L. mivel fontos felismerni, hogy a 0,1 %-os küszöbérték nem „biztonságos szintet”, hanem inkább adminisztratív szintet jelent, amelynek célja annak teljes elkerülése, hogy stabilizátorként ólom kerüljön felhasználásra a PVC-ben;
- M. mivel a bizottsági rendelettervezet a visszanyert PVC-t tartalmazó egyes árucikkek tekintetében két eltérést javasolt a korlátozástól 15 éves időtartamra: az egyik lehetővé teszi, hogy az ólom koncentrációja legfeljebb 2 tömegszázalék legyen kemény PVC esetén⁽²⁴⁾, a másik pedig lehetővé teszi, hogy az ólom koncentrációja legfeljebb 1 tömegszázalék legyen rugalmas/lágy PVC esetében⁽²⁵⁾;
- N. mivel az 1 tömegszázalékos vagy 2 tömegszázalékos ólomkoncentráció bizonyosan nem felel meg a „biztonságos szinteknek”, hanem olyan határértékek, amelyek lehetővé teszik, hogy az ágazat továbbra is optimalizálja az ólomot tartalmazó PVC-hulladék újrahasznosításából származó pénzügyi előnyeit⁽²⁶⁾;
- O. mivel az ilyen eltérések a visszanyert PVC-ből készült árucikkek révén állandósítják a veszélyes maradványanyag felhasználását, annak ellenére, hogy a Bizottság kifejezetten elismeri a rendelkezésre álló alternatívákat⁽²⁷⁾;

⁽¹⁹⁾ XV. melléklet szerinti dokumentáció, 4. o.

⁽²⁰⁾ A bizottsági rendelettervezet mellékletének 11. és 12. pontja.

⁽²¹⁾ Lásd a XV. melléklet szerinti dokumentáció 4. oldalát és a bizottsági rendelettervezet (1) preambulumbekzdését.

⁽²²⁾ A kockázatértékelési bizottság 2017. december 5-i véleménye és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság 2018. március 15-i véleménye egy olyan, a XV. melléklet szerinti dokumentációról, amely egy anyag Unióban belüli gyártásának, forgalomba hozatalának vagy felhasználásának korlátozását javasolja, 10. o.: <https://echa.europa.eu/documents/10162/bf4394ef-7b75-99ec-13c1-134ba7ed713d>

⁽²³⁾ A bizottsági rendelettervezet (4) preambulumbekzdése.

⁽²⁴⁾ A bizottsági rendelettervezet melléklete 14. pontjának a) bekezdése

⁽²⁵⁾ A bizottsági rendelettervezet melléklete 14. pontjának b) bekezdése

⁽²⁶⁾ Mint ez a XV. melléklet szerinti dokumentáció, 35. oldalán kiderül: „Az ipar (ESPA, EuPC, ECVM) megállapította, hogy az újrahasznosított PVC-re magasabb, 1 % (m/m) ólomhatárértéket kellene meghatározni (az általános 0,1 % (m/m) helyett) a PVC-hulladékokban jelenleg jelen lévő ólommaradék miatt. Összességében a 0,1 %-os határértéknek való megfelelés érdekében kiemelt PVC-újrafeldolgozó/-átalakító árucikkeknek csak 10 %-át tudnák (az olcsóbb) újrafeldolgozott PVC-ből előállítani, ezért a PVC újrafeldolgozása már nem lenne gazdaságilag életképes, és le kellene állítani (az extruderek együttes feldolgozásához és üzemeltetéséhez szükséges állandó és változó költségek miatt).”

⁽²⁷⁾ A bizottsági rendelettervezet (6) preambulumbekzdése.

2020. február 12., szerda

- P. mivel az ilyen eltérések ellentétesek a Parlament régóta fennálló, számos állásfoglalásban – legutóbb 2020. január 15-én – kifejtett álláspontjával; mivel a Parlament már 2001-ben külön hangsúlyozta, hogy „a PVC újrafeldolgozása nem állandósíthatja a nehézfémek problémáját”⁽²⁸⁾; mivel „Az erőforrás-hatékonyságról: úton a körforgásos gazdaság felé” című, 2015. július 9-i állásfoglalásában a Parlament hangsúlyozta, hogy „az újrafeldolgozás nem igazolhatja a veszélyes maradványanyagok felhasználásának állandósulását”⁽²⁹⁾; mivel 2015-ben a Parlament ennek megfelelően lépett fel, amikor ellenezte a DEHP, egy másik veszélyes maradványanyagnak a PVC újrahasznosítása céljára való engedélyezését⁽³⁰⁾; mivel 2018-ban a Parlament ismételten hangsúlyozta, hogy „a hulladékhierarchiának megfelelően a megelőzés elsőbbséget élvez az újrafeldolgozással szemben, és ennek megfelelően az újrafeldolgozás nem igazolhatja a veszélyes maradványanyagok felhasználásának állandósulását”⁽³¹⁾; mivel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalásában a Parlament konkrétan javasolta, hogy a tiltott anyagokat „újrafeldolgozási tevékenységek révén ne lehessen újra bevezetni a fogyasztási cikkek uniós piacára”;
- Q. mivel a bizottsági rendelettervezet a visszanyert PVC-re vonatkozó eltéréseket azzal indokolja, hogy „ha az ilyen árucikkek nem kerülnek újrafeldolgozásra, hanem ehelyett a PVC-hulladék hulladéklerakókban való elhelyezés és elégetés útján kerül ártalmatlanításra, azzal nem csökkenne a kockázat, hanem növekedne a környezetbe történő kibocsátás”⁽³²⁾;
- R. mivel a bizottsági rendelettervezet indokolása nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy az újrafeldolgozás valójában nem alternatívája a hulladéklerakásnak vagy az égetésnek, mivel a PVC újrafeldolgozása nem folytatódhat örökké, így csupán halogatni lehet az ólmot tartalmazó PVC ennek megfelelő kibocsátással járó végleges ártalmatlanítását, miközben az újrafeldolgozás és az azt követő használati szakasz során további kibocsátásokra kerül sor;
- S. mivel a bizottsági rendelettervezet valójában egyrészt korlátozná az importált PVC-termékekben behozott, megközelítőleg 1 000–4 000 tonna ólmot, ugyanakkor évente mintegy 2 500–10 000 tonna ólom (újbóli) forgalomba hozatalát tenné lehetővé a visszanyert PVC-n keresztül⁽³³⁾;
- T. mivel más szóval a bizottsági rendelettervezet korlátozná az ólom PVC-termékeken keresztül történő behozatalát, ugyanakkor aláásná e korlátozás hatását azáltal, hogy az ólmot tartalmazó, visszanyert PVC-ből előállított árucikkeken keresztül kétszer annyi ólmot hozna forgalomba;
- U. mivel a bizottsági rendelettervezetben a visszanyert PVC-re vonatkozó eltérések így ellentétesek a REACH-rendelet elsődleges céljával, amely az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítása⁽³⁴⁾;
- V. mivel ezek az eltérések megszegik a 2013-ban elfogadott hetedik környezetvédelmi cselekvési program kötelezettségvállalásait is, amelyek kifejezetten a mérgektől mentes anyagkörforgások kialakítására szólítanak fel, hogy az újrafeldolgozott hulladékot az Unió jelentős, megbízható nyersanyagforrásként hasznosíthassa⁽³⁵⁾;
- W. mivel ezek az eltérések két minőségi szintű piacot eredményeznének, nevezetesen egyrészt az ólommentes, új PVC-ből előállított termékekét, másrészt a jelentős mennyiségű ólmot tartalmazó, visszanyert PVC-ből előállított termékekét; mivel a visszanyert PVC-ből készült termékekben lévő ólomra vonatkozó tolerancia hitelteleníti a termékhasznosítást;
- X. mivel nem helyénvaló a jövőre halogatni az ólomtartalmú PVC-hulladék környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelésének problémáját, nem is beszélve az ólomnak az árucikkek következő generációjába történő átszivárgásáról;
- Y. mivel a bizottsági rendelettervezet a visszanyert PVC-re vonatkozó eltéréseket bizonyos alkalmazásokra korlátozza, és az érintett cikkek egy alcsoportja esetében bevezeti azt a követelményt, mely szerint az ólmot egy újonnan előállított PVC-réteggel kell elszigetelni, a lágy PVC-re vonatkozóan ötéves határidővel;

⁽²⁸⁾ HL C 21. E, 2002.1.24., 112. o.

⁽²⁹⁾ HL C 265., 2017.8.11., 65. o.

⁽³⁰⁾ HL C 366., 2017.10.27., 96. o.

⁽³¹⁾ HL C 433., 2019.12.23., 146. o.

⁽³²⁾ A bizottsági rendelettervezet (7) preambulumbekzdése.

⁽³³⁾ A számítás 500 000 tonna, 0,5–2 %-os ólomtartalmú PVC-hulladékon alapul.

⁽³⁴⁾ A REACH-rendelet 1. cikke és (1) preambulumbekzdése.

⁽³⁵⁾ HL L 354., 2013.12.28., 171. o.

2020. február 12., szerda

- Z. mivel az eltérésekben szereplő korlátozás nem kezeli a hulladék végleges ártalmatlanítása során keletkező ólomkibocsátást, amely a kibocsátások 95 %-át teszi ki;
- AA. mivel a bizottsági rendelettervezet előírja továbbá, hogy a visszanyert PVC-t tartalmazó PVC-termékeket „visszanyert PVC-t tartalmaz” jelzéssel kell ellátni; mivel az ügynökség kockázatértékelési bizottsága (RAC) megállapította, hogy egy ilyen címke „önmagában nem elegendő ahhoz, hogy különbséget lehessen tenni az ólommentes és az ólmot tartalmazó újrahasznosított anyagok között”⁽³⁶⁾;
- AB. mivel egy ilyen jelölés valóban félrevezető, mivel a visszanyert tartalom feltüntetése pozitív konnotációval bír, míg ebben az esetben valójában azt jelenti, hogy a visszanyert termékek jelentős mennyiségű ólmot tartalmaznak, szemben az új PVC-ből előállított, ólommentes termékekkel;
- AC. mivel a visszanyert, ólmot tartalmazó PVC-termékek ilyen félrevezető, promóciós jellegű címkézése ellentétes a REACH-rendelet céljával, amely az emberi egészség és a környezet magas szintű védelme;
- AD. mivel a bizottsági rendelettervezet továbbá egy tanúsítási rendszert is előír a PVC visszanyert származására vonatkozó állítások alátámasztására, hogy megkülönböztessék azokat az új PVC-ből készült árucikkektől, amelyekre más határértéket kell alkalmazni;
- AE. mivel a tanúsítványok további szintjére való támaszkodás kétségessé teszi e rendelkezés végrehajthatóságát, ezért ellentétes a REACH-rendelet XV. mellékletének azon rendelkezéseivel, amelyek azt írják elő, hogy a korlátozásnak megvalósíthatónak, végrehajthatónak és kezelhetőnek kell lennie;
- AF. mivel a bizottsági rendelettervezet két ólompigmentet mentesít a korlátozás hatálya alól, mivel ezek az anyagok a REACH-rendelet értelmében engedélykötelesek;
- AG. mivel a kockázatértékelési bizottság kifejezetten elismerte, hogy „a kockázatok [...] a stabilizátorként nem használt ólomvegyületekre is vonatkoznak”⁽³⁷⁾;
- AH. mivel nehéz meghatározni az ólomvegyületek egyedi jellemzőit és funkcióját a PVC-ben, amint azt a RAC kifejezetten elismeri⁽³⁸⁾;
- AI. mivel az ilyen mentesség ezért végrehajtási problémákat okoz, és ezáltal ellentétes a REACH-rendelet XV. mellékletének azon rendelkezéseivel, amelyek előírják, hogy a korlátozásnak megvalósíthatónak, végrehajthatónak és kezelhetőnek kell lennie;
- AJ. mivel az ilyen mentesség nem veszi figyelembe a T-837/16. sz. ügyben hozott ítéletet sem, amely valójában érvénytelenítette ezen ólompigmentek engedélyét;
- AK. mivel a bizottsági rendelettervezet 24 hónapos türelmi időt biztosít a gazdasági szereplők számára többek között „készleteik értékesítésére”⁽³⁹⁾;

⁽³⁶⁾ A kockázatértékelési bizottság 2017. december 5-i véleménye és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság 2018. március 15-i véleménye egy olyan, a XV. melléklet szerinti dokumentációról, amely egy anyag Unión belüli gyártásának, forgalomba hozatalának vagy felhasználásának korlátozását javasolja, 48. o.

⁽³⁷⁾ A kockázatértékelési bizottság 2017. december 5-i véleménye és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság 2018. március 15-i véleménye egy olyan, a XV. melléklet szerinti dokumentációról, amely egy anyag Unión belüli gyártásának, forgalomba hozatalának vagy felhasználásának korlátozását javasolja, 6. o.

⁽³⁸⁾ A kockázatértékelési bizottság 2017. december 5-i véleménye és a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság 2018. március 15-i véleménye egy olyan, a XV. melléklet szerinti dokumentációról, amely egy anyag Unión belüli gyártásának, forgalomba hozatalának vagy felhasználásának korlátozását javasolja, 9. o.: „A RAC megállapítja, hogy a PVC-ben ólom a stabilizátortól eltérő felhasználások miatt is előfordulhat (pl. két ólom-kromát pigment használata REACH-engedélyt kapott). A PVC-ben jelen lévő ólom korlátozása (függetlenül a tervezett funkciótól) hozzájárulna a javaslatban azonosított kockázatok kezeléséhez. Ezenkívül nem feltétlenül egyértelmű, hogy az ólom miért van jelen egy cikkben, így egy konkrét felhasználás meghatározása végrehajtási szempontból nem lenne hasznos (a végrehajtási fórum tanácsában jelezte, hogy a korlátozást egyszerűbb lesz végrehajtani, ha a végrehajtó hatóságoknak nem kell bizonyítaniuk a PVC-ben a vonatkozó koncentrációs határértéket meghaladó mennyiségben kimutatott ólom funkcióját)”.

⁽³⁹⁾ Lásd a bizottsági rendelettervezet (17) preambulumbekzdését.

2020. február 12., szerda

- AL. mivel annak lehetővé tétele, hogy az importőrök további 24 hónapon keresztül több ezer tonna ólomtartalmú PVC-ártut értékesítsenek, miközben ilyen ólomtartalmú PVC-ártut már nem állítanak elő az Unióban, ellentétes a REACH-rendeletnek az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmére irányuló célkitűzésével;
- AM. mivel a Parlament 2001-ben úgy vélte, hogy „az újrafeldolgozott PVC-hulladék százalékos arányának növelése érdekében [...] folytatni kell a technológiai kutatást, elsősorban a vegyi anyagok olyan újrahaznosítása terén, ahol a klórt elválasztják a nehézfémektől”⁽⁴⁰⁾;
- AN. mivel sem az ügynökség, sem a Bizottság nem értékelte a PVC-hulladék vegyi/alapanyag-újrahaznosításának megvalósíthatóságát, ami lehetővé tenné az ólom elkülönítését és biztonságos ártalmatlanítását; mivel a PVC-ipar szerint rendelkezésre állnak ilyen technológiák⁽⁴¹⁾ ⁽⁴²⁾;
- AO. mivel az Európai Vegyianyag-ipari Szövetség a vegyi anyagok újrafeldolgozását az aggodalomra okot adó anyagok kezelésének eszközeként támogatja⁽⁴³⁾;
- AP. mivel, összefoglalva, a bizottsági rendelettervezet 18 évvel elkésztett, és számos olyan elemet tartalmaz, amelyek nem egyeztethetők össze a REACH-rendelet céljával vagy tartalmával, ilyen elemek például a visszanyert PVC-re vonatkozó eltérések, a visszanyert PVC pozitív megjelölése annak ólomtartalma ellenére, az ólompigmentekre vonatkozó mentesség és a hosszú türelmi idő;
- AQ. mivel a Bizottság több mint egy évvel a REACH-rendeletben meghatározott határidő után nyújtotta be a bizottsági rendelettervezetet⁽⁴⁴⁾;
1. ellenzi a Bizottság rendelettervezetének elfogadását;
 2. úgy véli, hogy a bizottsági rendelettervezet nem egyeztethető össze a REACH-rendelet céljával és tartalmával;
 3. felhívja a Bizottságot, hogy vonja vissza a rendelettervezetet, és haladéktalanul nyújtson be új tervezetet a bizottságnak;
 4. úgy véli, hogy a hulladék PVC haznosítása nem vezethet ólomvegyületeknek a termékek új generációjába való átviteléhez;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy módosítsa a rendelettervezet mellékletét úgy, hogy törli a (14) bekezdés a) és b) pontját, valamint a (15), (16), (17) és (19) bekezdést, továbbá a (13) bekezdésben említett türelmi időt legfeljebb 6 hónapra csökkenti annak érdekében, hogy a korlátozás a rendelettervezetben előírtnál korábban hatályba lépessen;
 6. felhívja a Bizottságot, hogy tartsa be a REACH-rendeletben meghatározott határidőket;
 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

⁽⁴⁰⁾ HL C 21. E, 2002.1.24., 112. o.

⁽⁴¹⁾ https://vinylplus.eu/uploads/Modules/Documents/ok_brochure_pvc_14-03-2014.pdf

⁽⁴²⁾ https://vinylplus.eu/uploads/Modules/Documents/pe_recovery_options.pdf

⁽⁴³⁾ Cefic, „Molecule Managers” (Molekula-menedzserek), 2019, 33. o.: „A megfelelő előfeltételek mellett az ipar Európa-szerte be fog ruházni a vegyi anyagok olyan újrafeldolgozásába, amely képes felszívni a jelenleg elpazarolt számos értékes anyagot, köztük műanyagokat és polimereket. Ezeket az anyagokat az aggodalomra okot adó anyagok kezelése mellett vissza lehet alakítani szénhidrogén-alapanyagokká.”, https://cefic.org/app/uploads/2019/06/Cefic_Mid-Century-Vision-Molecule-Managers-Brochure.pdf

⁽⁴⁴⁾ A REACH-rendelet 73. cikkével összhangban, amennyiben a 68. cikkben meghatározott feltételek teljesülnek, a Bizottság a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság (SEAC) véleményének kézhezvételétől számított három hónapon belül elkészíti a XVII. melléklet módosításának tervezetét; A SEAC 2018. március 15-én fogadta el véleményét; a Bizottság a módosítástervezetet csak 2019 szeptemberében nyújtotta be a REACH-bizottságnak.

2020. február 12., szerda

P9_TA(2020)0031

Uniós stratégia a női nemi szervek megcsonkításának megszüntetésére világszerte

Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása a női nemi szervek megcsonkításának világszerte történő felszámolására irányuló uniós stratégiáról (2019/2988(RSP))

(2021/C 294/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (az áldozatok jogairól szóló irányelv) 8. és 9. cikkére, amelyek rendelkezései a női nemi szervek megcsonkításának áldozataira is vonatkoznak,
- tekintettel a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ (a befogadási feltételekről szóló irányelv) 11. és 21. cikkére, amelyek kifejezetten megemlítik a női nemi szervek megcsonkításának áldozatait a kiszolgáltatott személyek azon kategóriái között, akiknek menekültügyi eljárásuk során megfelelő egészségügyi ellátást kell kapniuk,
- tekintettel a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ (az elismerésről szóló irányelv) 20. cikkére, amely a női nemi szervek megcsonkítását mint a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak súlyos formáját a nemzetközi védelem megadásának indokaként veszi figyelembe,
- tekintettel a női nemi szervek megcsonkításának megszüntetéséről szóló, 2012. június 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, amely felszólít a női nemi szervek megcsonkításának megelőzés és védőintézkedések, valamint jogszabályok segítségével való megszüntetésére az egész világon,
- tekintettel az Európai Parlament 2014. február 6-i állásfoglalására ⁽⁵⁾ a „Fellépés a női nemi szervek megcsonkításának megszüntetése érdekében” című bizottsági közleményről,
- tekintettel a női nemi szervek megcsonkításával szembeni zéró toleranciáról szóló, 2018. február 7-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az EU éves jelentéseire az emberi jogokról és a demokrácia helyzetéről a világban, különösen a Parlament 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel „A nők és leányok elleni erőszak minden formájának, köztük a női nemi szervek megcsonkításának a megelőzése és az ellene való küzdelem” című, 2014. júniusi tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Unióban a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló 2010. március 8-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Bizottság „Fellépés a női nemi szervek megcsonkításának megszüntetése érdekében” című, 2013. november 25-i közleményére (COM(2013)0833),

⁽¹⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

⁽²⁾ HL L 180., 2013.6.29., 96. o.

⁽³⁾ HL L 337., 2011.12.20., 9. o.

⁽⁴⁾ HL C 332. E, 2013.11.15., 87. o.

⁽⁵⁾ HL C 93., 2017.3.24., 142. o.

⁽⁶⁾ HL C 463., 2018.12.21., 26. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0007.

2020. február 12., szerda

- tekintettel a női nemi szervek csonkítása elleni nemzetközi nap alkalmából 2013. február 6-án kiadott közös nyilatkozatra, amelyben a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és öt uniós biztos megerősítette az EU kötelezettségvállalását arra, hogy kapcsolatai keretében küzd a női nemi szervek megcsonkítása ellen,
- tekintettel a 2015–2019 közötti időszakra szóló, az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos uniós cselekvési tervre, különösen annak 14(b) célkitűzésére, amely kifejezetten megemlíti a női nemi szervek megcsonkítását, és figyelembe véve a cselekvési terv jelenlegi felülvizsgálatát és a megújítására irányuló tárgyalásokat,
- tekintettel a Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” című dokumentumának végrehajtása, valamint a 2013. november 25-i bizottsági közlemény részét képező cselekvési tervben meghatározott intézkedések végrehajtása során szerzett tapasztalatokra,
- tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendre, különösen annak 5.3 céljára, amely minden olyan ártalmas gyakorlat felszámolására irányul, amely például a gyermek-, a korai és a kényszerházasság, valamint a női nemi szervek megcsonkítása,
- tekintettel az 1994. évi kairói nemzetközi népesedési és fejlesztési konferenciára (ICPD) és annak cselekvési programjára, valamint az azt követő felülvizsgálati konferenciák – különösen az ICPD25-ről szóló nairobi csúcstalálkozó – eredményeire és a női nemi szervek megcsonkításának teljes felszámolására vonatkozó kötelezettségvállalására,
- tekintettel a Pekingi Cselekvési Platformra és a későbbi felülvizsgálati konferenciáinak eredményeire,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, a 2016–2020 közötti időszakra szóló cselekvési tervre (GAP II), és különösen annak B. tematikus prioritására, amely a női nemi szervek megcsonkítására vonatkozó konkrét mutatóval rendelkezik, valamint figyelembe véve annak jelenlegi felülvizsgálatát és a megújítására irányuló tárgyalásokat,
- tekintettel a Bizottság elnökének azon kötelezettségvállalására, hogy – a politikai iránymutatásában foglaltaknak megfelelően – intézkedéseket fogad el a nők elleni erőszak leküzdésére,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, tervezett új uniós stratégiára,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) „A női nemi szervek megcsonkítása az Európai Unióban és Horvátországban” című 2013-as jelentésére, valamint „A női nemi szervek megcsonkítása által veszélyeztetett lányok számának felbecsülése az Európai Unióban” című, 2015. évi, Írországról, Portugáliáról és Svédországról szóló, valamint 2018. évi, Belgiumról, Görögországról, Franciaországról, Olaszországról, Ciprusról és Máltáról szóló két későbbi jelentésre,
- tekintettel az Európa Tanács nőkkal szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló, 2014. évi egyezményére (az Isztambuli Egyezmény), amely 38. cikke minden részes államot a női nemi szervek megcsonkításának bűncselekménnyé nyilvánítására kötelez,
- tekintettel az Európa Tanács a nőkkal szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE)) szóló, 2017. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az EU Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó egyéb intézkedésekről szóló 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának 2017. szeptember 13-i nyilatkozatára, amelyben megállapítja, hogy fokozni kell a női nemi szervek megcsonkítása és a kényszermunka megelőzésére és leküzdésére irányuló erőfeszítéseket Európában,
- tekintettel a női nemi szervek megcsonkításából eredő egészségügyi komplikációk kezeléséről szóló WHO-iránymutatásokra,

⁽⁸⁾ HL C 337., 2018.9.20., 167. o.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0080.

2020. február 12., szerda

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a női nemi szervek megcsonkításának felszámolásáról szóló 2018. július 5-i határozatára,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának a női nemi szervek megcsonkításának eltörlésére irányuló globális erőfeszítések fokozásáról szóló, 2018. július 27-i jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a női nemi szervek megcsonkításának eltörlésére irányuló globális erőfeszítések fokozásáról szóló, 2018. november 14-i határozatára,
 - tekintettel a Cotonoui Megállapodásra és annak folyamatban lévő felülvizsgálatára,
 - tekintettel a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak felszámolását célzó 2017. szeptemberi EU-ENSZ Reflektorfény kezdeményezésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a női nemi szervek megcsonkítását nemzetközi szinten az emberi jogok súlyos és szisztematikus megsértésének, a nők és lányok elleni erőszak egy formájának és a nemek közötti egyenlőtlenség megnyilvánulásának tekintik, amely nem kapcsolódik egyetlen valláshoz vagy kultúrához sem, és amelyet az UNICEF, az ENSZ Népesedési Alapja (UNFPA) és a WHO statisztikai jelentései szerint immár 30 országban legalább 200 millió nőt és lányt érintő globális kérdésként ismernek el; mivel azonban bizonyíték van arra, hogy valamennyi kontinensen több mint 90 országban előfordult már a női nemi szervek megcsonkítása;
- B. mivel ha a népesség alakulása továbbra is a jelenlegi irányba halad, akkor – az UNFPA 2018. évi adatai szerint – 2030-ra világszerte 68 millió lányt fenyeget majd a női nemi szervek megcsonkításának veszélye, és az éves növekedés a 2019-es mintegy 4,1 milliőről 2030-ra várhatóan évente 4,6 millióra fog emelkedni;
- C. mivel az Európa-szerte rendelkezésre álló legfrissebb nemzeti adatokon alapuló becslések szerint Európában mintegy 600 000 nő és lány él a női nemi szervek megcsonkításának egész életen át tartó fizikai és pszichológiai következményeivel, és további 180 000 lányt fenyeget a női nemi szervek megcsonkításának magas kockázata csak 13 európai országban;
- D. mivel a női nemi szervek megcsonkítása magában foglal minden, a külső női nemi szervek részleges vagy teljes eltávolításával járó eljárást – például a klitoridektómiát, a kimetszést, az infibulációt és más káros eljárásokat –, amely nem orvosi célból szándékosan megváltoztatja vagy károsítja a női nemi szerveket, és akár halálhoz vezető fizikai, szexuális és pszichológiai egészségügyi komplikációkat okoz;
- E. mivel a női nemi szervek megcsonkítását főként a csecsemőkor és 15 év közötti fiatal lányokon végzik; mivel továbbá egy lány vagy nő nemi szervét élete során többször is megcsonkíthatják, például ha hamarosan házasságot köt vagy külföldre utazik;
- F. mivel a női nemi szervek megcsonkítása által potenciálisan érintett nők és lányok arányának – az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) 2018. évi adatai szerinti – közelmúltbeli növekedése azt jelenti, hogy a kérdés jelentősége egyre nő, és az érintettek vagy veszélyeztetettek száma tovább növekszik; mivel az UNHCR szerint csak az elmúlt öt évben több mint 100 000 olyan női menedékkérő érkezett Európába, akiket potenciálisan érinthet a női nemi szervek megcsonkítása;
- G. mivel az UNICEF szerint előrelépés történt, mivel a női nemi szervek megcsonkításának lányokat fenyegető veszélye ma egyharmaddal kisebb, mint 30 évvel ezelőtt; mivel azonban az összes rendelkezésre álló adat figyelembevételével és a 2030-ig hátralévő 10 évre tekintettel a női nemi szervek megcsonkításának felszámolásáról szóló 5.3. fenntartható fejlődési cél még messze nem valósult meg; mivel ezzel szemben úgy tűnik, hogy az érintett nők és lányok abszolút száma növekszik és továbbra is nőni fog, hacsak nem tesznek sürgős és jelentősen megerősített erőfeszítéseket ennek megakadályozására;
- H. mivel a változás felgyorsítása és azon cél elérése érdekében, hogy a női nemi szervek megcsonkítása világszerte 2030-ig megszűnjön, sürgősen fokozni kell és össze kell hangolni a gyakorlat megszüntetésére irányuló helyi, nemzeti, regionális és nemzetközi szintű jelenlegi erőfeszítéseket, hogy ki lehessen aknázni ezeket az erőfeszítéseket, és hatékony és átfogó stratégiák révén fokozott és tartós változásokat lehessen elérni;

2020. február 12., szerda

- I. mivel a női nemi szervek megcsonkítása a nemi alapú erőszak egyik formája, és a női nemi szervek megcsonkításának felszámolásához elengedhetetlen a nemek közötti egyenlőtlenség kiváltó okainak – köztük a nemi sztereotípiáknak és a káros társadalmi normáknak – a közösségi szintű kezelése;
- J. mivel a női nemi szervek megcsonkítása gyakran elválaszthatatlan a nemek közötti egyenlőtlenséggel kapcsolatos egyéb kérdésektől, és csak egyike a nőket érő számos jogsértésnek, amelyek körébe tartozik például a lányok átfogó szexuális nevelésre is kiterjedő oktatáshoz való hozzáférése hiánya, a nők foglalkoztatásának hiánya, a tulajdonlásra vagy öröklésre való képtelenség, a kényszer- vagy korai gyermekházasság, a szexuális vagy fizikai erőszak, valamint a szexuális és reprodukzív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatásokra is kiterjedő minőségi egészségügyi ellátás hiánya;
- K. mivel a női nemi szervek megcsonkításának „egészségügyi kérdésként való kezelése” a női nemi szervek megcsonkításának egészségügyi szakember által, kórházban vagy orvosi létesítményben végzett gyakorlata; mivel a női nemi szervek megcsonkításának egészségügyi kérdésként való kezelése veszélyes kísérlet arra, hogy legitimálják a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát, sőt, potenciálisan hasznot húzzanak belőle;
 1. ismételten hangsúlyozza elkötelezettségét amellett, hogy világszerte segítsen felszámolni a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát mint a nemi alapú erőszak egyik formáját, amely hosszan tartó pszichológiai és fizikai következményekkel jár a nőkre és lányokra nézve, és bizonyos esetekben halált okoz;
 2. megjegyzi, hogy a „The Restorers” nevű csoportnak a Szaharov-díj előválogatott listáján történő elismerése fontos lépés ebben az irányban és a női nemi szervek megcsonkítása elleni küzdelemben; elismeri továbbá, hogy a fiatalok fontos szerepet játszanak önmaguk és mások önrendelkezésének erősítésében azáltal, hogy saját közösségükön belül példaképpé válnak;
 3. hangsúlyozza, hogy a női nemi szervek megcsonkításával kapcsolatos bármely fellépés elsődleges célja az ilyen gyakorlatok megelőzése kell legyen fenntartható társadalmi változások útján és azzal, hogy oktatás és tájékoztatás nyújtása, valamint a nők és lányok gazdasági emancipációja előfeltételeinek megteremtése révén növelik a közösségek – azokban pedig különösen a nők és lányok – társadalmi szerepvállalását; hangsúlyozza, hogy a női nemi szervek megcsonkítása túlélőinek védelmét és utógondozását prioritásként kell kezelni, amelyet megfelelő védelem és tájékoztatás nyújtása, valamint e gyakorlat túlélői számára fokozott beruházások révén biztosított szakszerű és megfelelő fizikai, pszichológiai, orvosi és szexológiai ellátáshoz és támogatáshoz való hozzáférés útján kell elérni;
 4. hangsúlyozza, hogy e káros gyakorlat felszámolásához szintén elengedhetetlen a férfiak és a fiúk bevonása a nemek közötti kapcsolatok átalakításának folyamatába és a magatartás megváltoztatásába, valamint a nők és lányok társadalmi szerepvállalásának támogatásába; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy bevonják a közösségi vezetőket a női nemi szervek megcsonkításának felszámolásába, mivel az a hagyományokon és a kultúrán keresztül terjed, a vágókat és körülmételőket felhasználva, akik gyakran befolyásos szerepet töltenek be a közösségekben, valamint a különböző vallásokat legitimációként használva fel e gyakorlat végrehajtására és továbbadására;
 5. hangsúlyozza, hogy a női nemi szervek megcsonkításának problémáját holisztikus és interszekcionális megközelítéssel kell kezelni, foglalkozva a nemek közötti egyenlőtlenség kiváltó, a nők és lányok elleni nemi alapú erőszak minden formájának alapját képező okaival – köztük az emberi jogok, a testi épség, valamint a szexuális és reprodukzív egészség és jogok megsértésével –, és különösen összekapcsolva a női nemi szervek megcsonkítását más káros gyakorlatokkal, például a korai és kényszerházassággal, a mellvasalással, a himenoplasztikával és a szüzesség vizsgálatával;
 6. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes országokban – még azokban az országokban is, ahol a női nemi szervek megcsonkítása illegális – egyre elterjedtebbé válik a női nemi szervek megcsonkításának „egészségügyi kérdésként való kezelése”, valamint amiatt, hogy az egészségügyi szakemberek egyre nagyobb mértékben vesznek részt ebben a gyakorlatban; kitart amellett, hogy – amint azt az ENSZ és a WHO már megállapította – ez a válasz nem elfogadható a női nemi szervek megcsonkítása alapvető okainak kezelése tekintetében; kéri az érintett országokat, hogy kifejezetten tiltsák meg a női nemi szervek megcsonkításának egészségügyi kérdésként való kezelését, ugyanakkor tájékoztatás és képzés nyújtása, valamint megfelelő felügyelet és végrehajtás révén hívják fel az egészségügyi személyzet figyelmét erre a problémára;
 7. hangsúlyozza, hogy az Isztambuli Egyezmény 38. cikke értelmében a tagállamoknak bűncselekménynek kell minősíteniük a női nemi szervek megcsonkítását, valamint a lányok ösztönzését, kényszerítését vagy rábírását arra, hogy alávéssék magukat annak, valamint hogy az egyezmény nemcsak a női nemi szervek megcsonkítása által veszélyeztetett lányokat és nőket védi, hanem olyan lányokat és nőket is, akik egész életükben szenvednek e gyakorlat következményeitől; örömmel veszi tudomásul, hogy a büntetőjog minden tagállamban védi a lányokat és a nőket a női nemi szervek megcsonkításától, de rendkívüli aggodalommal tölti el annak látszólagos hatástalansága, miután igen kevés ügy kerül bíróság elé az EU-ban;

2020. február 12., szerda

8. megjegyzi, hogy a területenkívüliség elvével összhangban számos uniós országban lehetőség van a női nemi szervek külföldön elkövetett megcsonkításának üldözésére is, így tehát tiltott a gyermekek női nemi szervek megcsonkítása céljából harmadik országba történő elvitele is; megjegyzi, hogy a bűncselekménnyé nyilvánítást büntetőeljárásokkal és nyomozásokkal kell összekapcsolni; hangsúlyozza, hogy a gyermek mindenképp felett álló érdekét mindig elsődleges szempontnak kell tekinteni, és hogy a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatát folytató családtagok büntetőeljárás alá vonása és elítélése során azt is biztosítani kell, hogy az érintett lányok és gyermekek ennek következtében ne kerüljenek további veszélybe;

9. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a jövőbeli uniós költségvetés – mind belső, mind külső szinten – továbbra is támogassa a projektekben és programokban való közösségi szerepvállalás fenntarthatóságát olyan megfelelő finanszírozás révén, amely figyelembe veszi a közösség alapú szervezetek, valamint a túlélők és a fiatalok által vezetett szervezetek és kezdeményezések működési realitásait; felszólítja e célból a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a következő többéves pénzügyi keretről folytatott költségvetési viták keretében hosszabb távon biztosítsák a strukturális pénzügyi támogatáson alapuló finanszírozás rugalmasságát, hozzáférhetőségét és fenntarthatóságát;

10. üdvözli a Jogok, egyenlőség és polgárság program keretében elvégzett munkát, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a jövőbeli uniós költségvetés vegye figyelembe a nagyobb rugalmasság és a belső és külső finanszírozási programok közötti szinergiák szükségességét a kérdés összetettségét kezelő költségvetések, valamint a női nemi szervek megcsonkításának globális felszámolását célzó átfogóbb transznacionális és határokon átnyúló beavatkozások előmozdítása érdekében;

11. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg együttműködésüket a szakemberek európai és nemzeti hálózataival, többek között az egészségügy, a szociális ellátás, a bűnüldözés és a civil társadalom területén, és biztosítsák, hogy az uniós finanszírozás a női nemi szervek megcsonkításának és a nők és lányok elleni erőszaknak a hatékony megelőzésére, felderítésére és kezelésére irányuló, szakembereknek szóló képzési és figyelemfelkeltő kampányokra irányuljon;

12. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az áldozatok jogairól szóló irányelvet valamennyi tagállam ültesse át nemzeti jogába és teljeskörűen hajtsa végre annak biztosítása érdekében, hogy az EU-n belül a női nemi szervek megcsonkításának túlélői vészhelyzet esetén igénybe vehessenek bizalmas szakosodott támogató szolgáltatásokat, köztük traumakezelést és tanácsadást, valamint menedékeket;

13. megjegyzi, hogy a női nemi szervek megcsonkítását túlélő női menedékkérők és menekültek speciális egészségügyi ellátáshoz, többek között pszichológiai ellátáshoz való hozzáférést uniós és tagállami szinten egyaránt prioritásként kell kezelni az UNHCR legfrissebb adatainak fényében;

14. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a közös európai menekültügyi rendszer (KEMR) reformja keretében a képesítésre, a befogadási feltételekre és az eljárási jogokra vonatkozó legmagasabb szintű nemzetközi védelmi normákat egységesen alkalmazzák az egész EU-ban, megkönnyítve a tagállamok közötti szoros együttműködést, különös tekintettel a női nemi szervek megcsonkítása és a nemi alapú erőszak egyéb formái által érintett vagy annak veszélyével fenyegetett, kiszolgáltatott női menedékkérőkre;

15. sürgeti a Bizottságot, hogy a női nemi szervek megcsonkítása által érintett nők és lányok számának növekedésére tekintettel indítsa el a „Fellépés a női nemi szervek megcsonkításának megszüntetése érdekében” című, 2013. évi közlemény felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy világszerte fokozódjanak a gyakorlat elleni fellépések, és hogy erőfeszítéseket tegyenek a tagállamok között a jogszabályok, a szakpolitikák és a szolgáltatásnyújtás terén fennálló különbségek kezelésére annak érdekében, hogy a női nemi szervek megcsonkítása által érintett vagy fenyegetett nők és lányok Unió-szerte azonos színvonalú bánásmódban részesülhessenek;

16. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó következő stratégia tartalmazzon a női nemi szervek megcsonkításának felszámolására és a túlélők gondozására irányuló intézkedéseket, használjon inkluzív nyelvezetet, és tartalmazzon határozott kötelezettségvállalásokat és egyértelmű mutatókat az EU hatáskörébe tartozó valamennyi területen, továbbá írjon elő rendszeres jelentéstételt és erős nyommon követési mechanizmust annak érdekében, hogy biztosítsa valamennyi uniós intézmény és tagállam elszámoltathatóságát;

17. felszólítja a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a tagállamokat, hogy fokozzák a harmadik országokkal folytatott együttműködést annak érdekében, hogy ösztönözzék őket a női nemi szervek megcsonkítását tiltó nemzeti jogszabályok elfogadására, és hogy támogassák a bűnüldöző hatóságokat e jogszabályok végrehajtásának biztosításában, és a külső emberi jogi politikájukban, különösen a kétoldalú és többoldalú emberi jogi párbeszédekben és a diplomáciai szerepvállalás egyéb formáiban kezeljék prioritásként a női nemi szervek megcsonkításának és a nőkre és lányokra káros egyéb gyakorlatoknak a kérdését; hangsúlyozza, hogy az EU hozzájárulhat a női nemi szervek megcsonkításának világszerte történő felszámolásához azáltal, hogy bevált gyakorlatokat dolgoz ki és ösztönöz az EU-n belül;

2020. február 12., szerda

18. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, hamarosan elkészülő III. cselekvési terv továbbra is a legfontosabb cselekvései között tartalmazza a női nemi szervek megcsonkításának – a nők és lányok elleni erőszak valamennyi formája elleni küzdelem részeként, konkrét és nyomon követhető mutatók révén történő – felszámolását és a túlélők gondozását;
19. felszólítja a Bizottságot, valamint az EKSZ-t annak biztosítására, hogy az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó új uniós cselekvési terv célkitűzései között továbbra is szerepeljen a női nemi szervek megcsonkításának felszámolása és a túlélők gondozása;
20. ismételten felszólítja a Tanácsot, hogy sürgősen zárja le az Isztambuli Egyezmény EU általi ratifikálását az Egyezményhez való széles körű, korlátozások nélküli csatlakozás alapján, és szorgalmazza az Egyezmény valamennyi tagállam általi ratifikálását; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a női nemi szervek megcsonkításának megelőzése, a nők védelme és az elkövetők bíróság elé állítása, valamint a női nemi szervek megcsonkításával kapcsolatos megfelelő szolgáltatások valamennyi részes állam általi biztosítása érdekében biztosítsák az egyezmény teljes körű beépítését az uniós jogalkotási és szakpolitikai keretbe;
21. ismételten felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy juttassák érvényre a női nemi szervek megcsonkításának megelőzését valamennyi ágazatban, különösen pedig az egészségügyben – beleértve a szexuális és reprodukzív egészséget és jogokat –, a szociális munkában, a menedékjogban, az oktatásban – beleértve a szexuális nevelést –, a foglalkoztatásban, a bűnüldözésben, az igazságszolgáltatásban, a gyermekvédelemben, a médiában, valamint a technológiában és a kommunikációban; kéri, hogy az együttműködés jobb összehangolása érdekében hozzanak létre több érdekelt felet tömörítő platformokat a különböző ágazatok között;
22. üdvözli a Bizottság erőfeszítéseit, a női nemi szervek megcsonkítása felszámolásának a civil társadalommal folytatott belső megbeszéléseken és a partnerországokkal folytatott párbeszédnek révén a külső politikákon keresztül történő aktív előmozdítását, valamint a női nemi szervek megcsonkítása elleni uniós küzdelem éves értékelése iránti elkötelezettségét;
23. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a szakpolitikai és döntéshozatali folyamatokban megfelelő és strukturált mechanizmusok álljanak rendelkezésre a női nemi szervek megcsonkítása által érintett közösségek képviselőivel és a helyi nőszervezetekkel – köztük a túlélők által vezetett szervezetekkel – való érdemi együttműködéshez;
24. felszólítja a Bizottságot, hogy emberi jogi záradékok beillesztése révén biztosítsa, hogy a harmadik országokkal kötendő uniós együttműködési és kereskedelmi megállapodásokat a nemzetközi emberi jogi normáknak – így a női nemi szervek szisztematikus emberi jogi jogsértésnek és a nők és lányok teljes fejlődését akadályozó erőszaknak minősülő megcsonkítása felszámolásának – való megfelelés szempontjából tárgyalják meg és vizsgálják felül;
25. üdvözli az EIGE által közzétett, „A női nemi szervek megcsonkítása által veszélyeztetett lányok becsült száma az Európai Unióban: lépésenkénti útmutató” (2. kiadás) című kiadványban aktualizált módszertant, amelynek célja pontosabb és megbízhatóbb adatok gyűjtése; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy frissítsék a vonatkozó adatokat, és orvosolják a női nemi szervek megcsonkításának gyakoriságára és típusaira vonatkozó megbízható, uniós szintű összehasonlítható statisztikák hiányát, valamint közösségi alapú és részvételen alapuló megközelítés révén vonják be a tudományos szakembereket, a gyakorló közösségeket és a túlélőket az adatgyűjtési és kutatási folyamatba; sürgeti a szervezeteket, a kormányokat és az uniós intézményeket, hogy működjenek együtt annak érdekében, hogy pontosabb minőségi és mennyiségi információkat nyújtsanak a női nemi szervek megcsonkításának gyakorlatáról, és azokat tegyék elérhetővé és hozzáférhetővé a szélesebb nyilvánosság számára; ösztönzi továbbá a bevált gyakorlatok cseréjét és az érintett hatóságok (rendőrség és ügyészség) közötti együttműködést, beleértve a nemzetközi figyelmeztető jelzéseket is;
26. felszólítja a Bizottságot, hogy fektessen be fenntarthatóbb forrásokat a női nemi szervek megcsonkításával kapcsolatos kutatásba, mivel a mélyreható minőségi és mennyiségi kutatás az egyetlen módja annak, hogy előmozdítsák a jelenség jobb megértését, és biztosítsa, hogy azt hatékonyan alakítsák ki és irányítsák;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak és a Tanácsnak.

2020. február 12., szerda

P9_TA(2020)0032

Automatizált döntéshozatali folyamatok: a fogyasztóvédelem, valamint az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának biztosítása

Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása az automatizált döntéshozatali folyamatokról: a fogyasztók védelmének és az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának biztosításáról (2019/2915(RSP))

(2021/C 294/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a mesterséges intelligenciára és a robotikára vonatkozó átfogó európai iparpolitikáról szóló, 2019. február 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a robotikára vonatkozó polgári jogi szabályokról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalására ⁽²⁾, amelyet a Bizottságnak szóló ajánlások kísérnek,
 - tekintettel a Bizottság új technológiákkal és a felelősséggel foglalkozó szakértői csoportjának „A mesterséges intelligenciával és az új digitális technológiákkal kapcsolatos felelősség” című, 2019. november 21-én közzétett jelentésére,
 - tekintettel a Bizottság mesterséges intelligenciával foglalkozó magas szintű szakértői csoportjának „Politikai és beruházási ajánlások a megbízható mesterséges intelligenciáért” című, 2019. június 26-án közzétett jelentésére,
 - tekintettel a Bizottság mesterséges intelligenciával foglalkozó magas szintű szakértői csoportjának „Etikai iránymutatások a megbízható mesterséges intelligencia érdekében” című, 2019. április 8-án közzétett dokumentumára, valamint a megbízható mesterséges intelligencia értékelési listájára,
 - tekintettel az emberközpontú mesterséges intelligencia iránti bizalom kiépítéséről szóló, 2019. április 8-i bizottsági közleményére (COM(2019)0168),
 - tekintettel a mesterséges intelligenciára vonatkozó összehangolt tervről szóló, 2018. december 7-i bizottsági közleményre (COM(2018)0795),
 - tekintettel az Európa számára kialakítandó mesterséges intelligenciáról szóló, 2018. április 25-i bizottsági közleményre (COM(2018)0237),
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
 - tekintettel „Az automatizált döntéshozatali folyamatok: a fogyasztók védelmének és az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának biztosítása” tárgyban a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000008/2020 – B9-0007/2020),
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a mesterséges intelligencia, a gépi tanulás, a komplex algoritmikus rendszerek és az automatizált döntéshozatali folyamatok területén a technológiai fejlődés gyors ütemben halad, az e technológiákkal összefüggő alkalmazások, lehetőségek és kihívások pedig számosak, és gyakorlatilag a belső piac valamennyi ágazatát érintik;
- B. mivel az automatizált döntéshozatali folyamatok fejlődése várhatóan jelentős mértékben hozzájárul majd a tudásalapú gazdasághoz, és a társadalom számára többek között a közszolgáltatások javítása, a fogyasztók számára innovatív termékek és szolgáltatások, az üzleti vállalkozások számára pedig a teljesítmény optimalizálása révén kínál előnyöket;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0081.

⁽²⁾ HL C 252., 2018.7.18., 239. o.

2020. február 12., szerda

- C. mivel a mesterséges intelligencia és az automatizált döntéshozatali folyamatok használata és fejlesztése a fogyasztói bizalom és jólét szempontjából is kihívást jelent, különösen mert a fogyasztókat nehéz felkészíteni az ilyen folyamatok azonosítására, működésének megértésére, a használatukkal kapcsolatos tájékozott döntések meghozatalára és alternatív megoldások választására;
- D. mivel az etikai iránymutatások, többek között a Bizottság mesterséges intelligenciával foglalkozó magas szintű szakértői csoportja által elfogadott elvek jó kiindulópontot szolgáltatnak; mivel azonban meg kell vizsgálni a jelenlegi uniós jogi keretet, az adatvédelmi jogszabályokat, a termékbiztonságra és a piacfelügyeletre vonatkozó jogszabályokat, felmérve, hogy azok valóban képesek-e megfelelni a mesterséges intelligencia és az automatizált döntéshozatal által támasztott új kihívásoknak, és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. cikkében előírt követelményeknek megfelelően biztosítani a fogyasztóvédelem magas szintjét;
- E. mivel az automatizált döntéshozatali folyamatok fejlesztésére vonatkozó közös uniós megközelítés Uniószerthe hozzájárul majd az e folyamatok által kínált előnyök kihasználásához, a kockázatok enyhítéséhez és a belső piac szétaprózódásának elkerüléséhez, valamint lehetővé teszi az EU számára, hogy a világban is jobban érvényre juttassa megközelítését és értékeit;

Fogyasztói választás, bizalom és jólét

1. üdvözli, hogy az automatizált döntéshozatal innovatív és jobb szolgáltatások nyújtásának lehetőségét kínálja a fogyasztóknak, többek között olyan új digitális szolgáltatások formájában, mint a virtuális asszisztensek és a csevegőrobotok; úgy véli azonban, hogy az automatizált döntéshozatali technológiákkal kapcsolatba kerülő fogyasztókat megfelelően tájékoztatni kell arról, hogy miként működik a rendszer, miként vehetik fel a kapcsolatot döntéshozatali hatáskörrel rendelkező emberekkel, és miként tudják a rendszer döntéseit ellenőrizni és helyesbíteni;
2. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a jogszabályok jobb érvényesítéséről szóló irányelv⁽³⁾ azon új szabályainak végrehajtását, amelyek előírják a kereskedők számára a fogyasztók tájékoztatását, ha az áruk vagy szolgáltatások árát automatizált döntéshozatal és a fogyasztói magatartás profilalkotása alapján személyre szabták, lehetővé téve a kereskedők számára a fogyasztó vásárlóerejének értékelését;
3. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a területi alapú tartalomkorlátozásról szóló rendelet⁽⁴⁾ végrehajtását annak biztosítása érdekében, hogy automatikus döntéshozatal ne legyen használható a fogyasztók állampolgárság, lakóhely vagy ideiglenes tartózkodási hely alapján történő hátrányos megkülönböztetésére;
4. ösztönzi a Bizottságot annak nyomon követésére, hogy a kereskedőkre vonatkozó kötelezettségek lehetővé teszik-e a fogyasztók hatékony választását, és megfelelő fogyasztóvédelmet biztosítanak-e; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy vannak-e joghézagok a szabályozásban, és hogy szükség van-e további intézkedésekre annak szavatolása érdekében, hogy a fogyasztókat a mesterséges intelligenciával és az automatizált döntéshozatallal összefüggésben erős jogok csomagja védje;
5. megjegyzi, hogy különféle digitális platformok alternatív vitarendezési mechanizmusában a fogyasztók és a kereskedők közötti viták rendezésére már automatizált döntéshozatali rendszereket alkalmaznak; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről szóló 2013/11/EU irányelv⁽⁵⁾ és a fogyasztói jogviták online rendezéséről szóló 524/2013/EU rendelet⁽⁶⁾ bármely jövőbeli felülvizsgálata során figyelembe vegyék az automatizált döntéshozatal alkalmazását, és biztosítsák annak emberi ellenőrzés alatt tartását;

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2019. november 27-i (EU) 2019/2161 irányelve a 93/13/EKG tanácsi irányelvnek, valamint a 98/6/EK, a 2005/29/EK és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az uniós fogyasztóvédelmi szabályok hatékonyabb végrehajtása és korszerűsítése tekintetében történő módosításáról (HL L 328., 2019.12.18., 7.o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2018. február 28-i (EU) 2018/302 rendelete a belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról (HL L 60I., 2018.3.2., 1. o.).

⁽⁵⁾ HL L 165., 2013.6.18., 63. o.

⁽⁶⁾ HL L 165., 2013.6.18., 1. o.

2020. február 12., szerda

A termékekre vonatkozó biztonsági és felelősségi keret

6. hangsúlyozza, hogy az uniós termékbiztonsági keret kötelezi a vállalkozásokat annak biztosítására, hogy kizárólag biztonságos és az előírásoknak megfelelő termékek kerüljenek forgalomba; elismeri, hogy az automatizált döntéshozatali képességekkel rendelkező termékek megjelenése új kihívásokat jelent, mivel ezek a termékek a kereskedelmi forgalomba hozatali időpontjában előre nem látható módon fejlődhetnek és működhetnek; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat azzal a céllal, hogy kiigazítsa a harmonizált követelményeket megállapító uniós egyedi jogszabályok – többek között a gépekről szóló irányelv⁽⁷⁾, a játékok biztonságáról szóló irányelv⁽⁸⁾, a rádióberendezésekről szóló irányelv⁽⁹⁾ és a kifeszültségű berendezésekről szóló irányelv⁽¹⁰⁾ – hatálya alá tartozó termékekre, valamint az általános termékbiztonságról szóló irányelv⁽¹¹⁾ hatálya alá tartozó „nem harmonizált termékekre” vonatkozó uniós biztonsági szabályokat annak biztosítása érdekében, hogy az új szabályok megfeleljenek a célnak, a felhasználók és a fogyasztók védelemben részesüljenek a kockázatokkal szemben, valamint hogy a gyártók tisztában legyenek kötelezettségeikkel, a felhasználók pedig az automatizált döntéshozatali képességekkel rendelkező termékek használatával;

7. hangsúlyozza a szabályozás kockázatalapú megközelítésének szükségességét, tekintettel a mesterséges intelligencia és az automatizált döntéshozatali rendszerek különböző típusaival és alkalmazásaival kapcsolatos kihívások eltérő jellegére és összetettségére; felhívja a Bizottságot, hogy a termékbiztonsági jogszabályok belső piacon történő végrehajtására vonatkozó következetes megközelítés biztosítása érdekében dolgozzon ki kockázattertelési rendszert a mesterséges intelligencia és az automatizált döntéshozatal tekintetében; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak nemzeti piacfelügyeleti stratégiáik keretében összehangolt kockázatkezelési stratégiákat kell kidolgozniuk a mesterséges intelligenciára vonatkozóan;

8. megjegyzi, hogy a terméklelősségről szóló irányelv⁽¹²⁾ több mint 30 éve értékes védelmi hálót biztosít a fogyasztók számára a hibás termékek által okozott károkkal szemben; elismeri, hogy a felelősség meghatározása kihívást jelenthet olyan esetekben, amikor a fogyasztók automatizált döntéshozatali folyamatok következtében szenvednek kárt; felhívja a Bizottságot, hogy az irányelvet felülvizsgálva vegye fontolóra egyes fogalmak (például a „termék” a „kár” és a „hiba”), valamint a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok kiigazítását is; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy szükség esetén tegyen javaslatokat e fogalmak és szabályok aktualizálására;

A szolgáltatásokra vonatkozó szabályozási keret

9. ismételten emlékeztet arra, hogy a szolgáltatásokra vonatkozó jelenlegi szabályozási keret, amely a szolgáltatási irányelvből⁽¹³⁾, a szakmai képesítések elismeréséről szóló irányelvből⁽¹⁴⁾, az arányossági tesztéről szóló irányelvből⁽¹⁵⁾, az e-kereskedelemtől szóló irányelvből⁽¹⁶⁾ és az általános adatvédelmi rendeletből (GDPR)⁽¹⁷⁾ áll, már kiterjed az automatizált döntéshozatali folyamatokat is magában foglaló szolgáltatásokra vonatkozó számos szakpolitikai szempontra is, többek között a fogyasztóvédelemmel, az etikával és a felelősséggel kapcsolatos szabályokat írva elő; megjegyzi, hogy e szabályoknak mind a hagyományos szolgáltatásokra, mind az automatizált döntéshozatali eljárásokat is magukban foglaló szolgáltatásokra vonatkozniuk kell;

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. május 17-i 2006/42/EK irányelve a gépekről és a 95/16/EK irányelv módosításáról (átdolgozás), HL L 157., 2006.6.9., 24. o.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. június 18-i 2009/48/EK irányelve a játékok biztonságáról (HL L 170., 2009.6.30., 1. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 2014/53/EU irányelve a rádióberendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról és az 1999/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 153., 2014.5.22., 62. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. február 26-i 2014/35/EU irányelve a meghatározott feszültséghatáron belüli használatra tervezett elektromos berendezések forgalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok harmonizációjáról (HL L 96., 2014.3.29., 357. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. december 3-i 2001/95/EK irányelve az általános termékbiztonságról (HL L 11., 2002.1.15., 4. o.).

⁽¹²⁾ A hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1985. július 25-i 85/374/EKG tanácsi irányelv (HL L 210., 1985.8.7., 29. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376., 2006.12.27., 36. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. november 20-i 2013/55/EU irányelve a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 354., 2013.12.28., 132. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2018. június 28-i (EU) 2018/958 irányelve a szakmák új szabályozásának elfogadását megelőző arányossági tesztéről (HL L 173., 2018.7.9., 25. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. június 8-i 2000/31/EK irányelve a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendelete a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

2020. február 12., szerda

10. hangsúlyozza, hogy bár az automatizált döntéshozatali folyamatok javíthatják a szolgáltatások hatékonyságát és pontosságát, egyes – például orvosi, jogi és számviteli vagy banki – szakmák esetében a felelősséget mindig embereknek kell viselniük, rendelkezve azzal a képességgel is, hogy az automatizált folyamattal hozott döntéseket adott esetben felülbírálhassák; ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy ha jogos közérdekek forognak kockán, akkor az automatizált döntéshozatal felett képezett szakemberek általi felügyelet vagy független nyomon kísérés szükséges;

11. hangsúlyozza, hogy a szakmai szolgáltatások automatizálása előtt az arányossági tesztről szóló irányelvvel összhangban megfelelő kockázatértékelést kell végezni; nyomatékosan felhívja a tagállamok illetékes hatóságait annak biztosítására, hogy a szakmai képzés kiterjedjen az automatizált döntéshozatal terén elért tudományos eredményekre is;

Az adatgazdálkodás minősége és átláthatósága

12. megjegyzi, hogy az automatizált döntéshozatali rendszerek működéséhez nagy mennyiségű adat gyűjtése szükséges, és véleménye szerint a nem személyes adatok szabad áramlásáról szóló rendelet⁽¹⁸⁾ hozzá fog járulni ahhoz, hogy Unió-szerte több adat álljon rendelkezésre, és ezáltal innovatív adatközpontú szolgáltatások jöhessenek létre; elismeri e tekintetben a nemcsak állami, hanem magánforrásokból történő adatok megosztásában rejlő lehetőségeket, ugyanakkor hangsúlyozza a személyes adatok általános adatvédelmi rendelet szerinti védelmének szükségességét; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az algoritmikus rendszerek teljesítményének javítása, valamint a fogyasztók bizalmának és megértésének fokozása érdekében csak jó minőségű és elfogulatlan adatkészleteket használjanak;

13. hangsúlyozza, hogy az automatizált döntéshozatali rendszerek jelentős hatást gyakorolhatnak a fogyasztókra (különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévőkre), ezért nemcsak az a fontos, hogy e rendszerek kizárólag jó minőségű és elfogulatlan adatkészleteket, hanem hogy megmagyarázható és elfogulatlan algoritmusokat is használjanak; úgy véli, hogy az automatizált döntések esetleges hibáinak orvoslása érdekében az üzleti folyamatokon belül ellenőrző struktúrákra van szükség, és hogy lehetővé kell tenni a fogyasztók számára emberi felülvizsgálat és jogorvoslat igénylését a végleges és állandó automatizált döntések tekintetében;

14. hangsúlyozza, hogy az automatizált döntéshozatali képességgel rendelkező termékeknek a vonatkozó biztonsági szabályoknak való megfelelését csak akkor lehet megfelelően megállapítani, ha az e képességek mögötti algoritmusok kellőképpen átláthatók és a piacfelügyeleti hatóságok számára megmagyarázhatók; kéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy e tekintetben kell-e további előjogokat biztosítani a piacfelügyeleti hatóságok számára;

15. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a platformok közötti kapcsolatokról szóló rendelet⁽¹⁹⁾ végrehajtását, különös tekintettel a rangsorolások átláthatóságára vonatkozó szabályokra, hiszen a rangsorolásban automatizált döntéshozatali eljárások is közreműködhetnek;

o

o o

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2018. november 14-i (EU) 2018/1807 rendelete a nem személyes adatok Európai Unióban való szabad áramlásának keretéről (HL L 303., 2018.11.28., 59. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2019. június 20-i (EU) 2019/1150 rendelete az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról, HL L 186., 2019.7.11., 57. o.

2020. február 12., szerda

P9_TA(2020)0033

Javasolt megbízatás a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával kialakítandó új partnerségről folytatandó tárgyalások tekintetében

Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával folytatandó új partnerségre irányuló tárgyalásokra javasolt megbízatásról (2020/2557(RSP))

(2021/C 294/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: „a Charta”),
 - tekintettel az Egyesült Királysággal az Európai Unióból való kilépésére irányuló szándékáról szóló értesítést követően folytatott tárgyalásokról szóló, 2017. április 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások jelenlegi állásáról szóló, 2017. október 3-i állásfoglalására ⁽²⁾, az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások jelenlegi állásáról szóló, 2017. december 13-i állásfoglalására ⁽³⁾, az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatok keretéről szóló, 2018. március 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésének helyzetéről szóló, 2019. szeptember 18-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, valamint a kilépésről rendelkező megállapodásban foglalt, a polgárok jogaira vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról és nyomon követéséről szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetre vonatkozó, 2020. január 29-i jogalkotási állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodásra ⁽⁸⁾, (a továbbiakban: „a kilépésről rendelkező megállapodás”), valamint az egyfelől az Európai Unió, másfelől Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága közötti jövőbeli kapcsolatok keretének meghatározásáról szóló politikai nyilatkozatra ⁽⁹⁾ (a továbbiakban: „a politikai nyilatkozat”),
 - tekintettel a Külügyi Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Halászati Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, az Alkotmányügyi Bizottság, valamint a Biztonság- és Védelempolitikai Albizottság leveleire,
 - tekintettel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával folytatandó új partnerségre irányuló tárgyalások megnyitására felhatalmazást adó, és uniós főtárgyalónak a Bizottságot kijelölő tanácsi határozatra, valamint annak az új partnerségre vonatkozó tárgyalási irányelveket tartalmazó mellékletére (COM(2020)0035) (a továbbiakban: „tárgyalási irányelvek”),
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel az Egyesült Királyság 2020. január 31-én éjfélkor (közép-európai idő szerint) megszűnt az Európai Unió (EU) tagállama lenni;

⁽¹⁾ HL C 298., 2018.8.23., 24. o.

⁽²⁾ HL C 346., 2018.9.27., 2. o.

⁽³⁾ HL C 369., 2018.10.11., 32. o.

⁽⁴⁾ HL C 162., 2019.5.10., 40. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0016.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0006.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0018.

⁽⁸⁾ HL L 29., 2020.1.31., 7. o.

⁽⁹⁾ HL C 34., 2020.1.31., 1. o.

2020. február 12., szerda

- B. mivel a politikai nyilatkozat kereskedelmi és gazdasági együttműködésen alapuló nagyra törő, széles körű, mélyreható és rugalmas partnerség paramétereit hozza létre, átfogó és kiegyensúlyozott szabadkereskedelmi megállapodást (FTA) állítva a középpontba, ugyanakkor kiterjesztve az együttműködést a bűnüldözésre és a büntető igazságszolgáltatásra, a külpolitikára, a biztonságra és védelemre és még tágabb területekre, valamint előrebocsátva, hogy amennyiben az EU és az Egyesült Királyság a tárgyalások során azt kölcsönös érdekek tartja, úgy a jövőbeli kapcsolatok kiterjedhetnek még a politikai nyilatkozatban foglaltakon is túlmenő együttműködési területekre is;
- C. mivel a jövőbeli kapcsolatnak a jogok és kötelezettségek egyensúlyán kell alapulnia, tiszteletben tartva az egységes piac és a vámunió integritását, valamint a „négy szabadság” oszthatatlanságát; mivel az EU tagállamai közé nem tartozó állam, amely nem tesz eleget ugyanazon kötelezettségeknek, mint egy tagállam, nem élvezheti ugyanazokat a jogokat és előnyöket sem, mint egy tagállam;
- D. mivel a politikai nyilatkozat kimondja, hogy a jövőbeli gazdasági partnerséget olyan rendelkezések fogják alátámasztani, amelyek egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak a nyílt és tisztességes verseny számára;
- E. mivel az EU és az Egyesült Királyság közeli szomszédok maradnak, és továbbra is sok közös érdekük lesz;
- F. mivel az EU és az Egyesült Királyság közötti átfogó partnerség formáját öltő szoros viszony a jövőbeli kapcsolatok szempontjából megfelelő keretnek tekinthető e közös érdekek védelméhez és előmozdításához, többek között egy új kereskedelmi viszonyrendszerhez is;
- G. mivel az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatokról szóló megállapodásnak olyan rugalmas keretet kell biztosítania, amely közös irányítási struktúra és megfelelő vitarendezési rendelkezések alapján különböző szintű együttműködést tesz lehetővé számos szakpolitikai területen;
- H. mivel az együttműködés mindkét féltől megköveteli a magas szintű normák és nemzetközi kötelezettségvállalásaik fenntartását számos szakpolitikai területen;
- I. mivel a kilépésről rendelkező megállapodáshoz csatolt, Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv által biztosított jogi keret minden elemében fenntartja a nagypénteki megállapodást és megőrzi Észak-Írország népének jogait, valamint szavatolja az egységes piac integritását és az Ír-sziget gazdasági egységét, ezért mindaddig, amíg az egyetértési mechanizmus gondoskodik ennek folyamatosságáról, nem kerül sor szigorú határellenőrzésre; mivel az Egyesült Királyság minden körülmények között köteles biztosítani a nagypénteki megállapodás valamennyi elemének alkalmazását;
- J. mivel helyénvaló, hogy az uniós intézmények és a tagállamok, valamint a köz- és magánintézmények közösen felkészüljenek a tárgyalások eredményeként adott esetben bekövetkező bármely eshetőségre;
- K. mivel az EU és polgárai érdekeinek védelme, valamint a tárgyalások sikeres és időben történő lezárásának biztosítása érdekében alapvető fontosságú, hogy az uniós intézmények és a tagállamok mindvégig egységesen lépjenek fel;
1. hangsúlyozza elkötelezett törekvését, hogy a lehető legszorosabb kapcsolatot alakítja ki az Egyesült Királysággal; ugyanakkor megjegyzi, hogy egy ilyen kapcsolatnak különböznie kell az Egyesült Királyság mint uniós tagállam által élvezett kapcsolattól, és hogy tiszteletben kell tartani az alábbiakban felsorolt elveket;
 2. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 217. cikke értelmében az EU és az Egyesült Királyság között megkötött bármely társulási megállapodásnak (a továbbiakban: „a megállapodás”) szigorúan összhangban kell állnia a következő elvekkel:
 - i. harmadik ország nem rendelkezhet ugyanazon jogokkal és előnyökkel, mint egy uniós tagállam, illetve az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) vagy az Európai Gazdasági Térség (EGT) tagországa;
 - ii. az egységes piac teljes integritásának és megfelelő működésének, a vámuniónak és a négy szabadság oszthatatlanságának védelmének, és különösen a gazdasági pilléren belüli együttműködés mértékének arányban kell állnia a személyek szabad mozgásával;
 - iii. az EU döntéshozatali autonómiájának megőrzése,
 - iv. az uniós jogrend és ezzel összefüggésben az Európai Unió Bírósága (EUB) szerepének védelme,

2020. február 12., szerda

- v. különösen az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben és annak jegyzőkönyveiben, az Európai Szociális Chartában, a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumában és az Egyesült Nemzetek (ENSZ) és az Európa Tanács egyéb nemzetközi emberi jogi szerződéseiben foglalt demokratikus elvek, emberi jogok és alapvető szabadságok folyamatos tiszteletben tartása, valamint a jogállamiság elvének tiszteletben tartása,
 - vi. egyenlő versenyfeltételek, amelyek egyenértékű normákat biztosítanak a szociális, munkaügyi, környezetvédelmi, verseny- és állami támogatási politikákban, többek között a versenyre és az állami támogatások ellenőrzésére vonatkozó szilárd és átfogó keret révén,
 - vii. az elővigyázatosság elve, a környezeti károk elsődlegesen a forrásuknál történő elhárításának elve és a „szennyező fizet” elv,
 - viii. a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel fennálló uniós megállapodások fenntartása, beleértve az EGT-megállapodást, valamint e kapcsolatok átfogó egyensúlyának megtartása,
 - ix. az Unió pénzügyi stabilitásának garantálása és az uniós szabályozási és felügyeleti rendszernek és standardoknak való megfelelés, valamint azok alkalmazásának biztosítása;
 - x. a jogok és kötelezettségek közötti megfelelő egyensúly, beleértve adott esetben az arányos pénzügyi hozzájárulást;
3. ismételten kifejezésre juttatja, hogy a megállapodásnak megfelelő keretet kell biztosítania a jövőbeli kapcsolatok számára, három fő pillérrre építve: gazdasági partnerség, külügyi partnerség, konkrét ágazati kérdések és tematikus együttműködés; hangsúlyozza, hogy a megállapodásnak szilárd vitarendezési mechanizmussal is rendelkező, következetes irányítási keretet is biztosítania kell, elkerülve a kétoldalú megállapodások elszaporodását és az EU Svájjal fenntartott kapcsolatait jellemző hiányosságokat; emlékeztet arra, hogy a megállapodásnak összhangban kell állnia az EUSZ 3. cikkének (5) bekezdésével;
4. megjegyzi, hogy a közös alapokra tekintettel – az EU és az Egyesült Királyság közös értékeket vall, szoros kapcsolatokat ápol egymással, szabályozásuk jelenleg összehangolt, az Egyesült Királyság 47 éven át uniós tagállam volt, és jelenleg az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagja és az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének (NATO) tagja – az Egyesült Királyság továbbra is az EU fontos partnere lesz a fent említett pillérek mindegyikében, és a folyamatos együttműködést biztosító partnerség létrehozása mindkét fél kölcsönös érdeke;
5. emlékeztet arra, hogy a megállapodás csak az Európai Parlament teljes körű bevonásával és végleges hozzájárulásával köthető meg; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlamentet az EUMSZ 207., 217. és 218. cikkével, a vonatkozó ítélkezési gyakorlattal és a bevált gyakorlatokkal összhangban az eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell, és hogy álláspontjait minden szakaszban megfelelően figyelembe kell venni, biztosítva, hogy az Európai Parlament és illetékes bizottságai képesek legyenek demokratikus ellenőrzést gyakorolni és a megállapodásról hiánytalan tájékoztatás alapján döntést hozni; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a tárgyalási irányelvek meghatározása során maradéktalanul vegyék figyelembe a Parlament álláspontját, és hozzák nyilvánosságra ezen irányelveket;
6. felhívja a Bizottságot a tárgyalások átlátható módon történő lebonyolítására; nyomatékosan felhívja a Bizottságot, hogy e tekintetben biztosítson nyilvános konzultációt és folyamatos párbeszédet a szociális partnerekkel és a civil társadalommal, valamint a nemzeti parlamentekkel;
7. véleménye szerint az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások során az EU-nak minden tőle telhetőt meg kell tennie saját érdekeinek érvényre juttatásáért, mindvégig biztosítva az EU befolyásának fenntartását és egységes fellépését, amint ez az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének feltételeiről folytatott tárgyalások során is történt; kitar amellet, hogy ezt az egységességet a jövőbeli partnerségről szóló tárgyalások során is meg kell őrizni, ezért emlékeztet annak fontosságára, hogy a Bizottság legyen az EU egyetlen tárgyalója a tárgyalások során, és hogy a tagállamok ne folytathassanak kétoldalú tárgyalásokat;
8. kéri, hogy a lehető legrövidebb időn belül kezdődjenek meg a tárgyalások a tárgyalási irányelvek tervezetében szereplő valamennyi pontról; úgy véli azonban, hogy mind a mélység, mind pedig az ambíció szintjére óhatatlanul rányomja majd a bélyegét az Egyesült Királyság által választott szigorú időkeret, amely nem arányos a tárgyalások összetettségével, és bizonyos területeken a megállapodás nélküli brexit („cliff-edge”) kockázatát veti fel, ahol rendkívüli intézkedések vagy a nemzetközi keret által biztosított jogi keret is kevésnek bizonyulhat a súlyos zavarok megelőzéséhez;

2020. február 12., szerda

9. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, ahogyan az Egyesült Királyság miniszterelnöke értelmezi a kilépésről rendelkező megállapodáshoz csatolt, Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyvnek az Ír-tengeren végzett határellenőrzésekre vonatkozó rendelkezéseit; véleménye szerint minden tárgyalás egyik alapvető eleme a bizalom, ezért az Egyesült Királyság miniszterelnökének haladéktalanul és kielégítő módon világossá kell tennie az Egyesült Királyságnak az Írországról/Észak-Írországról szóló jegyzőkönyv végrehajtásával kapcsolatos tervezett megközelítést;

10. támogatja a tárgyalási irányelveket, amelyek előírják, hogy Gibraltár nem tartozik majd az EU és az Egyesült Királyság között megkötendő megállapodások területi hatálya alá, és hogy bármely különmegállapodáshoz a Spanyol Királyság előzetes hozzájárulása lesz szükséges;

I. GAZDASÁGI PARTNERSÉG

Kereskedelem és egyenlő versenyfeltételek

11. tudomásul veszi az Egyesült Királyság azon döntését, hogy az EU-val kialakítandó jövőbeli gazdasági és kereskedelmi partnerségét szabadkereskedelmi megállapodás alapján hozza létre; hangsúlyozza, hogy bár az Európai Parlament elvben támogatja, hogy az EU konstruktívan tárgyaljon az Egyesült Királysággal egy kiegyensúlyozott, ambiciózus és átfogó szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről, egy ilyen megállapodás jellegéből fakad, hogy sohasem lesz egyenértékű a „zökkenőmentes” kereskedelemmel;

12. ismételten kifejezésre juttatja, hogy az EU, az egységes uniós piac és a vámunió integritásának, valamint a négy szabadság oszthatatlanságának megőrzése érdekében elengedhetetlen annak biztosítása, hogy a világ legnagyobb egységes piacához való kvóta- és vámmentes hozzáférés szintje teljes mértékben megfeleljen a szabályozási konvergencia mértékének, valamint arányban álljon a dinamikus összehangolás céljával a nyílt és tisztességes verseny egyenlő feltételeinek tiszteletben tartása tekintetében tett kötelezettségvállalásokkal; hangsúlyozza, hogy a hatékony alkalmazás, végrehajtás és vitarendezés biztosítása érdekében anyagi jogi szabályok és intézkedések, többek között csökkentést kizáró záradékok és mechanizmusok kombinációjára van szükség;

13. hangsúlyozza, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásnak arra kell törekednie, hogy a piacra jutás és a kereskedelem megkönnyítése tekintetében az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése előtti helyzetet a lehető legnagyobb mértékben fenntartsa, egyúttal tisztességes munkahelyeket is teremtve és növelve az EU exportlehetőségeit, ösztönözve a fenntartható fejlődést, érvényre juttatva az uniós normákat és tiszteletben tartva a demokratikus eljárásokat; hangsúlyozza, hogy a negatív verseny elkerülése érdekében az egyenlő versenyfeltételeket, a dinamikus összehangolás érdekében pedig az uniós normák fenntartását biztosítani kell, szavatolva egyúttal, hogy az Egyesült Királyság a védelmi szintek alákínálásával ne szerezhesen tisztességtelen versenyelőnyt, és megakadályozva a piaci szereplők szabályozási arbitrázsát;

14. hangsúlyozza, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás csak akkor mozdíthatja elő igazán az EU érdekeinek érvényesítését, ha a tárgyalási irányelvekbe bekerülnek az alábbi célkitűzések:

- i. egyenlő versenyfeltételeket kell szavatolni a versenyre és az állami támogatásra, a releváns adóügyi vonatkozásokra (többek között az adókijátszásra, az adókikerülésre és a pénzmosás elleni küzdelemre), a szociális és munkaügyi normák teljes körű tiszteletben tartására (többek között a szociális dömping elleni azonos szintű védelemre és biztosítékokra), a környezetvédelemre és az éghajlatváltozással kapcsolatos normákra, az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak előmozdítására, a fogyasztók magas szintű védelmére és a fenntartható fejlődésre vonatkozó szilárd kötelezettségvállalások és végrehajtható rendelkezések révén; a rendelkezéseknek biztosítaniuk kell a normák szinten tartását, ugyanakkor mindkét félnek módot kell adni arra, hogy – még szigorúbb normák előírása vagy további területek bevonása céljából – idővel módosítsák kötelezettségvállalásaikat; a dinamikus összehangolás érdekében a kötelezettségvállalásoknak és a rendelkezéseknek önálló ideiglenes intézkedések, szilárd vitarendezési mechanizmus és jogorvoslat révén érvényesíthetőnek kell lenniük;
- ii. viszonyossági megállapodásra van szükség az áruk és a szolgáltatások, valamint a közbeszerzések piacához történő, kölcsönösen előnyös hozzáférésről, a szakmai képezések elismeréséről és adott esetben a közvetlen külföldi befektetésről, amelyet a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szabályaival maradéktalanul összhangban kell megtárgyalni;
- iii. kötelezettségvállalás minkét fél részéről arra, hogy a hatékony multilateralizmus megvalósítása érdekében továbbra is együttműködnek a nemzetközi fórumokon a szigorú szabályokon alapuló szabad és tisztességes kereskedelem érdekében;
- iv. a lehető széleskörűbb árukereskedelmre irányuló törekvés mellett a Bizottságnak a legérzékenyebb ágazatok tekintetében értékelnie kell kvóták és vámtarifák bevezetésének lehetőségét, valamint az uniós egységes piac integritásának védelmét szolgáló védzáradékok szükségességét; megismétli továbbá, hogy például az élelmiszerek és a mezőgazdasági termékek tekintetében az egységes piachoz való hozzáférés feltétele az összes uniós jogszabály és előírás szigorú betartása, különösen az élelmiszer-biztonság, a géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k), a növényvédő szerek, a földrajzi jelzések, az állatjólét, a címkézés és nyomomonkövethetőség, az állat- és növény-egészségügyi (SPS) előírások, valamint az emberek, állatok és növények egészsége terén;

2020. február 12., szerda

- v. a származási szabályoknak a legújabb uniós szabadkereskedelmi megállapodásokat kell tükrözniük, és az uniós termelők érdekein kell alapulniuk; a megállapodásnak meg kell óvnia az EU és a harmadik országok között meglévő kereskedelmi kapcsolatok keretét, és el kell kerülnie a potyázást azáltal, hogy biztosítja a harmonizált vám- és kvótarendszert, valamint a termékek harmadik országgal szembeni származási szabályainak egységességét;
- vi. a dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedésekkel kapcsolatos kötelezettségvállalások adott esetben meghaladhatják a WTO e területre vonatkozó szabályait;
- vii. a szolgáltatásokra vonatkozó kötelezettségvállalásokra van szükség annak érdekében, hogy a szolgáltatások kereskedelmének liberalizációja – a közelmúltbeli uniós szabadkereskedelmi megállapodásokra építve – jóval meghaladja a felek WTO-kötelezettségvállalásait, ugyanakkor az EUMSZ-szel és különösen az általános érdekű szolgáltatásokról szóló 26. jegyzőkönyvvel összhangban megőrizve az uniós közszolgáltatások magas színvonalát; emellett az audiovizuális szolgáltatásokat ki kell zárni a liberalizációval kapcsolatos rendelkezések hatálya alól; ismételten hangsúlyozza, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás hatálya alá tartozó szolgáltatások piacra jutása korlátozott, és e szolgáltatásokra mindig vonatkoznak kizárások, fenntartások és kivételek; a megállapodásnak ki kell terjednie a szolgáltatások nyújtásának valamennyi módjára, többek között a természetes személyek határokon átnyúló mozgására vonatkozó kötelezettségekre (4. mód), valamint az uniós szabályokhoz, a munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmód tiszteletben tartásához és a szakmai képesítések elismeréséhez kapcsolódó rendelkezésekre; a megállapodásoknak tartalmazniuk kell a fogadó állam szabályai szerinti piacra jutásra és nemzeti elbánásra vonatkozó rendelkezéseket annak biztosítása érdekében, hogy az uniós szolgáltatók megkülönböztetésmentes bánásmódban részesüljenek, többek között a letelepedés tekintetében is; lehetővé kell tenni a természetes személyek szolgáltatásnyújtás céljából történő üzleti célú ideiglenes beutazását és tartózkodását;
- viii. a WTO kormányzati közbeszerzésről szóló megállapodásában (GPA) foglalt kötelezettségvállalásokon túl is lehetőséget kell biztosítani a közbeszerzési piacokhoz való hozzáférésre, garantálva az uniós vállalatok piacra jutását a stratégiai ágazatokban, valamint az uniós közbeszerzési piacokkal egyenlő mértékű nyitottságot;
- ix. a jelenlegi és jövőbeli uniós jogi kereten alapuló erős és érvényesíthető intézkedések a szellemi tulajdon-jogok – többek között a földrajzi jelzések, például a szerzői és szomszédos jogok, védjegyek – elismerésére és védelmére;
- x. a megállapodásnak meg kell erősítenie a meglévő földrajzi jelzéseknek a kilépésről rendelkező megállapodásban előírt védelmét, és létre kell hoznia a kilépésről rendelkező megállapodásban előírtakkal azonos szintű védelmet biztosító mechanizmust a jövőbeli földrajzi jelzések védelmére;
- xi. a megállapodásba be kell építeni egy ambiciózus fejezetet a kereskedelemről és a nemek közötti egyenlőségről; figyelembe kell venni az Egyesült Királyság EU-ból való kilépésének a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos következményeit, többek között a nők gazdasági szerepét védő és előmozdító uniós fellépések számára biztosított egyenlő versenyfeltételek révén, például a nemek közötti bérszakadék elleni küzdelem terén;
- xii. olyan átfogó fejezet, amely a mikrovállalkozások, valamint a kis- és középvállalkozások (kkv-k) érdekeivel foglalkozik a piacra jutás megkönnyítésével kapcsolatos kérdésekkel, ezen belül többek között a műszaki szabványok összeegyeztethetőségével és az egyszerűsített vám eljárásokkal összefüggésben, konkrét üzleti lehetőségek megőrzése és megteremtése, valamint e vállalkozások nemzetközivé válásának elősegítése céljából;
- xiii. ahhoz, hogy a kereskedelmi megállapodás átfogó legyen, olyan rendelkezéseket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják az Egyesült Királyság és az EU szabályozásának folyamatos összehangolását a jövőben; a kereskedelem megkönnyítése érdekében meg kell tárgyalni a szabályozási koherenciára és a nem vámjellegű akadályokra vonatkozó átfogó szabályokat, szem előtt tartva a szabályozási együttműködés önkéntes jellegét és a közérdekből történő szabályozáshoz való jogot, megőrizve ugyanakkor a szabályozási autonómiát és a parlamenti jogokat, emlékeztetve arra, hogy a kereskedelmi megállapodásokba foglalt, szabályozási együttműködésre vonatkozó rendelkezések nem képesek teljes mértékben ugyanazt a zavartalan kereskedelmet garantálni, mint amit az egységes piaci tagság biztosít;
- xiv. a pénzügyi stabilitás megőrzése és az uniós szabályozási rendszer és standardok teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása, valamint azok alkalmazása érdekében a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó prudenciális kivételek és korlátozások az EU kereskedelmi megállapodásainak szokásos velejárói, amelyeket bele kell foglalni ebbe a megállapodásba;
- xv. ambiciózus rendelkezések, amelyek lehetővé teszik a digitális kereskedelem fejlődését, kezelik az elektronikus úton folytatott kereskedelem indokolatlan akadályait, és nyitott, biztonságos és megbízható online környezetet biztosítanak a vállalkozások és a fogyasztók számára, valamint szabályozzák a határokon átnyúló adatáramlást, beleértve az olyan elveket, mint a tisztességes verseny és a határokon átnyúló adattovábbításra vonatkozó ambiciózus szabályok, teljes mértékben tiszteletben tartva és nem sértve az EU adatvédelemre és a magánélet védelmére vonatkozó jelenlegi és jövőbeli szabályait;

2020. február 12., szerda

- xvi. a szabadkereskedelmi megállapodás az árukon végzett vámellenőrzésekhez és vámvizsgálatokhoz vezetne, amint azok belépnek az egységes piacra, ami hatással lenne a globális ellátási láncokra és gyártási folyamatokra; meg kell erősíteni a vámhatóságokat mind a személyzet, mind a műszaki eszközök tekintetében, hogy meg tudjanak birkózni többletfeladataikkal; a jövőbeli megállapodás alapján alkalmazandó működési eljárásoknak az egységes uniós áru piac és a vámunió szabályainak megőrzését kell célozniuk; ezért rendkívül fontos annak biztosítása, hogy az áruk megfeleljenek az egységes piaci szabályoknak;
- xvii. az uniós vállalkozások egyenlő versenyfeltételei és az uniós fogyasztók megfelelő védelme biztosítása érdekében a termékekre vonatkozó piacfelügyelet és a szigorú termékszabványok szabályozási harmonizációjának az Egyesült Királysággal kötött jövőbeli megállapodás alapvető és pótolhatatlan részét kell képeznie;
- xviii. meg kell őrizni a vámunió, annak szabályai és eljárásai integritását; időszerű és hatékony munkamegállapodást kell kialakítani az EU és az Egyesült Királyság között ezen a területen;
15. hangsúlyozza, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásnak teljes egészében a civil társadalommal folytatott párbeszédre, az érdekelt felek bevonására és a két fél közötti konzultációra vonatkozó rendelkezések hatálya alá kell tartoznia; ragaszkodik a megállapodás végrehajtását felügyelő belső tanácsadó csoportok létrehozásához;
16. újról megerősíti, hogy a megállapodásnak szilárd vitarendezési mechanizmust és irányítási struktúrákat is magában foglaló következetes irányítási keretet kell biztosítania; e tekintetben hangsúlyozza az EUB uniós joggal kapcsolatos kérdések értelmezésére vonatkozó hatáskörét e jogértelmezés homogenitásának biztosítása érdekében;

Egyenlő versenyfeltételek

17. emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyságnak továbbra is tiszteletben kell tartania és végre kell hajtania a nemzetközi kötelezettségvállalásai keretében meglévő normákat a jogszabályok és politikák dinamikus összehangolása érdekében oly módon, hogy az tükrözze a jövőbeli kapcsolatok kiterjedését és mélységét;
18. emlékeztet eltökélt szándékára, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatok keretében megakadályozza a „dömping” minden formáját, és e tekintetben emlékeztet arra, hogy a környezetvédelmi, munkaügyi, szociális, az adózással kapcsolatos vonatkozó ügyek, valamint az állami támogatásokra vonatkozó politikák harmonizációja kulcsfontosságú a dömping megelőzéséhez;
19. megjegyzi, hogy az egyenlő versenyfeltételekről szóló megállapodás kiterjedése és mélysége alapvető szerepet fog játszani az EU és az Egyesült Királyság közötti átfogó jövőbeli kapcsolatok jellegének meghatározásában; emlékeztet arra, hogy az EU szociális modelljének Egyesült Királyság általi folyamatos követése kulcsfontosságú szerepet játszhat e folyamatban; ismételten hangsúlyozza, hogy biztosítékokat kell létrehozni a szociális és foglalkoztatási normák területén legalább a meglévő közös normák által jelenleg biztosított magas szinten a magas szintű normák fenntartása és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében;
20. kiemeli, hogy a kapcsolatok elmélyítéséhez a verseny és az állami támogatások ellenőrzésének szilárd és átfogó keretére lesz szükség, amely megakadályozza a kereskedelem és a verseny indokolatlan torzulását annak biztosítása érdekében, hogy az Egyesült Királyság ne tanúsítson tisztességtelen és versenyellenes magatartást, amely az uniós gazdasági szereplők gyengítéséhez vezet;
21. határozottan úgy véli, hogy az Egyesült Királyságnak be kell tartania az adózásra és a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó jogszabályok uniós vívmányokon belül folyamatosan fejlődő normáit, ezen belül az adózási átláthatóságot, az adóügyekkel kapcsolatos információcserét és az adókikerülés elleni intézkedéseket, és foglalkoznia kell tengerentúli területeinek, támaszponti felségterületeinek és koronafüggőségeinek helyzetével, valamint a jó kormányzásra vonatkozó uniós kritériumoknak és az átláthatósági követelményeknek való meg nem felelésükkel;
22. ismételten hangsúlyozza a magas szintű normák és az egyenlő versenyfeltételek fenntartásának szükségességét a gyógyszerek, az orvostechikai eszközök, az élelmiszer-biztonság és -címkézés, valamint az állat-, növény- és környezetvédelmi politika és szabványok területén;

2020. február 12., szerda

23. megjegyzi, hogy a megállapodás egészéhez hasonlóan az egyenlő versenyfeltételekre vonatkozó rendelkezésekhez is erőteljes kormányzási struktúrákra lesz szükség, hogy azok megfelelő irányítási, felügyeleti, vitarendezési és végrehajtási mechanizmusokkal, szükség esetén szankciókkal és ideiglenes intézkedésekkel rendelkezzenek, továbbá adott esetben mindkét fél számára olyan független intézményeket tartsanak fenn, amelyek képesek hatékonyan felügyelni és érvényre juttatni a végrehajtást; hangsúlyozza, hogy a munkaügyi és környezetvédelmi normák érvényesítése tekintetében biztosítani kell a polgárok és a nem kormányzati szervezetek számára az igazságszolgáltatáshoz és a megfelelő panasztételi mechanizmushoz való hozzáférést;

II. KONKRÉT ÁGAZATI KÉRDÉSEK ÉS TEMATIKUS EGYÜTTMŰKÖDÉS

Halászat

24. hangsúlyozza továbbá, hogy a vizekhez és kikötőkhöz való szabad hozzáférés kérdése elválaszthatatlan a szabadkereskedelem kérdésétől és az Egyesült Királyság halászati termékeinek uniós piacra jutásától, és hogy az Egyesült Királysággal a halásatról folytatott tárgyalások nem különíthetők el, és közvetlenül kapcsolódniuk kell az átfogó gazdasági partnerségről, különösen a kereskedelemről folytatott tárgyalásokhoz;

25. emlékeztet a 2020. július 1-ig elfogadandó halászati rendelkezésekre, és határozottan támogatja azokat, továbbá úgy véli, hogy az Egyesült Királyság jövőbeli halászati gazdálkodási rendszere nem válhat gyengébbé a közös halászati politika jelenlegi szabályainál és kötelezettségeinél;

26. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése nem mentesíti az Egyesült Királyságot azon feladatai alól, hogy nemzetközi kötelezettségeivel összhangban parti államként együttműködjön a közös halállományokkal való közös és fenntartható gazdálkodásban;

27. emlékeztet arra, hogy az uniós halászok valamennyi tagállam vizeihez való – a közös halászati politika értelmében meglévő – szabad és egyenlő hozzáféréseinek alapelve, valamint az uniós egységes piac és az áruk (köztük a halászati termékek) szabad mozgásának alapelve évtizedek óta jogokat és előnyöket biztosít a part menti közösségek, a gazdasági szereplők és a fogyasztók számára;

28. kiemeli annak fontosságát, hogy az EU és az Egyesült Királyság között olyan kölcsönösen előnyös és átfogó partnerség jöjjön létre, amely az átmeneti időszak vége előtt elválaszthatatlan módon és prioritásként magában foglalja a halásatról és a halászattal kapcsolatos kérdésekről szóló – a nemzetközi jog szerinti kölcsönös kötelezettségeknek megfelelő – megállapodást;

29. kitarthat, hogy a megállapodásnak a közös halászati politikában meghatározott elvekre kell épülnie a tengerek élő erőforrásainak fenntartható kiaknázása és védelme érdekében, valamint a halászok, a halászati ágazat szereplői és a fogyasztók társadalmi-gazdasági javára;

30. szorgalmazza, hogy a megállapodás biztosítsa különösen a vizekhez való folyamatos kölcsönös hozzáférést, és tartsa fenn a közösen kiaknázott állományok tekintetében az EU és az Egyesült Királyság között meglévő stabil kvótamegosztást; ezzel összefüggésben kiemeli a közös halászati politikában meghatározott elvek és intézkedések mentén közösen elfogadott halászati gazdálkodási elvek és intézkedések fenntartásának fontosságát;

31. kitarthat, hogy megfelelő konzultációs mechanizmusokra és közös tudományos alapú megközelítésre van szükség, valamint garanciákat kell nyújtani azzal kapcsolatban, hogy az Egyesült Királyság továbbra is hozzájárul az adatgyűjtéshez és az állományok tudományos értékeléséhez; sürgeti mindkét felet, hogy folytassák az együttműködést a halászati ellenőrzés és a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén;

Adatvédelem

32. emlékeztet arra, hogy az EUB ítélkezési gyakorlata szerint ⁽¹⁰⁾ ahhoz, hogy a Bizottság megfelelőnek nyilváníthassa az Egyesült Királyság adatvédelmi keretét, bizonyítani kell, hogy az Egyesült Királyság az uniós jogi kerettel „lényegében egyenértékű” védelmi szintet biztosít, beleértve a harmadik országokba irányuló adattovábbítást is; emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság adatvédelmi törvénye általános és széles körű mentességet biztosít az adatvédelmi elvek és az érintettek jogai alól a személyes adatok bevándorlási célú feldolgozása tekintetében; aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy amikor olyan személyek adatait dolgozzák fel e mentesség alapján, akik nem az Egyesült Királyság állampolgárai, e személyek nem

⁽¹⁰⁾ A C-362/14. sz., Maximilian Schrems kontra adatvédelmi biztos ügyben („Schrems-ügy”) hozott ítélet (ECLI:EU:C:2015:650).

2020. február 12., szerda

részesülnek ugyanolyan védelemben, mint az Egyesült Királyság állampolgárai; véleménye szerint ez a mentesség ellentétes az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾; úgy véli továbbá, hogy az elektronikus hírközlési adatok megőrzésére vonatkozó egyesült királyságbeli jogi keret nem felel meg a vonatkozó uniós vívmányok EUB szerinti értelmezése szerinti feltételeinek, ennél fogva pedig jelenleg nem felel meg a megfelelés feltételeinek;

33. úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani az Egyesült Királyságban a nemzetbiztonság és a személyes adatok bűnüldöző hatóságok általi feldolgozása terén érvényben lévő jogi keretre; emlékeztet arra, hogy az uniós jog értelmében a tömeges megfigyelési programok nem feltétlenül megfelelőek, és határozottan ösztönzi az EUB e területre vonatkozó ítélkezési gyakorlata, például a Schrems-ügy, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlata figyelembevételét;

34. utasítja a Bizottságot, hogy alaposan értékelje az Egyesült Királyság adatvédelmi jogi keretét, és gondoskodjon arról, hogy az Egyesült Királyság megoldja az ebben az állásfoglalásban azonosított problémákat, mielőtt úgy ítéli meg, hogy az Egyesült Királyság adatvédelmi joga megfelel az EUB által értelmezett uniós jognak⁽²⁾, és kérje ki az Európai Adatvédelmi Testület és az európai adatvédelmi biztos tanácsát, megadva számukra a szerepük betöltéséhez szükséges valamennyi releváns információt és a megfelelő határidőket;

Az éghajlatváltozás és a környezet

35. úgy véli, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatnak nemcsak gazdasági tényezőkön kell alapulnia, hanem magas szintű környezetvédelmi törekvéseken is, amelyeket a határokon átnyúló és globális kihívások kezelése érdekében a megfelelő nemzetközi fórumokon folytatott együttműködés támaszt alá;

36. úgy véli, hogy az EU-nak és az Egyesült Királyságnak biztosítania kell, hogy a törvények, rendeletek és gyakorlatok által biztosított környezetvédelem szintje az átmeneti időszak végén ne csökkenjen az EU-ban és az Egyesült Királyságban alkalmazandó közös szabványok által előírt szint alá az alábbiak tekintetében: a környezeti információkhoz való hozzáférés, a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosítása környezetvédelmi ügyekben; környezeti hatásvizsgálat és stratégiai környezeti vizsgálat; ipari kibocsátások; a légköri kibocsátásokra és a levegőtisztaságra vonatkozó célok és határértékek; a természet és a biológiai sokféleség megőrzése; hulladékgazdálkodás; a vízi környezet védelme és megóvása; a tengeri környezet védelme és megóvása; az emberi egészséget vagy a környezetet érintő, vegyi anyagok és növényvédő szerek előállításából, felhasználásából, felszabadításából és ártalmatlanításából származó kockázatok megelőzése, csökkentése és megszüntetése; valamint az éghajlatváltozás és az elővigyázatosság elve;

37. felhívja a tárgyalókat annak biztosítására, hogy az Egyesült Királyság kötelezze el magát az átmeneti időszak alatt uniós szinten elfogadott normák, köztük a célok és egyéb rendelkezések végrehajtása mellett;

38. sürgeti, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem terén folytatott együttműködés abszolút prioritást kapjon a tárgyalások során, tekintettel arra, hogy e területen rendkívül fontos a siker, kezdve az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelősek 26. glasgow-i konferenciájának sikerességével; úgy véli, hogy a legjobb megoldás, ha az Egyesült Királyság teljesen igazodik az EU-hoz ezen a területen; e tekintetben határozottan támogatja az Egyesült Királyságot abban, hogy teljes mértékben igazodjon a jelenlegi és jövőbeli uniós éghajlat-politikai kerethez, valamint a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásokhoz, és kéri, hogy teljes egészében alkalmazzák az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) által meghatározott uniós kibocsátási határértéket és a közös kötelezettségvállalási rendeletet, ideértve a földhasználatot, a földhasználat megváltoztatását és az erdőgazdálkodást is;

39. felhívja az Egyesült Királyságot, hogy az átmeneti időszak végén tartson fenn a közös normákkal és célokkal összehangolt szén-dioxid-árazási rendszert, és felszólítja a tárgyalókat, hogy vizsgálják meg annak lehetőségét, hogy az Egyesült Királyság jövőbeli nemzeti kibocsátáskereskedelmi rendszerét összekapcsolják az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerrel, feltéve, hogy az EU ETS integritását teljes mértékben tiszteletben tartják;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽²⁾ A C-362/14. sz., Maximilian Schrems kontra adatvédelmi biztos ügy (ECLI:EU:C:2015:650), 1/15. sz. vélemény az EU–Kanada PNR-megállapodásról (ECLI:EU:C:2017:592), C-293/12. és C-594/12. sz., Digital Rights Ireland és társai ügy (EU:C:2014:238), Tele2-ügy és Watson-ügy; C-203/15. sz. Tele2 Sverige ügy és C-698/15. sz. Watson-ügy (ECLI:EU:C:2016:970).

2020. február 12., szerda

40. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság és az Európai Beruházási Bank (EBB) közötti bármely kapcsolatnak többek között attól kell függnie, hogy az Egyesült Királyság igazodik-e a megújított uniós éghajlat-változási és környezetvédelmi célkitűzésekhez, hogy az Egyesült Királyság betartja-e a fenntartható beruházások előmozdítását célzó keretet létrehozó rendeletet, valamint az EBB új, ambíciózus éghajlat-változási stratégiáját és energetikai hitelezési politikáját;

41. hangsúlyozza, hogy ha az Egyesült Királyságban bármilyen módon csökkenne a védelem szintje, az azzal a kockázattal járna, hogy az EU-ban is sérülhet a biológiai sokféleség, hiszen számos faj (madár, denevér, lepke és cetfélék) vándorol az EU és az Egyesült Királyság között, és számos nem vándorló faj esetében is rendszeres génáramlás tapasztalható az Egyesült Királyság és az EU között;

42. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Egyesült Királyság továbbra is igazodjon a vegyi anyagok biztonságára vonatkozó jogszabályokhoz (REACH⁽¹³⁾), és biztosítsa az együttműködést az Európai Vegyianyag-ügynökséggel (ECHA);

Energia

43. kéri, hogy a megállapodás biztosítsa a piaci szereplők számára a hálózatokhoz való megkülönböztetésmentes hozzáférést, valamint a hálózatüzemeltetők tényleges szétválasztását; biztosítani kell továbbá az egyenlő versenyfeltételeket, és tiltani kell a környezetvédelem szintjének csökkentését, többek között a hatékony szén-dioxid-árzás és az állami támogatások terén is;

44. szorgalmazza olyan mechanizmusok kialakítását, amelyek a különböző időszakokban a lehető legnagyobb mértékben garantálják az ellátás biztonságát és a rendszerösszekötőkön keresztüli hatékony kereskedelmet;

45. elvárja, hogy az Egyesült Királyság megfeleljen a magas szintű nukleáris biztonsági, védelmi és sugárvédelmi előírásoknak; elvárja, hogy a megállapodás foglalkozzon az Egyesült Királyság, illetve az Euratom és az ITER-projekt közötti kapcsolattal, valamint a kilépés által az eszközökre és kötelezettségekre gyakorolt hatásokkal, lehetővé téve az Euratom, illetve az Egyesült Királyság és annak nemzeti hatóságai közötti együttműködést és információcserét; kéri, hogy a megállapodás tartalmazzon olyan kötelezettségvállalást, amely lehetővé teszi, hogy az átmeneti időszak végén egyenlő versenyfeltételek érvényesüljenek a nukleáris biztonságra vonatkozó normák terén, biztosítva a nemzetközi egyezmények – többek között az Aarhusi és az Espooi Egyezmény – és szerződések teljes körű tiszteletben tartását;

Közegészségügy és élelmiszerbiztonság

46. kiemeli, hogy az uniós és az egyesült királyságbeli fogyasztók szempontjából fontos, hogy az Egyesült Királyság magas szintű előírásokat tartson fenn az élelmiszer-biztonságra és az élelmiszerek címkézésére vonatkozóan; emlékeztet arra, hogy a harmadik országokból az EU-ba behozott valamennyi élelmiszernek meg kell felelnie az EU szigorú élelmiszer-biztonsági előírásainak, többek között a GMO-k felhasználására vonatkozóan; kölcsönösen előnyösnek tartaná, ha az Egyesült Királyság továbbra is részt venne az élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszerben; emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság harmadik ország státuszára tekintettel alapos ellenőrzésekre és kontrollokra lesz szükség az EU és az Egyesült Királyság között;

47. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Egyesült Királyság azonos állategészségügyi előírásokat tartson fenn a zoonózisok állatok és emberek közötti átvitelének megelőzése érdekében, különösen a vándorló fajok esetében, az állati és emberi egészség érdekében; úgy véli, hogy mind a háziállatok, mind a haszonállatok szállítása tekintetében fenn kell tartani az EU és az Egyesült Királyság közötti állatútlevél-rendszert a meglévő és jövőbeli uniós normák alapján;

48. hangsúlyozza a magas szintű normák és az egyenlő versenyfeltételek fontosságát az egész élelmiszerláncban az állatok jólétének és egészségének védelme, valamint az Egyesült Királyságbeli és az uniós mezőgazdasági termelők közötti tisztességes verseny biztosítása tekintetében; kizárja annak lehetőségét, hogy az EU az uniós állatjóléti előírásoknak meg nem felelő élő állatokat, húst és tojást importáljon;

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

2020. február 12., szerda

49. hangsúlyozza a gyógyszerek, orvostechikai eszközök és egyéb egészségügyi termékek megfelelő ellátásának fontosságát; ezért felszólítja az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy hozzanak intézkedéseket az ellátási hiányok és az emberi egészségre gyakorolt lehetséges súlyos hatások korlátozása érdekében; különösen sürgeti célzott intézkedések meghozatalát annak biztosítása érdekében, hogy a betegek folyamatosan és gyorsan hozzáférjenek a biztonságos gyógyszerekhez és orvostechikai eszközökhöz, ideértve a radioizotópokkal való biztonságos és folyamatos ellátást is;

50. hangsúlyozza, hogy folytatni kell az egészségügyi és közegészségügyi kérdésekben folytatott együttműködést; hangsúlyozza, hogy harmadik országgént az Egyesült Királyság nem vehet részt a gyógyszerek engedélyezési eljárásaiban az EU-ban;

A polgárok jogai és a személyek mobilitása

51. felhívja a tárgyalókat, hogy törekedjenek a kilépésről rendelkező megállapodás által mind az uniós, mind az egyesült királyságbeli polgárok és családtagjaik számára garantált polgári jogok teljes körű fenntartására; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli mobilitási intézkedéseknek az uniós tagállamok közötti megkülönböztetésmentesen és a teljes viszonyosságon kell alapulniuk; általánosabban úgy véli, hogy a polgárok jogainak további konkretizálásának – ideértve az Egyesült Királyság állampolgárainak az EU-n belüli, kölcsönös megközelítésen alapuló szabad mozgását is – az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli nemzetközi megállapodás sarokkövét és oszthatatlan részét kell képeznie; úgy véli továbbá, hogy a folyamat megkönnyítése érdekében elengedhetetlen, hogy az uniós tagállamok tisztázzák az egyes tagállamok által a tartózkodási jogállást megszerezni kívánó brit állampolgárokra alkalmazandó keretet, és hogy ezek az intézkedések felhasználóbarátak, átláthatók és díjmentesek legyenek, valamint hogy a Bizottság és az Európai Parlament nyomom kövesse a vonatkozó fejleményeket;

52. kéri a megfelelő szociális biztonsági koordinációs rendszerek létrehozását, többek között a nyugdíjjogosultságokat illetően is, tekintettel a személyek jövőbeli mozgására; üdvözli ezzel összefüggésben a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló részletes, a kilépésről rendelkező megállapodásban meghatározott rendelkezéseket, amelyek védik a társadalombiztosítási járulékfizetési időszakokból eredő jogokat;

53. sürgeti az Egyesült Királyság kormányát, hogy az átmeneti időszak vége előtt fogadjon el egy új foglalkoztatási törvényt az olyan hézagok elkerülése érdekében, ahol sem a meglévő uniós jogszabályok, sem az Egyesült Királyság foglalkoztatási törvénye nem védik a munkavállalók jogait;

54. e tekintetben ragaszkodik az átmeneti időszak alatti végrehajtási határidőkkel rendelkező uniós jogszabályok – például a munkavállalók kiküldetéséről szóló felülvizsgált irányelv, a munka és a magánélet közötti egyensúlyról szóló irányelv vagy az átlátható és kiszámítható munkafeltételekről szóló irányelv – teljes körű és megfelelő végrehajtásához;

55. kéri, hogy teljes mértékben vegyék figyelembe az Ír-szigeten fennálló különleges helyzetet, és foglalkozzanak az észak-írországi állampolgárokkal kapcsolatos lezártan kérdésekkel; sürgeti az Egyesült Királyság hatóságait annak biztosítására, hogy Észak-Írországból ne csökkenjenek a polgárok jogai, és hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a nagypénteki megállapodás minden részét;

56. támogatja, hogy az Egyesült Királyság továbbra is alkalmazza a barangolásról szóló rendeletet mind az uniós, mind az egyesült királyságbeli polgárok érdekében, és különösen az Ír-szigeten élő személyek határokon átnyúló mozgásának megkönnyítése érdekében;

57. tudomásul veszi, hogy az Egyesült Királyság csatlakozni kíván a tartási kötelezettségekről szóló 2007. évi hágai egyezményhez, és megfelelő együttműködésre és ambícióra szólít fel a polgári és családjogi ügyekben, különösen a gyermekek jogai és hazatelepítése tekintetében; emlékeztet rá, hogy a jövőbeni megállapodásnak szem előtt kell tartania a jelenleg az Európai Bíróság értelmezése szerint az uniós jog hatálya alá tartozó polgárok bizonyos kategóriáit, például az Egyesült Királyság nem uniós családtagokkal visszatérő állampolgárait, a fogyatékossgal élő személyeket és a gondozókat, az Egyesült Királyságban élő, a tagállamokkal szoros jogi kapcsolatban álló harmadik országbeli állampolgárokat, például az EU-ban született harmadik országbeli állampolgárokat, az elismert menekülteket és a hontalan személyeket;

58. úgy véli, hogy a mobilitási intézkedéseknek a megkülönböztetésmentesen és a teljes viszonyosságon kell alapulniuk; emlékeztet arra, hogy a tárgyalási megbízás elfogadását követően a tagállamok nem tárgyalhatnak kétoldalú megállapodásokról;

2020. február 12., szerda

59. ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki az Egyesült Királyság azon bejelentése miatt, miszerint a személyek Unió és Egyesült Királyság közötti szabad mozgásának elve a továbbiakban nem lesz alkalmazandó; úgy véli, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatokról szóló megállapodásnak ambiciózus rendelkezéseket kell tartalmaznia, amelyek biztosítják mind az uniós polgárok, mind az Egyesült Királyság állampolgárai és családtagjaik jogainak fenntartását, különös tekintettel a személyek és a munkavállalók mozgására; emlékeztet arra, hogy a szabad mozgáshoz való jogok közvetlenül kapcsolódnak az egységes piac részét képező három másik szabadsághoz is, és különösen fontosak a szolgáltatások és a szakmai képesítések szempontjából;

60. úgy véli, hogy a megállapodásnak a teljes viszonyosságon és megkülönböztetésmentességen alapuló vízummentes utazást kell biztosítania a rövid távú látogatásokra vonatkozóan, ideértve a munkavállalással kapcsolatos rövid távú utazásokat is, valamint meg kell határoznia a kutatási, tanulmányi és képzési, valamint ifjúsági csereprogramok céljából történő beutazás és tartózkodás feltételeit;

61. az Egyesült Királyság és az EU27 között a menekültügyi és migrációs politikák terén a jövőben folytatandó együttműködés tekintetében hangsúlyozza, hogy ennek legalább olyan intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek javítják a nemzetközi védelemhez való biztonságos és jogszerű hozzáférést, többek között családegyesítés révén; tekintettel arra, hogy a családegyesítés továbbra is fontos az Egyesült Királyságban tartózkodó és az EU határain belül családdal rendelkező menedékkérők számára, ösztönzi egy családegyesítési terv elfogadását, amelynek az átmeneti időszak után kell hatályba lépnie a humanitárius következményekkel járó joghézagok elkerülése és a menedékkérők családi élethez való jogának tiszteletben tartása érdekében, az emberi jogok európai egyezményének 8. cikkével összhangban;

A pénzügyi szolgáltatások egyenértékűsége

62. emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyságban székhellyel rendelkező vállalatok elveszítik a passzportálási jogait;

63. úgy véli, hogy a piaci hozzáférésnek egyenértékűségi határozatokon kell alapulnia, feltéve, hogy az EU meggyőződött arról, hogy az Egyesült Királyság szabályozási és felügyeleti rendszere és normái teljes mértékben egyenértékűek és továbbra is teljes mértékben egyenértékűek lesznek az EU rendszerével és normáival, tükrözve az egyenlő versenyfeltételek érdekében elfogadott rendelkezéseket; úgy véli, hogy az egyenértékűség Egyesült Királyság esetében való megállapítását követően hatékony mechanizmust kell életbe léptetni annak biztosítására, hogy az egyenértékűséget az idő múlásával is fenntartsák, és emlékeztet arra, hogy az EU bármikor egyoldalúan visszavonhatja az egyenértékű státuszt;

64. úgy véli, hogy bármely jövőbeli keretnek meg kell őriznie az EU pénzügyi stabilitását, tiszteletben kell tartania az EU szabályozási és felügyeleti rendszerét és normáit, valamint azok alkalmazását, ugyanakkor fenn kell tartania az EU szabályozási és döntéshozatali autonómiáját;

Közlekedés

65. felhívja a tárgyalókat, hogy biztosítsák az Egyesült Királyság és az EU közötti folyamatos összeköttetést, a kölcsönösség követelménye alapján a közlekedési piacokhoz való kölcsönös hozzáférés tekintetében, figyelembe véve a két piac eltérő méretét;

66. e tekintetben emlékeztet arra, hogy a Közlekedési Miniszterek Európai Konferenciájának (ECMT) többoldalú kvótarendszere jelenleg nem alkalmas az EU és az Egyesült Királyság közötti közúti árufuvarozás iránti igények teljes körű kielégítésére, és hogy megfelelő intézkedéseket kell hozni a közrendet fenyegető veszélyek és a közúti árufuvarozók, valamint az autóbusszal személyszállítást végzők forgalmi zavarainak elkerülése érdekében;

67. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a tárgyalások egy ambiciózus, kiegyensúlyozott és magas színvonalú átfogó légiközlekedési megállapodásra is kiterjedjenek, különösen ami a légi közlekedési jogokat, a légi közlekedés biztonságát és a repülőterek védelmét illeti, amelyeket ennek megfelelően kell kezelni; e tekintetben pedig emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság és az EU közötti jövőbeli légi összeköttetés nem jelentheti az Egyesült Királyság *de jure* vagy *de facto* részvételét az egységes légiközlekedési piacon;

68. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság és az EU közötti jövőbeli partnerség keretében foglalkozni kell a Csatorna-alagút sajátos helyzetével, különösen a vasútbiztonságra vonatkozó szabályozási kerettel;

69. úgy véli, hogy biztosítani kell az Írország és a többi uniós tagállam közötti, EU-n belüli hozzáférést, beleértve az Írország és a többi uniós tagállam közötti, EU-n belüli közúti tranzitjogot;

2020. február 12., szerda

70. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság és az EU közötti jövőbeli kapcsolatoknak valamennyi közlekedési ágazatban erőteljesen egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítaniuk, különös tekintettel az állami támogatásokra, a környezetvédelemre, az utasok jogaira, a kereskedelmi rugalmasságra és a szociális szempontokra, többek között a vezetési és pihenőidőkre;

71. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a közösen elfogadott infrastrukturális projektek folyamatos finanszírozását, különösen a transeurópai közlekedési hálózaton (TEN-T), az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközön (CEF) és az egységes európai égbolton (SES) belül, valamint az olyan közös technológiai kezdeményezéseket, mint a Tiszta Égbolt I. és II., valamint az „Egységes európai égbolt” légiforgalmi szolgáltatási kutatása (SESAR); alapvető fontosságúnak tartja továbbá, hogy az Egyesült Királyság teljes mértékben eleget tegyen pénzügyi vállalásainak és kötelezettségeinek, még akkor is, ha ezek túlmutatnak uniós tagságának időtartamán;

Programok és ügynökségek

72. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság uniós ügynökségekben és programokban való részvételének szabályai az EGT-n kívüli harmadik országokra alkalmazandó szabályok lesznek; ösztönzi az Egyesült Királyság uniós programokban való részvételét, valamennyi vonatkozó szabály, mechanizmus és részvételi feltétel tiszteletben tartása mellett;

73. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság uniós programokban való részvétele nem járhat az uniós költségvetésből az Egyesült Királyságba irányuló nettó transzferekkel; úgy véli továbbá, hogy az Egyesült Királyság uniós programokban való további részvételének méltányos egyensúlyt kell biztosítania az uniós programban részt vevő harmadik ország hozzájárulásai és előnyei tekintetében, és a részvételnek nem szabad döntéshozatali hatáskört ruházni a harmadik országra; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy elegendő kötelező rendelkezés és garancia álljon rendelkezésre az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásra vonatkozóan azon programok esetében, amelyekben az Egyesült Királyság részt venne, ideértve a kontrollt és az ellenőrzést, a csalás esetén folytatott nyomozást, a bizottsági szolgálatok, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF), az Európai Ügyészség, az Európai Számvevőszék hozzáférési jogának, valamint az Európai Parlament ellenőrzési jogának tiszteletben tartását;

74. úgy véli, hogy különösen fontos az Egyesült Királyság részvétele az olyan határokon átnyúló, kulturális, fejlesztési, oktatási és kutatási programokban, mint az Erasmus+, a Kreatív Európa, a Horizont, az Európai Kutatási Tanács, a LIFE program, a TEN-T, a CEF, az SES és az Interreg, az olyan közös technológiai kezdeményezésekben, mint a Tiszta Égbolt I. és II., a SESAR, az ERIC, a Galileo, a Kopernikusz, az európai geostacionárius navigációs lefedési szolgáltatás (EGNOS), az űrmegfigyelést és a Föld körüli pályán haladó objektumok nyomon követését támogató keret, valamint a köz-magán partnerségekben;

75. üdvözli a PEACE program hozzájárulását Észak-Írország békéjének és stabilitásának megteremtéséhez, és felszólít az észak-írországi békefolyamat, valamint a jelenlegi PEACE IV program és az Írországi Nemzetközi Alap révén elért eredmények fenntartására;

76. rendkívül fontosnak tartja, hogy az EU és az Egyesült Királyság megvizsgálja az Egyesült Királyság hatóságai és az uniós ügynökségek – különösen az Európai Vegyianyag-ügynökség, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság, az Európai Környezetvédelmi Ügynökség, az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ és az Európai Gyógyszerügynökség – közötti együttműködés lehetőségét; hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyságnak nem lesz döntéshozatali hatásköre az uniós ügynökségek tekintetében; ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy határozza meg e lehetséges együttműködés jellegét, hatókörét és korlátait;

77. úgy véli, hogy tisztázni kell az Egyesült Királyság hatóságai és az uniós ügynökségek közötti jövőbeli gyakorlati együttműködést a bel- és igazságügy területén;

III. BIZTONSÁGI ÉS KÜLÜGYI PARTNERSÉG

Külpolitika, biztonsági kihívások és védelem

78. úgy véli, hogy bár az Egyesült Királyságot ki fogják zárni az uniós döntéshozatali struktúrákból, az Egyesült Királyság fontos partner, mivel a kül-, biztonság- és védelempolitikai kihívásokra az EU közvetlen szomszédságában és a nemzetközi szinten feltétlenül közös válaszokat kell találni;

2020. február 12., szerda

79. hangsúlyozza, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti új kapcsolat intenzív együttműködést tesz szükségessé a kül- és biztonságpolitika terén, mivel az EU-t és az Egyesült Királyságot számos közös érdek és tapasztalat, és rengeteg közös érték köti össze; hangsúlyozza, hogy mindkét félnek érdekében áll egy olyan ambiciózus együttműködés fenntartása, amely Európa és polgárai biztonságát szolgálja, és hozzájárul a globális stabilitáshoz, az emberi jogok védelméhez és a békéhez, az EUSZ 21. cikkében meghatározott célkitűzésekkel és elvekkel összhangban;

80. megjegyzi, hogy a közös kül- és biztonságpolitikát (KKBP) illetően az EU közös álláspontjait és fellépéseit csak az uniós tagállamok fogadhatják el; rámutat azonban, hogy ez nem zár ki olyan konzultációs mechanizmusokat, amelyek lehetővé tennék az Egyesült Királyság számára, hogy csatlakozzon az uniós külpolitikai álláspontokhoz és közös fellépésekhez, különösen a szabályokon alapuló globális rend, a többoldalú együttműködés és az emberi jogok védelme terén, különösen az ENSZ, a NATO, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet és az Európa Tanács keretében; támogatja a szankciós politikával kapcsolatos konzultációt és koordinációt azzal a lehetőséggel, hogy a felek külpolitikai célkitűzéseinek összehangolása esetén egymást kölcsönösen erősítő szankciókat fogadjanak el; kiemeli a KKBP terén folytatott szoros együttműködés hozzáadott értékét, tekintettel az Egyesült Királyság biztonsági szereplőként betöltött jelentős szerepére;

81. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyságnak végre kell hajtania az átmeneti időszak alatt hatályban lévő vagy elfogadott uniós korlátozó intézkedéseket, támogatnia kell a harmadik országokban és a nemzetközi szervezetekben tett uniós nyilatkozatokat és álláspontokat, és eseti alapon részt kell vennie a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) keretében létrehozott uniós katonai műveletekben és polgári missziókban, anélkül azonban, hogy egy új részvételi keretmegállapodásban vezető szerepet töltené be, tiszteletben tartva ugyanakkor az EU döntéshozatali autonómiáját, valamint a vonatkozó uniós határozatokat és jogszabályokat, többek között a védelem területén történő beszerzéseket és transzfereket; az ilyen együttműködés feltétele a nemzetközi emberi jogi normák és a nemzetközi humanitárius jog, valamint az uniós jog szerinti alapvető jogok maradéktalan tiszteletben tartása;

82. emlékeztet arra, hogy a hatékony nemzetközi fegyverzet-ellenőrzési, leszerelési és nonproliférációs rendszerek a globális és európai biztonság sarokkövét jelentik; felhívja az EU-t és az Egyesült Királyságot, hogy indítsanak koherens és hiteles stratégiát a globális szintű többoldalú tárgyalásokra, valamint a regionális dezeszkalációs és bizalomépítő intézkedésekre vonatkozóan; felszólítja az Egyesült Királyságot, hogy kötelezze el magát a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról szóló, 2008. december 8-i 2008/944/KKBP közös álláspont fenntartása mellett;

83. hangsúlyozza, hogy ez az együttműködés kölcsönösen erősítené a feleket, mivel lehetővé tenné az Egyesült Királyság szakértelmének és képességeinek fenntartását a KBVP-missziók és -műveletek terén; határozottan ösztönzi az Egyesült Királyságot, hogy járuljon hozzá a polgári és katonai KBVP-missziókhoz és -műveletekhez; hangsúlyozza, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatok keretét meghatározó politikai nyilatkozat értelmében az Egyesült Királyság harmadik államként nem fog tudni részt venni az uniós missziók és műveletek tervezésében vagy vezetésében, és hogy az uniós missziók és műveletek tervezésében vagy vezetésében, valamint az EU-val folytatott információcserében és együttműködésben való részvételének arányosnak kell lennie az általa az egyes missziókhoz vagy műveletekhez nyújtott hozzájárulással;

84. elvárja, hogy az Egyesült Királyság továbbra is teljes mértékben tartsa be az Iránnal közös átfogó cselekvési tervről (JCPOA) szóló, az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2231. sz. határozatában foglalt, az E3 + 3 formátumban tett kötelezettségvállalásait, mivel az említett határozat a nemzetközi nonproliférációs rendszer pillére, és a közel-keleti és Öböl-térségbeli feszültségek enyhítésének alapja;

85. hangsúlyozza, hogy a biztonság- és védelempolitikai együttműködésnek a jövőbeli kapcsolatok szabályozását célzó, tervezett átfogó partnerségi megállapodás szerves részét kell képeznie; hangsúlyozza, hogy egy ilyen megállapodás nem sértené az EU döntéshozatali autonómiáját vagy az Egyesült Királyság szuverenitását;

86. úgy véli, hogy az Egyesült Királyság és az EU közös érdeke, hogy – többek között az Európai Védelmi Ügynökségen belül – együttműködjenek a védelmi képességek fejlesztésében és a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés terén, ezáltal erősítve az európai védelmi technológiai és ipari bázist, valamint előmozdítva az európai és szövetséges fegyveres erők valódi interoperabilitását és közös hatékonyságát;

2020. február 12., szerda

87. megállapítja, hogy a fenti területeken folytatott, uniós minősített információk – többek között hírszerzési információk – megosztását magában foglaló együttműködés feltétele az uniós minősített adatok védelmét szolgáló adatbiztonsági megállapodás; hangsúlyozza, hogy ösztönözni kell az információk és hírszerzési információk cseréjét, tiszteletben tartva a viszonyosság elvét; megjegyzi, hogy ehhez a minősített információkra vonatkozó külön megállapodásra és a hírszerzési adatok önálló értékelésének továbbfejlesztésére van szükség; ösztönzi az összekötők és attasék kirendelését a zökkenőmentes információcsere biztosítása érdekében;

88. megjegyzi, hogy az állandó strukturált együttműködés (PESCO) elindítása óta az Egyesült Királyság egyik kiválasztott projektben sem vett részt; megjegyzi, hogy részvételét – a partnerek közötti interoperabilitás kulcsfontosságú céljával és kivételes jelleggel – fontolóra kell venni, amikor az Európai Unió Tanácsa PESCO-formátumban arra felkéri;

89. emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság továbbra is a NATO kulcsfontosságú tagja, és képes lesz folytatni az általa a NATO más európai tagjaival kétoldalúan, valamint az EU–NATO együttműködés keretében kialakított, rendkívül értékes partnerségeket;

90. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság részt vehetne a védelmet és a külső biztonságot támogató uniós programokban (mint például az Európai Védelmi Alap, a Galileo és a kiberbiztonsági programok), más hasonló, harmadik országokra vonatkozó megállapodások alapján, az egyes eszközökre vonatkozó tárgyalások függvényében, valamint a kötelezettségek és a jogok közötti megfelelő egyensúly biztosítása mellett; hangsúlyozza annak lehetőségét, hogy az Egyesült Királyság a közös célkitűzések elérése érdekében hozzájáruljon az EU külső finanszírozási eszközeihez;

91. hangsúlyozza az úragazat stratégiai fontosságát Európa számára, úgy véli, hogy egy nagyratörő úrpolitika hatékonyan hozzájárulhat az EU külső fellépésének javításához, továbbá hangsúlyozza, hogy az európai stratégiai autonómia biztosítására alkalmas polgári és katonai technológiák kifejlesztése terén előrelépést kell elérni;

Biztonsági, bűnüldözési és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés

92. rendkívül fontosnak tartja, hogy – tekintettel a földrajzi közelségre, valamint az EU-t és az Egyesült Királyságot egyaránt érintő fenyegetésekre – az EU és az Egyesült Királyság a bűnüldözés területén törekedjen hatékony együttműködési megállapodások fenntartására, amelyek hatékonyak és kölcsönösen előnyösek polgáraik biztonsága szempontjából, figyelembe véve, hogy az Egyesült Királyság nem schengeni harmadik ország, és ezért nem élvezheti ugyanazokat a jogokat és lehetőségeket, mint a tagállamok;

93. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság nem férhet hozzá közvetlenül az uniós információs rendszerek adataihoz, és nem vehet részt a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel foglalkozó uniós ügynökségek irányítási struktúráiban, miközben az információk – köztük a személyes adatok – Egyesült Királysággal való megosztására szigorú biztosítékokat, ellenőrzési és felügyeleti feltételeket kell rögzíteni, ideértve a személyes adatok uniós jog által biztosított védelemmel egyenértékű védelmét is;

94. úgy véli, hogy harmadik országgént az Egyesült Királyság nem férhet hozzá a Schengeni Információs Rendszerhez (SIS); felhívja az Egyesült Királyságot, hogy haladéktalanul orvosolja a SIS használatával kapcsolatban feltárt súlyos hiányosságokat, és felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a folyamatot annak biztosítása érdekében, hogy minden hiányosságot további késedelem nélkül megfelelően kiküszöböljenek; úgy véli, hogy az EU és az Egyesült Királyság között a bűnüldözés terén folytatandó jövőbeli együttműködésre vonatkozó megállapodásokról csak a hiányosságok orvoslását követően kellene tárgyalásokat folytatni; kéri, hogy folyamatosan tájékoztassák az ezzel kapcsolatos valamennyi fejleményről;

95. az utas-nyilvántartási adatállomány (PNR) adatainak időben történő, hatékony és eredményes cseréjére, az adatfeldolgozás eredményének a megfelelő nemzeti PNR-feldolgozó rendszerekben való tárolására, a DNS-adatok, az ujjlenyomatok és a gépjármű-nyilvántartási adatok (Prüm) feldolgozására, valamint az Europolon és az Eurojuston keresztüli operatív együttműködésre vonatkozó bármely kölcsönös megállapodásnak szigorú biztosítékokon és feltételeken kell alapulnia, és teljes mértékben meg kell felelnie az Európai Unió Bírósága 1/15. sz. véleményének, amelyben a Bíróság az Alapjogi Chartába ütközőnek nyilvánította az EU és Kanada között létrejött PNR-megállapodást;

96. arra számít, hogy az Egyesült Királyság folytatni tudja a nemzeti hatóságokkal a kiberbiztonság területén kialakított együttműködést és információcsere;

97. úgy véli, hogy a polgári és kereskedelmi ügyekben hozott bírósági ítéletek végrehajtását és elismerését indokolatlan formalitások nélkül biztosítani kell;

2020. február 12., szerda

98. kiemeli, hogy az Egyesült Királyság jelentős szereplője a fejlesztési együttműködéseknek és a humanitárius segítségnyújtásnak, és a szoros együttműködés e területeken kölcsönös és jelentős előnyökkel járna; javasolja továbbá, hogy az Egyesült Királyságot kérjék fel arra, hogy az EU autonómiájának tiszteletben tartása mellett járuljon hozzá az uniós eszközökhöz és mechanizmusokhoz; úgy véli, hogy a tervezett partnerségnek elő kell mozdítania a fenntartható fejlődést és a szegénység felszámolását, valamint továbbra is támogatnia kell az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak és a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzusnak a végrehajtását;

IV. A JÖVŐBENI MEGÁLLAPODÁS ELJÁRÁSRENDEJE

99. rámutat arra, hogy az Egyesült Királysággal mint harmadik országgal kötött bármely jövőbeli EU–Egyesült Királyság megállapodásnak magában kell foglalnia egy koherens és szilárd irányítási rendszer létrehozását, amely átfogó keretet biztosít a megállapodás közös, folyamatos felügyeletére/irányítására, valamint vitarendezési és végrehajtási mechanizmusokat tartalmaz a megállapodás rendelkezéseinek értelmezése és alkalmazása tekintetében; úgy véli, hogy egy ilyen jellegű horizontális irányítási mechanizmust kellene alkalmazni az Egyesült Királysággal fenntartott jövőbeli kapcsolat egészére; e tekintetben emlékeztet 2020. január 15-i állásfoglalására, és úgy véli, hogy a kilépéstről rendelkező megállapodás teljes körű végrehajtása elsődleges fontosságú; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament továbbra is éber figyeli valamennyi rendelkezés végrehajtását; rámutat, hogy a konfliktusrendezési mechanizmusnak szilárdnak kell lennie, és hogy egy ilyen mechanizmusnak hatékony, gyorsan alkalmazható és visszatartó erejű jogorvoslati lehetőségeket kell biztosítania;

100. kitart annak abszolút szükségessége mellett, hogy ez az irányítási rendszer teljes mértékben megőrizze az EU döntéshozatali és jogi autonómiáját, beleértve az EU Bíróságának az uniós jog kizárólagos értelmezőjeként betöltött szerepét;

101. hangsúlyozza, hogy az irányítási rendszerre vonatkozó megállapodást a jövőbeli kapcsolat jellegével, hatókörével és mélységével arányosan kell kialakítani, figyelembe véve az összekapcsoltság, az együttműködés és a közelség szintjét, oly módon, hogy a rendszer biztosítsa a teljes jövőbeli megállapodás hatékony és eredményes alkalmazását;

102. egyetért azzal az elgondolással, hogy létre kell hozni egy, a megállapodás végrehajtásának felügyeletéért felelős irányítótestületet, amely kezeli az eltérő értelmezésből eredő problémákat és végrehajtja az elfogadott korrekciós intézkedéseket – például visszatartó erejű ágazati korrekciós intézkedéseket és biztosítékokat –, valamint teljes mértékben biztosítja az EU szabályozási autonómiáját, beleértve az Európai Parlament és a Tanács jogalkotási előjogait; hangsúlyozza, hogy az e testületben részt vevő uniós képviselőket az Európai Parlament bevonásával megfelelő elszámoltathatósági mechanizmusoknak kell alávetni; emlékeztet arra, hogy a Bizottság elnöke az Európai Parlament 2019. április 16-i plenáris ülése előtt kötelezettséget vállalt annak biztosítására, hogy minden olyan esetben, amikor az említett irányítótestületben határozatot kell hozni, a Bizottság szorosan bevonja az Európai Parlamentet, és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi a Parlament álláspontját, valamint hogy a brexit kapcsán nem lehet semmilyen döntést hozni az Európai Parlament álláspontjának teljes körű figyelembevétele nélkül;

103. hangsúlyozza továbbá, hogy a megállapodásnak rendelkeznie kell az EU és az Egyesült Királyság közös parlamenti szervének létrehozásáról, amelynek feladata a jövőbeli megállapodás végrehajtásának nyomon követése;

104. úgy véli, hogy az uniós jogszabályokban meghatározott fogalmakon alapuló rendelkezések esetében az eljárásrendnek elő kell írnia az Európai Bíróság bevonását; megismétli, hogy a megállapodás uniós joghoz nem kapcsolódó rendelkezéseinek alkalmazása és értelmezése vonatkozásában csak akkor irányozható elő alternatív vitarendezési mechanizmus, ha az a függetlenségre és pártatlanságra nyújtott biztosítékok tekintetében egyenértékű az Európai Unió Bíróságával;

o

o o

105. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Egyesült Királyság kormányának és parlamentjének.

2020. február 12., szerda

P9_TA(2020)0034

Európai Központi Bank – 2018. évi éves jelentés**Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2018. évi éves jelentéséről (2019/2129(INI))**

(2021/C 294/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2018. évi éves jelentésére,
 - tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) és az EKB alapokmányára, és különösen annak 15. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 127. cikkének (1) és (2) bekezdésére, 130. cikkére, valamint 284. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Központi Bank elnöki tisztségére jelölt Christine Lagarde 2019. szeptember 4-i meghallgatására,
 - tekintettel Mario Draghi 2019. szeptember 23-i, az Európai Központi Bank elnökeként az Európai Parlamenttel tartott monetáris párbeszédére,
 - tekintettel a G7-ek stabil kriptopénzekkel foglalkozó munkacsoportjának „A globális stabil kriptopénzek hatásának vizsgálata” című, 2019. október 18-i jelentésére,
 - tekintettel az EKB-nak az EKB 2017. évi éves jelentéséről szóló európai parlamenti állásfoglalás részét képező észrevételekkel kapcsolatos visszajelzésére,
 - tekintettel a fenntartható finanszírozással foglalkozó magas szintű szakértői csoport „Egy fenntartható európai gazdaság finanszírozása” című, 2018. január 31-i végleges jelentésére,
 - tekintettel a fenntartható finanszírozásról szóló, 2018. május 29-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2019. március 28-i jogalkotási állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,
 - tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodásra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 142. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0016/2020),
- A. mivel a Bizottság 2019. évi őszi gazdasági előrejelzése alapján a legfrissebb 2019-es számadatok tanúsága szerint a 2018. évi szintekről 2019-ben az euróövezetben 1,9 %-ról 1,1 %-ra, az EU-27-ben pedig a 2018-as 2,1 %-ról 2019-ben 1,4 %-ra lassult a GDP növekedése, ami a kereskedelmi feszültségek közelmúltbeli kiegyenlítésének, az ebből adódó bizonytalanságnak, valamint a brexitnek tudható be;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0215.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0325.

2020. február 12., szerda

- B. mivel az Eurostat adatai szerint 2019 augusztusában a munkanélküliségi ráta az EU-ban 6,2 %-os, az euróövezetben pedig 7,4 %-os volt, amelyek 2008 júliusa óta a legalacsonyabbnak számítanak; mivel a munkanélküliségi ráta az Európai Unión belül továbbra is egyenetlen képet mutat; mivel az ifjúsági munkanélküliség magas – az átlag kétszeresét meghaladó – aránya még mindig súlyos probléma, amelyet az Uniónak meg kell oldania; mivel a munkanélküliség terén továbbra is rendkívül markánsak a regionális egyenlőtlenségek, mind az egyes tagállamokon belül, mind a tagállamok között;
- C. mivel az eurórendszer munkatársainak 2019. szeptemberi makrogazdasági előrejelzései szerint az euróövezet harmonizált fogyasztói árindex alapján (HICP) mért éves inflációja 2019-ben várhatóan 1,2 %-ot, 2020-ban 1,0 %-ot, 2021-ben pedig 1,5 %-ot fog elérni, és így nem teljesül a 2 %-os szint alatti, de ahhoz közeli inflációs rátákra irányuló cél; mivel az inflációs előrejelzések jelentős eltéréseket mutatnak az euróövezeten belül;
- D. mivel 2018 végén az eurórendszer mérlegének mérete 4,7 billió eurós történelmi csúcértéket ért el, és ily módon meghaladta az euróövezeti GDP 40 %-át, ami 4,25 %-os (0,2 billió) növekedést jelent 2017 végéhez képest;
- E. mivel 2018-ban az EKB nettó nyeresége 1,575 milliárd eurót tett ki, szemben a 2017. évi 1,275 milliárd eurós összeggel; mivel e növekedés főként az USD-portfólió és az eszközvásárlási program portfóliója utáni nettó kamatjövedelem emelkedésének tudható be;
- F. mivel az euró erősebb szerepe és tartalékvalutaként történő fokozottabb használata egyfelől növelné az EU azon képességét, hogy a többi globális hatalomtól függetlenül alakítsa politikai irányvonalát, másfelől pedig kulcsfontosságú ahhoz, hogy Európa megőrizze gazdasági szuverenitását;
- G. mivel ahhoz, hogy az euró globális szerepe erősödjön, az euróövezetnek először be kell bizonyítania, hogy képes ellenállni a recessziónak anélkül, hogy bármely tagállama (akár önként, akár más módon) államadósság-leírásokhoz folyamodna;
- H. mivel az EUMSZ 127. cikkének (5) bekezdése szerint a KBER köteles támogatni a pénzügyi stabilitás fenntartását;
- I. mivel a kkv-knak, amelyek továbbra is az uniós gazdaság és társadalmak gerincét adják, egyszersmind pedig erősebbé teszik a gazdasági és társadalmi kohéziót, további támogatásra van szükségük;
- J. mivel a zöldkötvények globális kibocsátása a 2008-as kevesebb mint 1 milliárd euróról több mint 120 milliárd euróra nőtt 2017-ben, az euróban denominált nettó zöldkötvény-kibocsátás pedig 2013 óta a tízszeresére bővült; mivel fokozatosan megszűnt a zöldkötvények és az ipari ágazati kötvények összessége közötti felárkülönbség;
- K. mivel e pozitív tendencia ellenére a zöldkötvények továbbra is mindössze 1 %-át teszik ki az euróban denominált kötvények teljes kínálatának;
- L. mivel a virtuális fizetőeszközökkel végrehajtott tranzakciók volumene drasztikusan nőtt, és kétségbe vonja a törvényes fizetőeszközök hagyományos rendszereinek fölényét; mivel a virtuális fizetőeszközök alternatív fizetési megoldások, nem pedig törvényes fizetőeszközök;
- M. mivel a 2018. decemberi Eurobarométer felmérés szerint 2018-ban 75 %-ra nőtt az euró támogatottsága a lakosság körében;

Általános áttekintés

1. üdvözlözi az EKB szerepét az euró stabilitásának megőrzésében; kiemeli, hogy az EKB Szerződésben meghatározott jogszabályi függetlensége jelenti az egyik előfeltételét annak, hogy a bank teljesíteni tudja az árstabilitás fenntartására vonatkozó mandátumát;
2. hangsúlyozza, hogy az euró – amellett, hogy tisztán gazdasági projekt – politikai projekt is; kiemeli a közös valuta visszafordíthatatlan jellegét; felhívja a figyelmet a Szerződésben rögzített azon követelményre, hogy Dánia kivételével minden tagállamnak kötelessége bevezetni a közös valutát, amint teljesítette a maastrichti konvergenciakritériumokat; úgy véli, hogy a bankunióban való részvételt az euróövezetbe csatlakozni kívánó országok számára előnyös lépésnek kell tekinteni;

2020. február 12., szerda

3. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy rövid gazdasági fellendülést követően az euróövezeti növekedés üteme a GDP 1,1 %-ára lassult le; aggodalmát fejezi ki továbbá az ipari termelés és a világkereskedelem bővülésének mérséklődése miatt is; megjegyzi ezért, hogy – amint azt Mario Draghi is hangsúlyozta – mind a megfelelő likviditási helyzetet, mind a monetáris politika bizonyos fokú lazaságát fenn kell tartani;
4. hangsúlyozza, hogy a fenntartható növekedés és az árstabilitás nem valósítható meg pusztán monetáris politikával, és hogy támogató költségvetési politikára, valamint szociális szempontból kiegyensúlyozott és a termelékenységet növelő strukturális reformokra is szükség van;
5. rámutat arra, hogy a laza monetáris politikára nem lehet a strukturális reformok helyettesítőjeként tekinteni;
6. kiemeli a KBER szakértői csoportjának az alacsony bérnövekedésre vonatkozó megállapításait⁽³⁾, amelyek a bérnövekedés és a javulást mutató munkaerőpiaci folyamatok közötti összefüggés hiányát elemezték; e megállapítások szerint az elmúlt évek alacsony bérnövekedése elsősorban a technológiai és a béralkuval összefüggő sokkokkal (utóbbira a béralku szerkezeti változása gyakorolt hatást, és az alkalmazottak tárgyalási pozíciójának gyengülését eredményezte), valamint a munkaerőpiaci szabályokkal magyarázható – mindenekelőtt a válság, valamint a kihasználatlan munkaerő, az alacsony inflációs értékek és a mérsékelt termelékenységnövekedés együttese által leginkább érintett országokban;
7. kiemeli, hogy az euró szerepének megerősítéséhez elengedhetetlenek a megfelelő strukturális feltételek, többek között:
 - az európai monetáris unió elmélyítése, azon költségvetési kapacitást is ideértve, amely képessé teszi az euróövezetet az anticiklikus stabilizációs eszköz biztosítására,
 - a bankunió megvalósítása,
 - a tőkepiaci unió megvalósítása;
8. felhívja a figyelmet azon követelményre, amely szerint Dánia kivételével minden uniós tagállam köteles bevezetni a közös valutát, amint teljesítette a maastrichti konvergenciakritériumokat; felkéri az EKB-t, hogy az euróövezeten kívüli tagállamokkal is folytassa eredményes együttműködését;

Monetáris politika

9. hangsúlyozza, hogy az EKB által bevezetett nyíltpiaci műveletek és nemkonvencionális monetáris politikai intézkedések hozzájárultak a gazdasági fellendüléshez, számos transzmissziós csatornán keresztül a finanszírozási feltételek javulásához, valamint az eszközosztályok széles skálája esetében a hozameséshez; felkéri az EKB-t, hogy továbbra is kövesse nyomon a mérlegeivel, az eszközár-inflációval, az erőforrások esetleges helytelen elosztásával, valamint a megtakarítók tekintetében jelentkező hátrányokkal kapcsolatos kockázatokat;
10. megjegyzi, hogy az EKB 2019. szeptember 12-én átfogó ösztönző csomagot jelentett be, amely magában foglalja az eszközvásárlási program keretében megvalósuló 20 milliárd euró/hó ütemű nettó vásárlásokat, a betéti kamat 10 bázispontos csökkentését, a tartalékok utáni kamatozás kétszintű rendszerét, valamint a célzott, hosszú lejáratú refinanszírozási műveletek (TLTRO-III) kedvezményesebb feltételekhez kötését; tudomásul veszi az egyetértés hiányát, és úgy véli, hogy az EKB vezetésének és Christine Lagarde elnökszónynak törekednie kell az EKB Kormányzótanácsán belüli eltérő álláspontok közelítésére;
11. megjegyzi, hogy az EKB mennyiségi lazítási programjára alkalmazott 33 %-os kibocsátói korlátozás határokat szabhat az EKB azon képességének, hogy több tagállam kötvényét megvásárolja; véleménye szerint előfordulhat, hogy e kibocsátói korlátozást meg kell változtatni, mivel a megújított mennyiségi lazítási program nyílt végű, és egyes tagállamok esetében esetleg szükségessé tesz a 33 %-os határnál magasabb szintű kötvényvásárlásokat is; megjegyzi, hogy a mennyiségi lazítási programot úgy alakították ki, hogy a tagállamok kötvényeinek vásárlása arányban álljon az egyes tagállamok gazdaságának és népességének méretével;

⁽³⁾ *Understanding low wage growth in the euro area and European countries* (Az euróövezetbeli és európai országokbeli alacsony bérnövekedés okainak vizsgálata), EKB, Műhelytanulmányok-sorozat, 232. sz., 2019. szeptember. <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpops/ecb.op232~4b89088255.en.pdf>

2020. február 12., szerda

12. tudomásul veszi, hogy az EKB Kormányzótanácsa mindaddig folytatni kívánja a lejáró értékpapírokból származó tőketörlesztések újbóli befektetését, amíg ez szükséges;
13. megjegyzi, hogy a bankok nettó kamatbevételét érintő negatív hatásokat mind ez ideig ellensúlyozták a bővülő banki hitelezésből, valamint a céltartalékok és veszteségek alacsonyabb költségeiből származó előnyök; kiváltképpen aggasztónak tartja a kis bankokat érintő nehézségeket; felkéri az EKB-t, hogy kísérje figyelemmel az eszközárububorék esetleges kialakulását;
14. kiemeli, hogy a nagyon alacsony vagy negatív kamatlábak lehetőségekkel szolgálnak a fogyasztók, a vállalkozások – köztük a kkv-k –, a munkavállalók és a hitelfelvevők számára, akik élhetnek az erőteljesebb gazdasági lendület, az alacsonyabb munkanélküliség és a mérsékelt hitelfelvételi költségek nyújtotta előnyökkel; aggodalomra ad okot azonban az alacsony megtérülés, a gazdasági egyenlőtlenségek és az egyéni megtakarítók előtt álló kihívások következtében esetlegesen felmerülő, a nyugdíj- és biztosítási rendszerekre gyakorolt hatás; megjegyzi továbbá, hogy néhány tagállam nem használta ki az alacsony kamatok jellemezte környezetet költségvetésük konszolidálására és strukturális reformok végrehajtására;
15. tudomásul veszi az EKB Kormányzótanácsának azon szándékát, hogy mindaddig folytatja a lejáró értékpapírokból származó tőketörlesztések újbóli befektetését, amíg ez a kedvező likviditási helyzet és a fokozottan laza monetáris politika fenntartásához szükséges;
16. aggodalmának ad hangot az elhúzódó visszafogott inflációs nyomás, valamint a növekedés fenntartása érdekében az EKB monetáris politikájára való túlzott mértékű támaszkodás miatt, továbbá annak kapcsán, hogy az EKB jelenlegi eszköztára kínálja lehetőségek köre egyre szűkebb;
17. tudomásul veszi Mario Draghi elnöknek az EKB monetáris politikája és a tagállamok költségvetési politikái közötti nagyobb összhang megteremtését szorgalmazó felhívását, hangsúlyozva, hogy a makrogazdasági politikák kiegyensúlyozottabb kombinációja lehetővé tenné, hogy az alacsony kamatlábak a korábbiakban tapasztalttal azonos mértékű, de kevesebb mellékhatással járó ösztönzést biztosítsanak;
18. hangsúlyozza a központi bankok közötti – az Európai Unión belüli és nemzetközi szintű – együttműködés fontosságát az inflációs célok középtávú elérése szempontjából;

Az éghajlatváltozással szembeni intézkedések

19. emlékeztet arra, hogy az EKB-t mint uniós intézményt köti az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás, és ennek – mandátuma és függetlensége teljes tiszteletben tartása mellett – politikáiban is tükröződnie kell; üdvözlö, hogy eszmecsere alakult ki a központi bankok és a felügyeleti hatóságok éghajlatváltozás elleni küzdelem támogatásában betöltött szerepéről; felkéri az EKB-t, hogy mandátuma és függetlensége teljes tiszteletben tartása mellett juttassa érvényre politikáiban a környezeti, társadalmi és irányítási alapelveket;
20. egyetért az EKB Igazgatóságának tagjai által kifejtett azon álláspontokkal, amelyek szerint a külső (többek között politikai) zavaroknak ellenálló, ténylegesen európai fizetési rendszereket kell kialakítani; felkéri az EKB-t, hogy folytassa az európai fizetési kezdeményezés (EPI) projektjével kapcsolatos munkáját az EU szuverenitása, valamint az összes felhasználó és szolgáltató számára biztosított gazdasági hatékonyság megőrzése, továbbá a tisztességes verseny szavatolása céljával;
21. tudomásul veszi Christine Lagarde, az EKB elnöke 2019. szeptember 4-i nyilatkozatát, amelyben támogatásáról biztosította a szén-dioxid-intenzív eszközöknek az EKB portfóliójából történő kivonását célzó fokozatos átmenetet, valamint üdvözölte az EKB-nak a környezetvédelmi szempontok pénzügyi rendszerben történő érvényesítésével foglalkozó hálózatban (NGFS) való részvételét, valamint azon kötelezettségvállalását, hogy segít meghatározni és felmérni a pénzügyi rendszer éghajlattal összefüggő kockázatoknak való kitettségét, és előmozdítja a pénzügyi rendszer környezetbarátabbá válását minden olyan esetben, amikor az nem gyengíti az EKB árstabilitási mandátumát és egyéb célkitűzéseit;
22. javasolja, hogy az EKB kezelje kutatási prioritásként azon kérdés vizsgálatát, hogy miként tud hozzájárulni a központi banki tevékenység és a bankfelügyelet a fenntartható gazdasághoz és az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez; javasolja, hogy e célból az EKB az NGFS mellett folytasson együttműködést más nemzetközi hálózatokkal is, különösen a fenntartható banki működés hálózatával (*Sustainable Banking Network*) és a felelős banki tevékenységre vonatkozó ENSZ-alapelvek kezdeményezésével;
23. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EKB vállalatikötvény-vásárlásainak 62,1%-ára azokban az ágazatokban kerül sor, amelyek az euróövezet üvegházhatásúgáz-kibocsátásának 58,5%-áért felelnek; felkéri az EKB-t, hogy tanulmány keretében vizsgálja meg az eszközvásárlási program, különösképpen pedig a vállalati szektort érintő vásárlási program (CSPP) éghajlatváltozásra gyakorolt hatását, ami egyben az első lépést jelentené a CSPP társadalmi és környezeti szempontból fenntartható módon történő átalakítása felé; ezzel összefüggésben javasolja az EKB és az Európai Beruházási Bank közötti koordinációt szolgáló – az InvestEU-t is magában foglaló – keret létrehozását;

2020. február 12., szerda

Egyéb szempontok

24. elismeri a mikro-, kis- és középvállalkozások Unión belüli jelentőségét; felkéri az EKB-t, hogy továbbra is tartsa szem előtt e vállalkozások hitelhez jutását, különösen annak tükrében, hogy pénzügyi helyzetük lassú ütemű javulást mutat; e tekintetben felhívja a figyelmet arra, hogy ösztönözni kell a köz- és magánberuházásokat az Unióban, ennek következtében pedig további erőfeszítéseket szorgalmaz a reálgazdaság finanszírozásának biztosítása érdekében;
25. felkéri az EKB-t, hogy folytassa arra irányuló előkészítő munkálatait, hogy az uniós pénzügyi piacok stabilitása biztosítva legyen minden esetlegesen felmerülő körülmény között és negatív következménnyel szemben, különösképpen az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésével kapcsolatban, szem előtt tartva azt is, hogy egyes régiók és országok közvetlenebb módon érintettek, mint mások;
26. aggodalmát fejezi ki a bankunió késedelmes létrehozásából eredő kockázatok miatt, és felszólít a bankunió mielőbbi teljes körű megvalósítására; tudomásul veszi, hogy az EKB több alkalommal is szorgalmazta a bankunió harmadik pilléreként szolgáló európai betétbiztosítási rendszer létrehozását;
27. hangsúlyozza, hogy az EKB politikáinak és megközelítéseinek tiszteletben kell tartaniuk, valamint tükrözniük kell a szövetkezeti és a kölcsönösségi alapon működő bankok sajátos működési elveit és egyedi küldetését;
28. felszólít a tőkepiaci unió projektjének felgyorsítására a pénzügyi integráció elmélyítése, a kkv-k finanszírozáshoz jutásának javítása, a tőke Európán belüli hathatós mozgósításának lehetővé tétele érdekében, hogy ily módon elő lehessen segíteni – valamennyi polgárát szolgálva – a reálgazdaságon belüli fenntartható növekedés támogatását, valamint meg lehessen erősíteni a pénzügyi stabilitást és az Unió sokkokkal szembeni ellenálló képességét; elismeri, hogy az EKB határozottan támogatja a tőkepiacok valódi uniójának létrehozását; üdvözli a „Next CMU” munkacsoport ezzel kapcsolatos közreműködését;
29. felkéri az EKB-t, valamint az összes felügyeleti hatóságot, hogy a pénzügyi ágazat stabilitására, integritására és biztonságára gyakorolt negatív hatások elkerülése érdekében javítsák a kriptoeszközök, valamint a kibernetikus biztonság és a pénzmosással összefüggő megnövekedett kockázatok nyomon követését; egyetért az EBH 2014/08. számú véleményével, amely a „virtuális pénz” kifejezés használatának mellőzését javasolja, tekintve, hogy a „pénz” szó használata több okból is félrevezető lehet;
30. tudomásul veszi Christine Lagarde-nak a kriptoeszközökre vonatkozó új szabályozáshoz fűzött, a Gazdasági és Monetáris Bizottság 2019. szeptember 4-i ülésén megfogalmazott észrevételeit, amelyek szerint „az EKB-nak és általában véve a központi bankoknak egyértelműen nyomon kell követniük e fejleményeket, és be kell kapcsolódniuk a szakpolitikai válaszintézkedésekre irányuló, folyamatban lévő nemzetközi munkába”; felkéri az EKB-t, hogy a Bizottsággal együttműködve értékelje az elektronikus pénzre, a pénzügyi eszközökre és a virtuális eszközökre vonatkozó uniós jogi és szabályozási keretrendszert annak érdekében, hogy átfogó keretrendszer álljon rendelkezésre a pénzügyi eszközök, szervezetek, illetve infrastruktúrák felügyeletéhez, a pénzmosás elleni küzdelemhez és a stabilitás biztosításához, valamint a határon átnyúló együttműködéshez és koordinációhoz; felkéri az EKB-t, hogy a Bizottsággal együttműködve hozza létre a szóban forgó új fizetőeszközök keretrendszerét, amely egyszersmind az innováció, a polgárok igényei, a pénzügyi stabilitás és a jogállamiság megőrzése közötti összhangot is megteremti;
31. üdvözli, hogy az EKB folyamatosan törekszik arra, hogy erősítse reagálási és helyreállítási képességeit a saját szervezete ellen irányuló kibertámadások esetére;
32. felkéri az EKB-t, hogy gondoskodjon a pénzügyi innováció – többek között a pénzügyi technológia – és a pénzügyi stabilitás közötti megfelelő egyensúlyról;
33. arra ösztönzi az EKB-t, hogy működjön együtt a Bizottsággal és valamennyi érintett érdekelt féllel az euró tartalékvaluta-szerepének megerősítése érdekében; úgy véli, hogy ez többféle csatornán keresztül, így például az intézményi képviselőlet vagy a jól teljesítő európai pénzügyi termékek révén is megvalósítható;
34. egyetért Christine Lagarde, az EKB elnökének azon kijelentésével, hogy időszerűvé vált és indokolt felülvizsgálni az EKB monetáris politikájának keretrendszerét annak biztosítása érdekében, hogy az EKB az árstabilitás fenntartására irányuló elsődleges célkitűzése veszélyeztetése nélkül megfelelő eszközökkel rendelkezzen az uniós átfogó szakpolitikák eredményesebb támogatásához; felkéri az EKB-t, hogy e folyamat részeként szervezzen nyilvános konzultációt, hogy az érdekelt széles köre hozzájárulhasson észrevételeivel és visszajelzéseivel a felülvizsgálathoz; felkéri az EKB-t, hogy e felülvizsgálati folyamatba az Európai Parlamentet is vonja be; egyetért továbbá az EKB elnökével abban, hogy az EKB-nak jobban kell kommunikálnia a polgárok felé azt, hogy politikái milyen hatásokat eredményeznek;
35. rámutat arra, hogy az uniós polgárok számára fontos fizetőeszköz a készpénz; felkéri az EKB-t, hogy a pénzmosás, az adókijátszás, valamint a terrorizmus és a szervezett bűnözés finanszírozása elleni küzdelem céljából – a tagállamok előjogainak sérelme nélkül – alakítsa ki a jelentős tranzakciók megfelelőbb nyomon követését szolgáló rendszert;

2020. február 12., szerda

36. üdvözlí, hogy az EKB 2017 óta CSPP-állományának teljes jegyzékét közzéteszi, többek között a kibocsátók nevét is, csakúgy mint az állományra vonatkozó összesített adatokat országonkénti, kockázatonkénti, minősítésenkénti és szektoronkénti bontásban; sajnálatosnak tartja, hogy az eszközfedezetű értékpapír-vásárlási program (ABSPP) és a harmadik fedezettkötvény-vásárlási program (CBPP3) esetében nem került sor hasonló politika végrehajtására; ismételten rámutat arra, hogy nagyobb átláthatóságra van szükség, különösen a CBPP3 esetében, tekintettel a program jelentős méretére;

37. üdvözlí a rövid lejáratú euróamatláb, az euróövezeti pénzüpiacok számára meghatározott új egynapos referencia-kamatláb bevezetését; felkéri az EKB-t, hogy ennek alakulásáról és piaci működéséről szóló első értékelését szerepeltesse következő éves jelentésében;

38. megjegyzi, hogy az EKB még nem vett fel görög kötvényeket a közszeaktor eszközeinek megvásárlására irányuló programba (PSPP), jóllehet Görögország javulást ért el az adósság fenntarthatósága, valamint a kötvénypiacokra való visszatérés tekintetében;

39. felhívja a figyelmet az EKB kamatdöntésekről szóló határozatainak technikai jellegére, valamint annak fontosságára, hogy a nyilvánosság támogassa e téren a szakértői döntéshozatalt; ennélfogva kifogásolja az EKB szakpolitikai döntéseinek átpolitikálását; felszólítja az összes politikust, továbbá a nemzeti központi bankok valamennyi tisztségviselőjét, hogy legyenek körültekintőek az olyan nyilvános nyilatkozattételeket illetően, amelyek alááshatják az EKB politikáiba vetett bizalmat és azok támogatottságát;

Elszámoltathatóság

40. üdvözlí, hogy Mario Draghi elnöksége alatt nőtt az EKB Európai Parlament előtti elszámoltathatósága, és reméli, hogy Christine Lagarde elnökkel még fokozottabbá válik az elszámoltathatóság, a párbeszéd és a nyitottság azon kötelezettségvállalások alapján, amelyeket a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága előtt tartott, 2019. szeptember 4-i meghallgatásán tett;

41. indokoltnak tartja, hogy az Európai Számvevőszék bankfelügyelettel összefüggő ellenőrzései kapcsán az EKB megfelelő hozzáférést biztosítson dokumentumaihoz és információihoz; üdvözlí ezzel összefüggésben az Európai Számvevőszék és az EKB között 2019 októberében létrejött egyetértési megállapodást, amely rögzíti az EKB felügyeleti tevékenységeinek Számvevőszék általi ellenőrzései során történő információmegosztás gyakorlati szabályait;

42. emlékeztet arra, hogy az Igazgatóság tagjainak jelölését körültekintően, teljes átláthatóság mellett és a Szerződéseknek megfelelően a Parlamenttel együtt kell előkészíteni; felkéri a Tanácsot, hogy a közeljövöben betöltendő álláshelyek teljes körét lefedve állítsa össze az előválogatott jelöltek nemek szempontjából kiegyensúlyozott listáját, és ezt ossza meg a Parlamenttel, hogy ily módon a Parlament jelentőségteljesebb tanácsadói szerepet tölthessen be a kinevezési folyamat során; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy mind ez ideig nem történt kellő előrelépés; emlékeztet az uniós gazdasági és monetáris ügyekkel kapcsolatos pozíciók jelöltjei közötti nemi egyensúlyról szóló 2019. március 14-i parlamenti állásfoglalás⁽⁴⁾ 4. bekezdésében foglaltak jelentőségére, amelyek szerint a Parlament kötelezettséget vállalt arra, hogy nem veszi figyelembe az előválogatott jelöltek azon listáit, amelyek nem tartják tiszteletben a nemek közötti egyensúly elvét;

43. elismerve, hogy az elmúlt évtizedben az EKB feladatai kibővültek, és a különböző feltételek szerint alkalmazott, a ráruházott feladatai ellátásához szükséges munkaerő iránti igénye is megnőtt, kéri, hogy az emberi erőforrásokkal kapcsolatban felmerült problémákat a személyzet valamennyi tagja esetében méltányosan, átlátható módon és mielőbb oldják meg;

44. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi világválság kezdete óta kibővült küldetésével összefüggésben ki kell bővíteni és hatékonyabbá kell tenni az EKB elszámoltathatóságát; megismétli az EKB nagyobb átláthatóságára, valamint a Parlament felé való elszámoltathatóságának növelésére irányuló felhívását; e célból készen áll az EKB elnökével folytatott monetáris párbeszéd formátumának javítására; elismeri az EKB e téren tett lépéseit, különösen az EKB valamennyi magas rangú tisztviselőjére vonatkozó egységes magatartási kódex elfogadását, amely előírja a kormányzótanácsi tagok érdekeltségi nyilatkozatainak közzétételét, valamint egyértelmű iránymutatásokat és átláthatósági követelményeket, továbbá az érdekelt felekkel való találkozóakra vonatkozó megfelelő korlátozásokat határoz meg; véleménye szerint indokolt, hogy legalább a következő elemek részét képezze a megerősített átláthatósági szabályoknak:

— annak biztosítása, hogy a Számvizsgáló Bizottságnak és az Etikai Bizottságnak legyenek független tagjai;

— a visszaélések bejelentésére vonatkozó új szabályzat elfogadása;

— egyedi követelmények előírása az intézmény pénzügyi támogatási programok keretében, valamint a többoldalú fórumokon – például a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságban – képviselt álláspontjait illetően;

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0211.

2020. február 12., szerda

45. üdvözli, hogy az EKB érdemi, részletes, szakaszonkénti visszajelzéssel szolgált a 2017. évi éves EKB-jelentésről szóló parlamenti állásfoglalásról; felkéri az EKB-t, hogy tartsa fenn és erősítse tovább az elszámoltathatóság iránti ezen elkötelezettségét, és továbbra is tegye közzé minden évben az EKB éves jelentéséről szóló parlamenti állásfoglalásra vonatkozó írásos visszajelzését;

46. hangsúlyozza, hogy az EKB javította kommunikációját; úgy véli azonban, hogy az EKB-nak folytatnia kell arra irányuló erőfeszítéseit, hogy minden állampolgár számára elérhetővé és érthetővé váljanak határozatai, valamint az euróvezeti árstabilitás fenntartása, ezáltal pedig a közös valuta vásárlóerejének megőrzése érdekében tett intézkedései;

o

o o

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.

2020. február 12., szerda

P9_TA(2020)0035

A kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelme az EU-ban

Az Európai Parlament 2020. február 12-i állásfoglalása az EU belső piacának és a fogyasztók jogainak a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelméből származó kedvezőtlen hatásokkal szembeni védelméről (2019/2814(RSP))

(2021/C 294/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 90/425/EGK irányelv A. mellékletének I. pontjában felsorolt külön közösségi szabályokban megállapított állat-egészségügyi követelmények hatálya alá nem tartozó állatok, spermák, petesejtek és embriók Közösségen belüli kereskedelmére és a Közösségbe történő behozatalára irányadó állat-egészségügyi követelmények megállapításáról szóló, 1992. július 13-i 92/65/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 13. cikkére, amely kiköti, hogy az Unió politikáinak kialakításánál és végrehajtásánál az Uniónak és a tagállamoknak teljes mértékben figyelembe kell venniük az állatok mint érző lények kíméletére vonatkozó követelményeket,
- tekintettel az EUMSZ-nek az egységes piac létrehozásáról és működéséről szóló 114. cikkére, valamint az EUMSZ fogyasztóvédelmi intézkedésekről szóló 169. cikkére,
- tekintettel a fertőző állatbetegségekről szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/429 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (állategészségügyi rendelet), valamint az e rendelet által a Bizottságra ruházott, felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörökre,
- tekintettel a kedvtelésből tartott állatok nem kereskedelmi célú mozgásáról és a 998/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 12-i 576/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾ és az 576/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti, a kutyák, macskák és görények nem kereskedelmi célú mozgásához szükséges azonosító okmányok mintájáról, területek és harmadik országok jegyzékének, valamint bizonyos feltételeknek való megfelelést igazoló nyilatkozatok formátumának, külső megjelenésének és nyelvének megállapításáról szóló, 2013. június 28-i 577/2013/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a kedvtelésből tartott állatok valamennyi tagállamban kompatibilis nyilvántartási rendszereinek bevezetéséről szóló, 2016. február 25-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az 576/2013/EU rendelethez csatolt bizottsági nyilatkozat alapján készített, a kereskedelmi gyakorlatoknak kitett kutyák és macskák jólétéről szóló, az Európai Bizottság által finanszírozott tanulmányra (SANCO 2013/12364) ⁽⁶⁾,
- tekintettel a kutyák és macskák online értékesítéséről szóló koordinált uniós ellenőrzési terv ⁽⁷⁾ eredményeire,
- tekintettel az EU belső piacának és a fogyasztók jogainak a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelméből származó kedvezőtlen hatásokkal szembeni védelméről szóló, a Bizottsághoz és a Tanácshoz intézett O-000011/2020 – B9-0004/2020 és O-000010/2020 – B9-0003/2020 kérdésekre,

⁽¹⁾ HL L 268., 1992.9.14., 54. o.

⁽²⁾ HL L 84., 2016.3.31., 1. o.

⁽³⁾ HL L 178., 2013.6.28., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 178., 2013.6.28., 109. o.

⁽⁵⁾ HL C 35., 2018.1.31., 139. o.

⁽⁶⁾ Tanulmány a kereskedelmi gyakorlatoknak kitett kutyák és macskák jólétéről (2015), a Bizottság által, egyedi szerződés (SANCO 2013/12364) keretében finanszírozva.
https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/animals/docs/aw_eu-strategy_study_dogs-cats-commercial-practices_en.pdf

⁽⁷⁾ Európai Bizottság (2019). A kutyák és macskák online értékesítéséről szóló koordinált uniós ellenőrzési terv eredményeinek elemzése.
https://ec.europa.eu/food/animals/welfare/other_aspects/online_dog-cat_en

2020. február 12., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalási indítványára,
- A. mivel a nem kormányzati szervezetek, bűnüldöző hatóságok, illetékes hatóságok és állatorvosok rámutattak arra, hogy az ellenőrzések elkerülésével, okirat-hamisítással és az 576/2013/EU rendelettel való széles körű visszaélés révén egyre több kedvtelésből tartott állatot visznek – gyakran szervezett bűnözői hálózatok által – kereskedelmi céllal jogellenesen egyik tagállamból a másikba, miközben ezen állatok szállítását a 92/65/EGK tanácsi irányelvnek kellene szabályoznia;
- B. mivel a becslések szerint a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelme az Unión belül a felderítés minimális kockázata mellett nagyon magas nyereséget eredményezhet az érintett szereplők, többek között az illegális tenyésztők számára, ami kedvezőtlen hatással van a legálisan működő tenyésztési ágazat nyereségére;
- C. mivel az állatok online értékesítését kínáló hirdetések közül sok illegális forrásból származik;
- D. mivel a kedvtelésből tartott állatok tenyésztésére vonatkozó egységes uniós szabályok hiánya, és mivel az állatjólétre vonatkozó tenyésztői szabványok tagállamok közötti jogszabályi eltérése a kedvtelésből tartott állatok eladási ára tekintetében jelentős különbségekhez vezetett a belső piacon, és ezeket a különbségeket az illegális kereskedők kihasználják;
- E. mivel a nagy volumenű, tömegtermelést folytató tenyésztelepeken az állatokat nem kezelik az igényeiknek megfelelően, ami súlyos és tartós következményekkel jár az egészségükre, jólétükre és viselkedésbeli fejlődésükre nézve;
- F. mivel az illegális kereskedők és eladók teljes körű büntetlenséget élveznek, mivel tudják, hogy a fogyasztók többsége, akik rossz egészségi állapotban levő kedvtelésből tartott állatot vásároltak, nem fog jogi lépéseket tenni;
- G. mivel a macskák és a kutyák illegális tenyésztése gyakran rémes körülmények között történik, és a költségeket a lehető legalacsonyabban tartják; mivel az illegálisan tenyésztett, az anyjuktól túl korán elválasztott újszülött állatok gyengén szocializáltak, ki vannak téve a betegségek kockázatának, és az Unión keresztülvezető hosszú utak során stressznek vannak kitéve, továbbá rosszul táplálják őket, kiszáradnak és a kihűlés növekvő kockázata fenyegeti őket, illetve zsúfolt és piszkos körülmények között, étel, víz, szellőztetés és megállás nélkül szállítják őket; mivel a kölyökkutyák és -macskák általában még elválasztásuk előtt érkeznek a célországba, és nem rendelkeznek az alapvető szocializációs készségekkel;
- H. mivel a javulás ellenére továbbra is jelentős aggályok merülnek fel a kedvtelésből tartott állatok útleveleivel kapcsolatban, például az egyes állatok életkorának ellenőrzése és az útlevelek megváltoztatásának lehetősége tekintetében; mivel a kedvtelésből tartott állatok esetében sok hamisított útlevelet regisztráltak, és az állatorvosok ebben az illegális gyakorlatban gyakran összejátszanak az illegális kereskedőkkel, ami az ellenőrzéseket és a nyomozást még bonyolultabbá teszi⁽⁸⁾;
- I. mivel az illegálisan tenyésztett kedvtelésből tartott állatokat gyakran csak részlegesen vagy egyáltalán nem oltják be, vagy betegségek esetében nem kezelték megfelelően; mivel a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelmével kapcsolatban számos zoonotikus kockázat áll fenn, többek között Európa endémiás részeiből a veszélyesség behurcolása olyan országokba, ahol nincs veszélyesség, vagy az *Echinococcus multilocularis*, amely könnyen terjed és nehezen kontrollálható⁽⁹⁾;

⁽⁸⁾ FOUR PAWS 2013-as jelentés: „Puppy trade in Europe”
http://www.carodog.eu/wp-content/uploads/2014/10/REPORT_EUROPEAN_PUPPY_TRADE2.pdf

⁽⁹⁾ Tanulmány a kereskedelmi gyakorlatoknak kitétt kutyák és macskák jólétéről (2015), a Bizottság által, egyedi szerződés (SANCO 2013/12364) keretében finanszírozva, 55–56. o.
https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/animals/docs/aw_eu_strategy_study_dogs-cats-commercial-practices_en.pdf;
EU Dog & Cat Alliance (2016): Beszámoló a kedvtelésből tartott állatok mozgásával kapcsolatos jogszabályoknak az állategészségügyi rendelet értelmében történő felülvizsgálatáról.
https://s3-eu-west-1.amazonaws.com/assets.dogandcatwelfare.eu/live/media/publicationtemp/EU_Dog_Cat_briefing_AHL_pet_movement_review.pdf

2020. február 12., szerda

- J. mivel a 2021. április 21-től alkalmazandó állategészségügyi rendelet elősegíti a macskák és kutyák online kereskedelmének nagyobb átláthatóságát, és javítja az állatok egészségét és jólétét; mivel az állategészségügyi rendelet szigorúan kötelezi a kutyák és macskák értékesítőit, tenyésztőit, szállítóit és gyűjtőállomásait, hogy létesítményeiket regisztrálják az illetékes nemzeti hatóságnál;
- K. mivel azon felül, hogy a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelme sérti az állatok jólétét, negatív hatással van a fogyasztóvédelemre, valamint az EU belső piacának gördülékeny működésére, tisztességtelen versenyt és az adóbevétel-kiesés miatt államháztartási hiányt okozva;
- L. mivel manapság a kedvtelésből tartott állatok vásárlása az EU-ban nagyon gyakran online apróhirdetéseken és majdnem ugyanolyan gyakran a szociális médián keresztül történik⁽¹⁰⁾; mivel a kedvtelésből tartott állatokat online hirdetések útján vásárló fogyasztók jogai gyenge védelemben részesülnek mind nemzeti, mind uniós szinten; mivel rendkívül sok illegálisan tenyésztett állatot értékesítenek a tagállami piacokon vagy egyenesen autókából az EU belső határai mentén;
- M. mivel az illegális online tartalomról szóló Eurobarométer gyorsfelmérésre válaszolók 65 %-a úgy véli, hogy az internet nem biztonságos a felhasználók számára, és 90 %-uk egyetért azzal, hogy az online tárhelyszolgáltatásoknak haladéktalanul el kell távolítaniuk a közjogi vagy bűnüldöző hatóságok által illegálisnak minősített tartalmakat; mivel az internethasználók 60 %-a legalább hetente egyszer online közösségi hálózatot használ, és a legtöbb internethasználó legalább alkalmanként online piacereket is használ, 30 %-uk pedig legalább hetente egyszer használja azokat; mivel az EU-ban az internethasználók 69 %-a vásárol az interneten, és a számok éves szinten emelkednek az állatok esetében is⁽¹¹⁾;
- N. mivel a kedvtelésből tartott állatokkal, köztük a tenyésztett állatokkal, amelyeket azzal a céllal tartanak és értékesítenek, hogy családi állattá váljanak, a szórakoztatásra, sportolásra és munkavégzésre használt hobbiállatokkal, például az agarakkal és galgókkal, valamint a kóbor állatokkal való rossz bánásmód továbbra is komoly problémát jelent sok polgár számára; mivel a kedvtelésből tartott állatok (jobb) azonosítása és nyilvántartása hasznos eszköz lehet az állatokkal való visszaélés elleni küzdelemben és a kedvtelésből tartott állatok felelősségteljes tartásának előmozdításában; mivel az azonosítás és a nyilvántartásba vétel kulcsfontosságú szerepet játszik a kóbor állatok halált nem okozó és humánus kezelésében, valamint a kóborállat-populációk fokozatos csökkentésében;
- O. mivel az elmúlt évtizedekben megjelent új emberi betegségek több mint 70 %-a állati eredetű, és az általában kedvtelésből tartott állatok 41 zoonózis, például a veszettség gazdaállatai⁽¹²⁾;
- P. mivel az 576/2013/EU rendelet I. mellékletének A. részében felsorolt fajokba tartozó, kedvtelésből tartott állatok egyik tagállamból a másikba való mozgására csak akkor kerülhet sor, ha azok transzponder beültetésével vannak azonosítva; mivel nincs olyan követelmény, amely előírná a nemzeti határokon belül maradó és más tagállamokba nem szállított macskák és kutyák harmonizált, kötelező azonosítását; mivel a tagállamokban sok macska és kutya továbbra sem azonosítható és nincs nyilvántartva;
- Q. mivel a kutyák és macskák online értékesítéséről szóló koordinált uniós ellenőrzési terv a megvizsgált hirdetések 42 %-a esetében következetlenséget mutatott ki a kereskedők státusza és tevékenysége között⁽¹³⁾;

⁽¹⁰⁾ EU Dog & Cat Alliance + Blue Cross (2017): Kedvtelésből tartott állatok online értékesítése az EU-ban: Mi az ára? https://s3-eu-west-1.amazonaws.com/assets.dogandcatwelfare.eu/live/media/publicationtemp/12195_-_EU_Pet_report_spreads.pdf

⁽¹¹⁾ Az Eurobarométer 469/2018. sz. gyorsfelmérése az illegális online tartalomról. <http://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/83669>

⁽¹²⁾ Michael J. Day és mások (2012): A kis méretű, kedvtelésből tartott állatok által átvitt, zoonózist okozó fertőző betegségek felügyelete (Surveillance of Zoonotic Infectious Disease Transmitted by Small Companion Animals) https://wwwnc.cdc.gov/eid/article/18/12/12-0664_article

⁽¹³⁾ A kutyák és macskák online értékesítéséről szóló koordinált uniós ellenőrzési terv. https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/animals/docs/reg-com_ahw_20190612_asf_aw-control-coord-plan-sale-dog-cats_eur.pdf

2020. február 12., szerda

- R. mivel néhány apróhirdetési honlap önkéntes alapon szigorúbb szabályokat kezd alkalmazni az online eladók azonosságának ellenőrzése és az állatok jólétének javítása érdekében;
- S. mivel a tagállamok többsége meghatározott már bizonyos követelményeket a kedvtelésből tartott állatok azonosítására és nyilvántartásba vételére vonatkozóan; mivel a macskákra, kutyákra és gőrényekre vonatkozó azonosítási követelményeket nem harmonizálták, ami többek között az országkódokkal való visszaéléshez, valamint többek között kettős és helytelen kódok használatához vezetett⁽¹⁴⁾; mivel a legtöbb nyilvántartási adatbázis nincs összekapcsolva, ami korlátozza a nyomon követhetőséget az EU-ban;
1. hangsúlyozza, hogy a kutyák és macskák illegális kereskedelme nemcsak az állatjólétre van katasztrofális hatással, hanem közegészségügyi és fogyasztóvédelmi kockázatokkal is jár;

Macskák és kutyák azonosítása és nyilvántartásba vétele

2. hangsúlyozza, hogy a macskák és kutyák azonosítására és nyilvántartásba vételére irányuló uniós szintű, kötelező harmonizált rendszer a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelme elleni küzdelem alapvető és szükséges első lépése, továbbá az azonosítás és a nyilvántartásba vétel az ellenőrzés, a végrehajtás és a nyomon követhetőség kulcsfontosságú feltételét képezi;
3. úgy véli, hogy a kedvtelésből tartott állatok hatékony nyomon követhetősége érdekében elengedhetetlen, hogy azokat állatorvos mikrocippel lássa el, és nemzeti állatazonosítási és -nyilvántartási dokumentumban rögzítsék; alapvető fontosságúnak tartja, hogy az azonosítási és nyilvántartási dokumentumok tartalmazzák minden olyan személy nyilvántartási számát, aki részt vett az állat életében, beleértve a tenyésztőket és az eladókat, valamint az állatorvosokat, a szállítványozókat és a tulajdonosokat;
4. sürgeti a Bizottságot, hogy teljes mértékben használja fel az állategészségügyi rendelet 109. cikkének (2) bekezdése és 118. cikke szerint ráruházott hatásköröket és terjesszen elő javaslatot a macskák és a kutyák részletes, uniós szintű és kompatibilis azonosítási és nyilvántartásbavételi eszközeire és módszereire irányuló rendszerekre, amelyek meghatároznák az egyes állatok azonosításához szükséges információk alsó küszöbértékét, és szabályokat állapítanak meg a tagállami adatbázisok közötti elektronikus adatcserére vonatkozóan, és amelyek kapcsolódnának egymáshoz;
5. felszólít a kedvtelésből tartott állatok uniós útlevelének és mikrocippes regisztrációjának egyértelmű összekapcsolására annak biztosítása érdekében, hogy az állatok származása az útlevelük lecserélése esetén is egyértelmű maradjon;
6. felhívja a tagállamokat, hogy az állatokkal való visszaélés elleni küzdelem keretében vezessenek be olyan szakpolitikákat, amelyek célja, hogy minden macskát és kutyát automatikusan megjelöljenek és nyilvántartásba vegyenek;
7. hangsúlyozza, hogy mivel a kedvtelésből tartott állatok azonosítása céljából gyűjtött információknak személyes adatokat is kell tartalmazniuk, azokat a személyes adatok és a magánélet védelmét célzó uniós szabályokkal teljes összhangban kell védeni; úgy véli, hogy az ilyen személyes adatokat semmilyen kereskedelmi célra nem szabad felhasználni;

Uniós cselekvési terv a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelmének visszaszorítására

8. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy ágazatokon átívelő uniós cselekvési tervet a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelmének EU-ban történő visszaszorítása érdekében; úgy véli, hogy ennek a cselekvési tervnek figyelembe kell vennie az Európai Parlament, a tagállamok és az érdekelt felek véleményét, továbbá egyértelműen meg kell határoznia valamennyi érdekelt fél és döntéshozó, többek között a tagállamok, a Bizottság, a határ- és vámellenőrzési, valamint az állategészségügyi hatóságok, az állatorvosok és a civil társadalmi szervezetek felelősségét;
9. azt ajánlja, hogy a Bizottság vonja be a cselekvési terv kidolgozásába az állatok jólétével, a közegészségüggyel, a fogyasztóvédelemmel, a belső piaccal és a jogellenes kereskedelemmel foglalkozó különböző főigazgatóságait;

⁽¹⁴⁾ FOUR PAWS 2016-os jelentés: A kutyák és macskák azonosítása, vakcinázása és mozgása az EU-ban: Hogyan javítható a kedvtelésből tartott állatok útlevele és a TRACES rendszer? (Identification, vaccination and movement of dogs and cats in the EU: How to improve the Pet Passport and TRACES systems?)
<http://www.lawyersforanimalprotection.eu/wp-content/uploads/2016/07/INSIDE-1.pdf>

2020. február 12., szerda

10. úgy véli, hogy a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelmének visszaszorítása érdekében a kölyökkutyagyáraknak nevezett nagy volumenű kereskedelmi tenyésztőegységes uniós fogalommeghatározására van szükség; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket az olyan tenyésztési és értékesítési gyakorlatok betiltására, amelyek károsak a kedvtelésből tartott állatok egészségére, jólétére és viselkedésbeli fejlődésére;
11. úgy véli, hogy a polgárokat jobban kell tájékoztatni a kedvtelésből tartott állatok kereskedelméről és az állatok online vagy a jogi eljárások figyelmen kívül hagyásával történő vásárlásának lehetséges kockázatairól;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy a digitális menetrend részeként javítsa a kedvtelésből tartott állatokat online hirdetések útján vásárló fogyasztók védelmét;
13. támogatja, hogy zárják ki az áruk internetes és egyéb távértékesítésére irányuló szerződésekről szóló leendő irányelv alkalmazási köréből az élő állatok kereskedő és fogyasztó közötti értékesítését;

Az uniós jogszabályok ellenőrzése és jobb érvényesítése

14. felhívja a tagállamokat, hogy a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelmének visszaszorítása érdekében jobban érvényesítsék a jogszabályokat és szigorúbb – hatékony, arányos és visszatartó erejű – szankciókat alkalmazzanak a kedvtelési célból tartott állatok hamisított útleveleit kiállító gazdasági szereplők, állatorvosok és nemzeti illetékes hatóságok ellen a származási, tranzit- és célországokban;
15. felhívja a tagállamokat, hogy az (EU) 2017/625 rendeletnek⁽¹⁵⁾ megfelelően alkalmazzanak olyan pénzügyi szankciókat, amelyek meghaladják a gazdasági szereplők, többek között az állatokat online reklámozó tenyésztők és eladók által gazdasági haszonszerzés reményében és az uniós és nemzeti jogszabályok megsértésével elérni kívánt hasznot;
16. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki a kedvtelésből tartott állatok online hirdetéseinek szabályozására vagy önszabályozására irányuló stratégiákat a félrevezető hirdetések megszüntetése, valamint a kutyák és macskák online értékesítésének ellenőrzése érdekében;
17. felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be kötelező követelményeket az online platformok számára, hogy azok minimális ellenőrzést végezzenek az online értékesítésre szánt kedvtelésből tartott állatokat reklámozó felhasználók személyazonosságára vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy a vonatkozó jogalkotási kereten belüli esetleges felülvizsgálatoknak a fogyasztók és az állatok jobb védelméhez kell vezetniük;
18. felszólít, hogy az „Egészségügy és élelmiszer-biztonság – ellenőrzés és elemzés” Igazgatóság (Európai Bizottság, Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóság) vizsgálati projektjeibe foglaljon bele arra irányuló ellenőrzéseket, hogy a tagállamok megfelelnek-e az 576/2013/EU rendeletnek;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a macska- és kutyatenyésztésre és -forgalmazásra vonatkozó, EU-szerte bevezetendő közös előírásokra azzal a céllal, hogy meg lehessen előzni a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat és a kedvtelésből tartott állatok megtévesztő értékesítését, korlátozni lehessen a fajtaspecifikus állategészségügyi és állatjóléti kérdések folytatódását, és egyenlő versenyfeltételeket lehessen teremteni a gazdasági szereplők számára;
20. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a kedvtelésből tartott állatok tenyésztőinek ellenőrzésére részletes szabályok álljanak rendelkezésre, és hogy az állatorvosok által végzett felügyelet megfelelő legyen;

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/625 rendelete (2017. március 15.) az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről (HL L 95., 2017.4.7., 1. o.).

2020. február 12., szerda

21. úgy véli, hogy a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy kötelező nyilvántartást vezessenek be a kedvtelésből tartott állatok engedélyezett tenyésztőiről és értékesítőiről, amelyhez a többi tagállami illetékes hozzáférhet;
22. felhívja a tagállamokat, hogy a 338/97/EK rendeletben ⁽¹⁶⁾ előírt határellenőrzéseken felül vezessenek be olyan ellenőrzéseket, amelyek a rendelkezéseknek való országon belüli megfelelést követik nyomon, és ez a különböző kereskedők és engedélyjogosultak, például kisállat-kereskedések, tenyésztők, kutatóközpontok és szaporítóiskolák rendszeres ellenőrzése által valósulna meg;
23. úgy véli, hogy a vizsgálatok gyakoriságát is össze kellene hangolni az EU-ban, és azokat a tagállamok vámhatóságaival, rendőri és állategészségügyi szolgálataival együttműködve kellene elvégezni;
24. felszólítja a tagállamok illetékes hatóságait, hogy az 576/2013/EU rendeletnek való meg nem felelés esetén szigorúan ragaszkodjanak az abban meghatározott eljárásokhoz, és biztosítsák valamennyi elkobzott kedvtelésből tartott állat hazajuttatását; felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy nyújtsanak megfelelő támogatást az állatmentő központoknak;
25. üdvözli az állatjóléttel foglalkozó uniós platform és a kereskedelmi célokra szánt, kedvtelésből tartott állatok egészségével és jólétével foglalkozó, önkéntes kezdeményezésen alapuló alcsoport által elért eredményeket; felszólít az Európai Parlament bevonására, valamint a civil társadalom, az illetékes hatóságok, a vállalkozások és a tudósok kiegyensúlyozott képviseletére az állatjóléttel kapcsolatos jövőbeli uniós szintű munkában, továbbá megfelelő szintű erőforrás biztosítására az optimális előrelépés biztosítása érdekében;

Együttműködés, kommunikáció és képzés

26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az állatjóléttel foglalkozó uniós platform keretében építsenek a kereskedelmi célokra szánt, kedvtelésből tartott állatok egészségével és jólétével foglalkozó, önkéntes kezdeményezésen alapuló alcsoport eredményeire, és terjesszék azokat, valamint fogadjanak el intézkedéseket a kedvtelésből tartott állatok illegális kereskedelmének kezelésére a következő, 2024-ig esedékes jogalkotási és nem jogalkotási munka során; úgy véli, hogy e tekintetben égető szükség van az aktív együttműködésre és a bevált gyakorlatok cseréjére valamennyi tagállam között;
27. felszólítja a tagállamokat, hogy rendszeresen tájékoztassák a többi érintett tagállamot, amennyiben igazságügyi eljárást indítanak olyan illegális kutyá- és macskakereskedőkkel szemben, akik tevékenysége más tagállamokat is érinthet;
28. támogatja a hatóságok közötti együttműködésen alapuló munkakapcsolatokat a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelmének visszaszorítása és a kapcsolódó zoonotikus kockázatok enyhítése érdekében, többek között egy információs rendszer kialakítását a jogellenes kereskedelem tárgyát képező állatok kereskedelmi szállítmányaira vonatkozó adatok regisztrálása és megosztása tekintetében, valamint egy riasztási rendszer létrehozását a feltárt rendellenességek kiszűrésére;
29. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő intézkedéseket, többek között technológiák alkalmazására és személyre szabott képzésre annak érdekében, hogy a vámellenőrzési és állategészségügyi hatóságok jobban fel legyenek vértelve a kedvtelésből tartott állatok csempészetének észlelésére;
30. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a hatóságok, adatbázisok, honlapok és állatjóléti szervezetek közötti partnerségek kialakítása révén építsenek a kutyák és macskák online értékesítéséről szóló koordinált uniós ellenőrzési terv ajánlásaira annak érdekében, hogy pontos intézkedéseket tudjanak kidolgozni a kutyák és macskák megtévesztő reklámozása és illegális online kereskedelme ellen;
31. elismeri az állatvédő egyesületek és a nem kormányzati szervezetek fontos szerepét a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelme elleni küzdelemben; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy nyújtsanak megfelelő pénzügyi, egyéb anyagi és nem anyagi támogatást az állatmentő központoknak és az állatvédelmi egyesületeknek/nem kormányzati szervezeteknek;
32. felhívja a tagállamokat, hogy az állat-egészségügyi rendeletnek megfelelően a kedvtelésből tartott állatok illegális online kereskedelmének visszaszorítása érdekében rendelkezjenek elegendő forrást az állatok tenyésztésével, tartásával vagy kereskedelmével foglalkozó létesítmények üzemeltetőire vonatkozó nyilvántartásbavételi követelmény betartatására;

⁽¹⁶⁾ A Tanács 338/97/EK rendelete (1996. december 9.) a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről (HL L 61., 1997.3.3., 1. o.).

2020. február 12., szerda

33. úgy véli, hogy többet kell tenni a potenciális vásárlók és a gazdasági szereplők, többek között az online szolgáltatást nyújtók tájékoztatása érdekében a kedvtelésből tartott állatok jogellenes kereskedelmével és az ezzel összefüggő hiányos állatjóléti előírásokkal kapcsolatosan;

34. kiemeli, hogy már léteznek a kedvtelésből tartott állatokra vonatkozó azonosítási információkat tartalmazó nemzeti és egyes esetekben regionális adatbázisok; úgy véli, hogy ezeket az adatbázisokat egymással összekapcsolt, kompatibilis és interoperábilis rendszerekként kell használni az EU-n belüli nyomonkövethetőség lehetővé tétele érdekében;

35. kiemeli, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a határokon dolgozó személyzet megfelelő képzésben részesüljön a kedvtelésből tartott állatok jegyzékbe vett és jegyzékbe nem vett harmadik országokból történő behozatalára vonatkozó eljárásokról és szabályokról, és be kell tartaniuk ezeket a szabályokat;

36. felszólítja a tagállamokat, hogy folytassanak több tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányt annak érdekében, hogy ezáltal ösztönözzék a megbízható állatmentő központokból való örökbefogadást a kedvtelésből tartott állatok vásárlása helyett, valamint hogy tájékoztassák a polgárokat a kedvtelésből tartott állatok illegális kereskedelmének negatív hatásairól, és annak fontosságáról, hogy csak olyan kedvtelésből tartott állatokat vásároljanak, amelyeket felelős módon és az állatjólét kellő figyelembevételével tenyésztettek, tartottak és értékesítettek;

o

o o

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2020. február 13., csütörtök

P9_TA(2020)0036

A Guineai Köztársaság, különösen a tiltakozók elleni erőszak**Az Európai Parlament 2020. február 13-i állásfoglalása a Guineai Köztársaságról, nevezetesen a tüntetők elleni erőszakról (2020/2551(RSP))**

(2021/C 294/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Guineai Köztársaságról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete, az Európai Unió, valamint az Egyesült Államok és Franciaország Guineai Köztársaságban található nagykövetségeinek 2019. november 5-i közös nyilatkozatára,
 - tekintettel a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége (ECOWAS) Bizottságának a Conakryban történt incidenseket követő, 2019. november 4-i közleményére,
 - tekintettel az Emberi Jogok és a Népek Jogai Afrikai Bizottságának a guineai köztársaságbeli tüntetések elfojtásáról szóló, 2019. november 9-i sajtóközleményére,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékeléssel foglalkozó munkacsoportjának 2020. január 20. és 31. között tartott, harmincötödik ülészakára,
 - tekintettel az 1966-ban elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR),
 - tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (a Cotonoui Megállapodás),
 - tekintettel az emberek és népek jogairól szóló afrikai chartára, amelyet 1981. június 27-én fogadtak el, és amely 1986. október 21-én lépett hatályba,
 - tekintettel a Guineai Köztársaság alkotmányára, amelyet 2010. április 19-én az Átmeneti Nemzeti Tanács hagyott jóvá, és amelyet 2010. május 7-én fogadtak el,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel az Európai Fejlesztési Alap 2015 és 2020 közötti időszakra vonatkozó, 11. nemzeti indikatív programjára, amely pénzeszközöket különít el a Guineai Köztársaság számára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel Alpha Condé elnök 2010-es megválasztása és 2015-ös újraválasztása óta van hatalmon a Guineai Köztársaságban; mivel 2019 október közepe óta elsősorban a Nemzeti Front az Alkotmány Védelméért (FNDC) szervezésében tömegtüntetésekre került sor az országban, mivel az ellenzék attól tart, hogy Condé elnök kísérletet tesz alkotmányos hatáskörének kiterjesztésére; mivel a Guineai Köztársaság alkotmánya az elnöki hivatali időt két ciklusra korlátozza; mivel Condé elnök második hivatali ideje 2020 végén lejár;
- B. mivel az éveken át tartó katonai uralom után Condé 2010-es elnökké választása első lépés volt a demokratikus reformok és az átláthatóság felé; mivel Condé elnököt korrupcióval és a politikai szabadság korlátozásával vádolják; mivel a kizárólag az elnöki hivatali idő meghosszabbítását célzó és az Alpha Condé hatalomban maradását lehetővé tevő alkotmányos reform erőszakhoz vezet;
- C. mivel Condé elnök a közelmúltban arra is törekedett, hogy a Guineai Köztársaság alkotmánybíróságának és választási bizottságának befolyásolásával elhárítsa az általa kívánt reform előtt álló intézményi akadályokat; mivel 2018 márciusában az alkotmánybíróság elnökét, Kéléfa Sallt eltávolították hivatalából; mivel Cheick Sako igazságügyi miniszter lemondott a harmadik elnöki ciklust lehetővé tevő alkotmánymódosításokkal szembeni tiltakozásul;

2020. február 13., csütörtök

- D. mivel a hatalmon lévő párt, a Guineai Népi Tömörülés nem rendelkezik az alkotmánymódosításhoz szükséges kétharmados parlamenti többséggel; mivel egy alkotmánymódosításról tartott népszavazással megkerülnék a Guineai Köztársaság parlamentjét;
- E. mivel 2019. december 19-én Condé elnök bejelentette, hogy az alkotmányos reformról 2020. március 1-jén népszavazást kíván tartani; mivel az eredetileg 2020. február 16-ra tervezett parlamenti választásokat elhalasztották, és a népszavazás napjával azonos napon fogják megtartani; mivel a javasolt új alkotmány az elnöki hivatali idő ötről hat évre történő meghosszabbítását tartalmazza, és az elnök hivatali idejét két ciklusra korlátozza; mivel várhatóan Condé elnök az alkotmánymódosítást arra fogja felhasználni, hogy az elnök hivatali idejét egy harmadik ciklusra is kiterjessze;
- F. mivel az ellenzéki pártokat, a civil társadalmi szervezeteket és a szakszervezeteket tömörítő szövetség, a Nemzeti Front az Alkotmány Védelméért (FNDC) alkotmánymódosítás elleni tiltakozásokat tartott és sztrájkokat is tervez; mivel az FNDC legalább hét tagját 2019. október 12. és november 28. között letartóztatták és azzal a váddal vonták büntetőeljárás alá, hogy az új alkotmánytervezet elleni tiltakozásra való felhívásaik olyan cselekményeknek vagy fellépéseknek minősülnek, amelyek a közrendet megzavarhatják és a közbiztonságra nézve veszélyt jelenthetnek, ám végül a nemzetközi nyomás hatására felmentették őket;
- G. mivel a helyzet rendkívül feszült az országban, teli súlyos politikai feszültségekkel és erőszakos tiltakozások kirobbanásával; mivel a kormány keményen reagált ezekre a tiltakozásokra, és a rendőrség túlzott, indokolatlan és jogellenes erőt alkalmazott a tüntetőkkel szemben, és az emberi jogi szervezetek barikádokról, lövöldözésekről és könnygáz használatáról számoltak be, elsősorban a fővárosban, Conakryban és az ellenzék északi fellegrvárának számító Mamouban; mivel a wanindarai rendőrség a tüntetők által dobált kövekkel szemben saját védelmében emberi pajzsokként állítólag egy nőt használt;
- H. mivel Fodé Oussou Fofana, a Guineai Köztársaság legfőbb ellenzéki pártjának, a Demokratikus Erők Szövetségének alelnöke „alkotmányos államcsínnyel” és „csalással” vádolta meg az elnököt; mivel az ellenzéki pártok ígéretet tettek arra, hogy tiltakozásul bojkottálják a parlamenti választásokat;
- I. mivel mind az ECOWAS, mind az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Bizottsága is felszólított a tüntetők alapvető jogainak tiszteletben tartására, valamint arra, hogy a biztonsági erők javítsanak a tüntetések irányításán;
- J. mivel az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága megállapította, hogy a 2019. október 14–15-én Conakryban kezdődött tiltakozások során a biztonsági erők „nem feleltek meg az erőszak alkalmazására vonatkozó nemzetközi normáknak és előírásoknak”; mivel az e tüntetések során meggyilkolt tüntetők temetését további erőszakos cselekedetek és halálesetek kísérték;
- K. mivel a Guineai Köztársaság a 2019. évi globális sajtószabadsági index szerint 180 ország közül a 101. helyen áll; mivel 2015 óta legalább 20 újságíróat idéztek be, tartottak fogva vagy emeltek ellenük vádat; mivel a tiltakozások 2019 októberi kezdete óta újságírókat, emberijog-védőket és civil társadalmi aktivistákat tartóztattak le, köztük Abdourahmane Sanoh-t (az FNDC koordinátorát), akit ezt követően szabadon bocsátottak, míg másokat még mindig fogva tartanak és erőszaknak vannak kitéve; mivel a tiltakozások során legalább 28 polgári személyt és egy csendőrt öltek meg; mivel az emberi jogi szervezetek becslései szerint 2015 óta legalább 70 tüntetőt és járőrelőt öltek meg, köztük Amadou Boukariou Baldét, akit a Labéi Egyetemen a 2019 májusában tartott tüntetések során a rendőrök halálra vertek;
- L. mivel számos helyi nem kormányzati szervezet elítélte a Guineai Köztársaságban uralkodó börtönkörülményeket, elsősorban „a túlzúsúfoltság, az élelmezés és a táplálkozás terén tapasztalható súlyos hiányosságokat, valamint a fogvatartottak többségének nyújtott képzés hiányát” (a Human Rights Watch jelentése szerint); mivel ezek a körülmények az egész országban aggodalomra adnak okot, de különösen súlyosak a conakryi központi börtönben;
- M. mivel a Guineai Köztársaság Afrika egyik legszegényebb országa, amely – annak ellenére, hogy a Boke körüli bányákban található a világ legnagyobb bauxittartaléka – hosszú ideje szenved a rossz gazdaságirányítás és a korrupció következményeitől; mivel a 12,5 milliós lakosság kétharmada szegénységben él, és 2013 és 2016 között az ebolaválság jelentősen meggyengítette az ország gazdaságát; mivel a lakosság több mint 60%-át kitevő 25 év alatti fiatalokat, fokozottan sújtja a munkanélküliség;

2020. február 13., csütörtök

- N. mivel a kormány és az ellenzéki pártok közötti konfrontációt súlyosbító alkotmányreformmal szembeni tiltakozások jelenlegi kontextusában az OGDH (a Guineai Köztársaság emberi jogi és állampolgári jogi szervezete) elítélte az emberi jogok ismételt megsértését a Guineai Köztársaságban; mivel ezek a jogsértések a középületek és közléstítmények tönkretételéhez, etnikai ellentétek szítására irányuló kísérletekhez és a magántulajdonból történő kényszer-kilakoltatásokhoz vezettek; mivel 2019 februárja és májusa között a Guineai Köztársaság kormánya Conakry környékéről több mint 20 000 embert erőszakkal kilakoltatott, hogy földet biztosítson a kormányzat minisztériumai, külföldi nagykövetségek, vállalkozások és egyéb közberuházási projektek számára;
- O. mivel 2014 és 2020 között az Európai Unió 244 000 000 EUR összegű támogatást nyújtott a Guineai Köztársaságnak az EFA (Európai Fejlesztési Alap) 11. nemzeti indikatív programján keresztül, amelynek homlokterében az intézményi reform és a közigazgatás korszerűsítése, a városi szennyvízelvezetés, az egészségügy, a közúti szállítás és a nemzeti programengedélyező tisztviselő támogatása állt;
1. sajnálatát fejezi ki a Guineai Köztársaságban uralkodó erőszak miatt; határozottan elítéli a gyülekezési szabadság és a szólásszabadság megsértését, valamint az erőszakos cselekményeket, a gyilkosságokat és az emberi jogok egyéb megsértését; felszólít arra, hogy a kormányzati erők haladéktalanul tanúsítsanak önmérsékletet, és hogy a legitim, békés tiltakozásokra megfélemlítés nélkül kerüljön sor;
 2. felszólítja a Guineai Köztársaság kormányát, hogy kezdeményezzen azonnali, átlátható, pártatlan és független vizsgálatot a tüntetők halála és sérülése, valamint a bűnüldöző szervek által állítólagosan alkalmazott túlzott erőszak vagy egyéb emberi jogi jogsértések ügyében, és kéri, hogy a felelősök, a rendőrség és a biztonsági erők körében is, legyenek felelősségre vonva és ne részesüljenek büntetlenségben; emlékezteti a Guineai Köztársaság kormányát, hogy a korrupció elleni küzdelmet és a büntetlenség felszámolását is prioritásként kell kezelni;
 3. mélyszéges sajnálatát fejezi ki az ország alkotmányos rendelkezéseinek az elnöki hivatali időre vonatkozó korlátozások tekintetében történő megváltoztatására irányuló tervek miatt; határozottan megismétli, hogy a működő demokráciának magában kell foglalnia a jogállamiság és az összes alkotmányos rendelkezés tiszteletben tartását, beleértve adott esetben az elnöki megbízatások korlátozását is; felhívja a Guineai Köztársaság elnökét, hogy tartsa tiszteletben a Guineai Köztársaság alkotmányát, különösen annak 27. cikkét;
 4. felszólítja a nemzetközi normák, valamint a Guineai Köztársaság által ratifikált ENSZ-szerződések és -egyezmények által garantált, a tüntetéshez, a gyülekezéshez, az egyesüléshez és a véleménynyilvánításhoz való jog tiszteletben tartására; felszólítja a Guineai Köztársaság kormányát, hogy hozzon sürgős intézkedéseket a szabad és békés tüntetéshez való jog tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, valamint teremtsen zaklatástól, erőszaktól és megfélemlítéstől mentes, biztonságos környezetet és segítse elő az ellenzékkel folytatott párbeszédet;
 5. sürgeti az összes érintett felet, hogy akadályozzák meg a feszültség és az erőszak további fokozódását; felszólítja a Guineai Köztársaság kormányát, valamint az ellenzéki csoportokat és a civil társadalmat, hogy tanúsítsanak önmérsékletet és mutassanak felelősséget, valamint kezdjenek konstruktív párbeszédet a tartós, konszenzuson alapuló és békés megoldás elérése érdekében; felhívja az EU-t, hogy folytassa a civil társadalom szerepének megerősítésére irányuló erőfeszítéseit, és ösztönözze a nem állami szereplőket az aktív szerepvállalásra;
 6. sürgeti a Guineai Köztársaság kormányát annak biztosítására, hogy a parlamenti és elnökválasztások átláthatóak, hitelesek és szabadok legyenek és azokat megfelelő időben megtartsák az ellenzéki pártok teljes körű részvételével, többek között lehetővé téve számukra a nyilvántartásba vételt, a kampány lefolytatását, a médiához való hozzáférést és a gyülekezési szabadságot;
 7. emlékeztet egy autonóm nemzeti választási bizottság fontosságára, amely a kormánytól és bármely politikai párttól függetlenül működik; sürgeti a Guineai Köztársaság kormányát és Condé elnököt annak biztosítására, hogy a Guineai Köztársaságban működő független nemzeti választási bizottság (CENI) teljesen átlátható módon, a hatalmon lévő politikusok vagy pártok általi befolyástól, megfélemlítéstől és kényszerítéstől mentesen működhessen;
 8. sürgeti a Guineai Köztársaság hatóságait, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a polgári és politikai jogokkal kapcsolatos valamennyi hazai és nemzetközi kötelezettséget, beleértve a szólásszabadsághoz, a gyülekezési és egyesülési szabadsághoz, a kínzástól, a rossz bánásmódtól és az önkényes fogva tartástól való mentességhez való jogot, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot; hangsúlyozza, hogy a válság bárminemű politikai megoldásának középpontjában az emberi jogok tiszteletben tartásának kell állnia;
 9. felhívja a Guineai Köztársaság hatóságait, hogy a nemzetközi normákkal összhangban folytassanak nyomozást és indítsanak büntetőeljárást a biztonsági erők azon tagjaival szemben, akik esetében bizonyított a múltbeli és jelenlegi visszaélésekért való büntetőjogi felelősség;
 10. emlékeztet arra, hogy egy virágzó civil társadalom, amely félelem, megfélemlítés és erőszak nélkül képes működni, a demokrácia megszilárdításának szükséges előfeltétele; sürgeti a kormányt és a biztonsági erőket annak biztosítására – többek között az erőszak nyilvános gyűléseken való alkalmazásáról szóló jogszabályok felülvizsgálata révén –, hogy a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalom képviselői biztonságuk szempontjából kedvező környezetben tudjanak működni;

2020. február 13., csütörtök

11. hangsúlyozza egy pluralista, független és szabad, a demokrácia szolgálatában álló médiakörnyezet biztosításának és előmozdításának fontosságát; sürgeti a Guineai Köztársaság hatóságait, hogy haladéktalanul vessenek véget az újságírók zaklatásának és megfélemlítésének, többek között vessenek véget a médiaengedélyek önkényes felfüggesztésének, és tartsák tiszteltben az országban dolgozó újságírók és emberi jogi jogvédők egyéni jogait, valamint garantálják biztonságukat, amikor az országban uralkodó politikai és emberi jogi helyzetről tudósítanak vagy követik azt nyomon;
12. határozottan bírálja Abdourahmane Sanoh és más ellenzéki és civil társadalmi vezetők bebörtönzését; felszólít az országban bebörtönzött politikai foglyok azonnali szabadon bocsátására, valamint a fogvatartottakkal szembeni rossz bánásmódra vonatkozó, széles körben elterjedt állítások kivizsgálására;
13. felhívja a Guineai Köztársaság hatóságait, hogy állítsák le a lakosság földjükről vagy ingatlanjukból történő további kilakoltatását mindaddig, amíg nem tudják garantálni a lakosok jogainak tiszteltben tartását, beleértve a megfelelő értesítést, valamint a kilakoltatást megelőző kártérítést és áttelepítést; hangsúlyozza, hogy megfelelő kártérítést kell nyújtani minden olyan, erőszakkal kilakoltatott személynek, aki még nem részesült ilyen kártérítésben;
14. emlékeztet annak fontosságára, hogy a Guineai Köztársaság együttműködjön a regionális partnerekkel a demokrácia, a fejlődés és a biztonság közös megerősítése érdekében; sürgeti a Guineai Köztársaság hatóságait, hogy szorosan működjenek együtt a regionális szervezetekkel, többek között az ECOWAS-szal az alapvető szabadságok helyreállítása, a tüntetések során elkövetett emberi jogi visszaélések teljes körű kivizsgálása és a békés demokratikus átmenet megvalósítása érdekében; emlékeztet arra, hogy a jelenlegi válságra csak a kormány és az ellenzéki csoportok közötti nyílt és hozzáférhető, Guineán belül folytatott párbeszéd keretében lehet megoldást találni; emlékeztet továbbá arra, hogy az ECOWAS és a Guineai Köztársasággal szomszédos országok létfontosságú szerepet játszhatnak a Guineán belül folytatott párbeszéd előmozdításában és folyamatosságának biztosításában; felszólítja Guinea kormányát és az ECOWAS-t, hogy szorosan működjenek együtt annak biztosítása érdekében, hogy a 2020-as választások békésen menjenek végbe és reprezentatívak legyenek; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon a Guineai Köztársaság 2020 januári egyetemes időszakos felülvizsgálatában megfogalmazott ajánlásokat, különös tekintettel az élethez, a testi épséghez, a véleménynyilvánítás szabadságához és a békés gyülekezés szabadságához való jogra, valamint az erőszak alkalmazására és a büntetlenségére; sürgeti a Guineai Köztársaság hatóságait, hogy érdemben vegyenek részt az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának soron következő egyetemes időszakos emberi jogi felülvizsgálatában, többek között teljes körű hozzáférést biztosítva a helyszínen az ENSZ számára, és maradéktalanul végrehajtva a munkacsoport ezt követő ajánlásait;
15. sürgeti az Európai Uniót, hogy szorosan kövesse nyomon a Guineai Köztársaságban kialakult helyzetet, és vonja felelősségre a kormányt a nemzetközi emberi jogi jogszabályok és megállapodások – különösen a Cotonoui Megállapodás 8., 9. és 96. cikke – megsértésének eseteiért;
16. felhívja az Európai Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy tartsák fenn a politikai párbeszédet, beleértve a Cotonoui Megállapodás 8. cikke keretében folytatott párbeszédet is, azzal a céllal, hogy gyorsan csökkentés az országban tapasztalható feszültségeket, és felkérés esetén segítsék a békés választások előkészítését, beleértve a közvetítést, valamint a választások előtti és utáni erőszak elleni küzdelmet célzó intézkedéseket; felhívja továbbá az alelnököt/főképviselőt és az EKSZ-t, hogy működjenek együtt a Guineai Köztársaság hatóságaival, az ECOWAS-szal, az ENSZ Guineai Köztársaságban működő Emberi Jogi Hivatalával, az Emberi Jogok és a Népek Jogainak Afrikai Bizottságával, valamint a főtítkárnak a Nyugat-afrikai térségért és a Száhel-övezetért felelős különleges képviselőjével a jelenlegi politikai válság megoldására irányuló közös stratégia kialakítása érdekében;
17. üdvözli, hogy az 11. EFA a jogállamiság Guineai Köztársaságban történő támogatására helyezi a hangsúlyt; sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy továbbra is támogassa a civil társadalom és a független állami intézmények megerősítését;
18. felhívja az Európai Unió Guineai Köztársaságba delegált küldöttségét, hogy folyamatosan kövesse nyomon az ország független civil társadalmának helyzetét, figyelje meg a politikai foglyok tárgyalásait, és a Guineai Köztársaság hatóságaival folytatott párbeszéd keretében továbbra is foglalkozzon az ország emberi jogi helyzetével; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a Guineai Köztársaságban kialakult helyzetet, és rendszeresen tegyen jelentést a Parlamentnek;
19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Guineai Köztársaság elnökének és parlamentjének, az ECOWAS-nak, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek, valamint az Afrikai Uniónak és intézményeinek.

2020. február 13., csütörtök

P9_TA(2020)0037

Gyermekmunka a madagaszkári bányákban

Az Európai Parlament 2020. február 13-i állásfoglalása a madagaszkári bányákban zajló gyermekmunkáról
(2020/2552(RSP))

(2021/C 294/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Madagaszkárról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2011. június 9-i⁽¹⁾ és a 2017. november 16-i⁽²⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára;
- tekintettel a gyermek jogairól szóló 1924. évi Genfi Nyilatkozatra és annak az ENSZ Közgyűlése általi, 1959-es elfogadására,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére, amely az EU egyik célkitűzéseként kifejezetten elismeri a gyermekek jogainak előmozdítását a bel- és külügyekben,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a munkavállalás alsó korhatáráról szóló, 1973. június 6-i 138. számú egyezményére és a gyermekmunka legrosszabb formáinak tilalmáról és felszámolására irányuló azonnali intézkedésekről szóló, 1999. június 1-i 182. számú egyezményére,
- tekintettel 2017. március 16-i első olvasatbeli álláspontjára a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany felelősségteljes importőrei körében a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási lánc tekintetében alkalmazott öntanúsítás uniós rendszerének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: a konfliktusövezetekből származó ásványokról szóló rendelet) irányuló javaslatról⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta),
- tekintettel a Gyermekjogi Bizottságra,
- tekintettel a Tanácsnak a gyermekmunkára vonatkozó, 2016. június 20-i következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjére és a fenntartható fejlesztési célokra,
- tekintettel „Az ENSZ üzleti vállalkozásokra és emberi jogokra vonatkozó irányadó elvei: a jogok védelmére, tiszteletben tartására és a jogorvoslatra vonatkozó keretrendszer végrehajtása” című, 2011. évi dokumentumra,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója kapcsán a gyermekek jogairól szóló, 2019. november 26-i állásfoglalására⁽⁴⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2019. július 25-i határozatára, amely 2021-et a gyermekmunka felszámolásának nemzetközi évévé nyilvánította,

⁽¹⁾ HL C 380. E, 2012.12.11., 129. o.

⁽²⁾ HL C 356., 2018.10.4., 58. o.

⁽³⁾ HL C 263., 2018.7.25., 371. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0066.

2020. február 13., csütörtök

- tekintettel az Európa 2030-ra történő fenntarthatóvá tételéről szóló, 2019. december 10-i tanácsi következtetésekre ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ásványok felelősségteljes ellátási lánc tekintetében követendő kellő gondosságról szóló OECD-iránymutatásra, beleértve annak valamennyi mellékletét és kiegészítését,
 - tekintettel a szociális és környezetvédelmi normákról, az emberi jogokról és a vállalati felelősségvállalásról szóló 2010. évi parlamenti ajánlások végrehajtásáról szóló, 2016. július 5-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a nemzetközi kereskedelem és az uniós kereskedelmi politikák globális értéklánckokra gyakorolt hatásáról szóló, 2017. szeptember 12-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvekre (UNGPs, 2011),
 - tekintettel az ENSZ Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Bizottsága (CESCR) által a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya szerinti, az üzleti tevékenységekkel összefüggésben fennálló állami kötelezettségekre vonatkozóan megfogalmazott 2017/24. számú általános észrevételekre (E/C.12/GC/24),
 - tekintettel az UNICEF által kidolgozott, a gyermekek jogainak üzleti vállalkozások általi tiszteletben tartására vonatkozó alapelvekre,
 - tekintettel az EU-ról és felelős globális értéklánckokról szóló, 2016. május 12-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a vállalatok harmadik országokban elkövetett súlyos emberi jogi visszaélésekkel kapcsolatos felelősségéről szóló, 2016. október 25-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel a Terre des Hommes nemzetközi szövetség „Gyermekmunka Madagaszkár csillámpala-ágazatában 2019 novemberétől” című jelentésére ⁽⁹⁾,
 - tekintettel a Cotonoui Megállapodás 26. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 32. cikke kimondja, hogy az egyezményben részes államok elismerik a gyermeknek azt a jogát, hogy a gazdasági kizsákmányolással szembeni védelemben részesüljön, és ne legyen kényszeríthető semmiféle kockázattal járó, iskoláztatását veszélyeztető, egészségére, testi, szellemi, lelki, erkölcsi vagy szociális fejlődésére ártalmas munkára;
- B. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény a legszélesebb körben és valamennyi európai uniós tagállam által ratifikált nemzetközi emberi jogi egyezmény, amely a részes államok számára egyértelmű jogi kötelezettségeket ír elő a joghatóságuk alá tartozó valamennyi gyermek jogainak előmozdítása, védelme és érvényesítése tekintetében;
- C. mivel az Európai Unió kötelezettséget vállalt a gyermekek jogainak előmozdítására és védelmére belső és külső fellépései során, valamint arra, hogy a nemzetközi joggal összhangban jár el, beleértve az Egyesült Nemzetek Szervezetének a gyermek jogairól szóló egyezményében és annak fakultatív jegyzőkönyveiben foglalt rendelkezéseket ⁽¹⁰⁾;
- D. mivel a Charta előírja, hogy a gyermek mindenképp felett álló érdekét elsődleges szempontként kell figyelembe venni minden uniós fellépés során, és tiltja a gyermekmunkát azáltal, hogy meghatározza a foglalkoztatás alsó korhatárát, amely nem lehet alacsonyabb tanköteles kor felső határánál, és kimondja, hogy a munkára felvett fiataloknak életkoruknak megfelelő munkakörülményeket kell biztosítani, és védelmet kell kapniuk a gazdasági kizsákmányolással és minden olyan munkával szemben, amely veszélyeztetheti biztonságukat, egészségüket, testi, szellemi, erkölcsi vagy szociális fejlődésüket, vagy akadályozhatja iskoláztatásukat;

⁽⁵⁾ <https://www.consilium.europa.eu/media/41693/se-st14835-en19.pdf>

⁽⁶⁾ HL C 101., 2018.3.16., 19. o.

⁽⁷⁾ HL C 337., 2018.9.20., 33. o.

⁽⁸⁾ HL C 215., 2018.6.19., 125. o.

⁽⁹⁾ https://www.terredeshommes.nl/sites/tdh/files/visual_select_file/tdh_mica_madagascar_rapport.pdf

⁽¹⁰⁾ Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke.

2020. február 13., csütörtök

- E. mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 12. cikke és a Charta 24. cikke tiszteletben tartja a gyermek ahhoz fűződő jogát, hogy véleményét az őt érintő kérdésekkel kapcsolatban életkora és érettsége alapján figyelembe vegyék;
- F. mivel az EU vállalta, hogy végrehajtja az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjét, és teljesíti annak céljait és célkitűzéseit, többek között a 8.7. fenntartható fejlesztési célt, amely szerint „azonnali és hatékony intézkedéseket hoz a kényszermunka felszámolására, véget vet a modern rabszolgaságnak és az emberkereskedelemnek, és biztosítja a gyermekmunka legrosszabb formáinak – többek között a gyermekkatonák toborzásának és bevetésének – tilalmát és felszámolását, valamint 2025-ig a gyermekmunka minden formáját felszámolja”⁽¹¹⁾;
- G. mivel világszerte mintegy 152 millió 5 és 17 év közötti lány és fiú végez gyermekmunkát⁽¹²⁾, és a legtöbb dolgozó gyermek a legkevésbé fejlett országokban él; mivel Afrika, ahol a gyermekmunkának 72,1 millió áldozata van, valamint Ázsia és a csendes-óceáni térség, ahol a gyermekmunkások száma 62,1 millió, a világ azon régiói közé tartozik, ahol a legmagasabb a gyermekmunka áldozatainak száma; mivel a mezőgazdaság, a szolgáltatások és az ipar – beleértve a bányászatot is – a gyermekmunka három fő ágazata; mivel bár történt némi előrelépés a gyermekmunka csökkentése terén, az ILO becslései szerint a csökkenés üteme alapján 2025-re még mindig 121 millió fiú- és lánygyermek végezne gyermekmunkát;
- H. mivel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek a gyermekmunka legrosszabb formáinak tilalmáról és felszámolására irányuló azonnali lépésekről szóló, 1999. évi 182. egyezménye 3. cikkének d) pontja a veszélyes gyermekmunkát a következőképpen határozza meg: „olyan munka, amely jellegénél vagy elvégzésének körülményeinél fogva valószínűleg károsítja a gyermekek egészségét, biztonságát vagy erkölcsét”; mivel Madagaszkár ratifikálta a gyermekmunkára vonatkozó valamennyi kulcsfontosságú nemzetközi szerződést, többek között a gyermek jogairól szóló egyezményt (és annak két fakultatív jegyzőkönyvét), az alsó korhatárról szóló 138. számú ILO-egyezményt és a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló 182. számú ILO-egyezményt; mivel a kormány többek között a nemzetközi munkáltatói és munkavállalói szervezetekkel együttműködve nemzeti cselekvési tervet dolgozott ki a gyermekmunka elleni küzdelem érdekében Madagaszkáron; mivel ezek a kötelezettségvállalások és intézkedések helyben nem hoznak tényleges eredményeket;
- I. mivel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet a gyermekmunkára vonatkozó fogalommeghatározásában kimondja, hogy „nem minden gyermek által végzett munkát kell felszámolandó gyermekmunkának tekinteni; mivel a gyermekek és serdülők olyan munkában való részvételét, amely nem befolyásolja hátrányosan egészségi állapotukat és személyes fejlődésüket, illetve nem zavarja iskoláztatásukat, általában pozitívnak tekintik”; mivel az Afrikai Unió 2016-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendje és a közelmúltban aláírt, a gyermekmunka, a kényszermunka, az emberkereskedelem és a modern rabszolgaság afrikai felszámolására irányuló tízéves cselekvési terv (2020–2030) révén az afrikai országok elkötelezték magukat amellett, hogy az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendjének 8.7. fenntartható fejlesztési céljával összhangban a kontinensen felszámolják a gyermekmunka valamennyi formáját;
- J. mivel a gyermekmunka legrosszabb formáinak legnagyobb kategóriája a veszélyes gyermekmunka, amelyet számos ágazatban, többek között a bányászatban mintegy 73 millió 5 és 17 év közötti gyermek végez veszélyes körülmények között⁽¹³⁾; mivel 2018-ban az 5 és 17 év közötti madagaszkári gyermekek 47 %-a végzett gyermekmunkát, beleértve a bányászati ágazatban dolgozó mintegy 86 000 gyermekmunkást⁽¹⁴⁾; mivel a gyermekek halálozási aránya a bányászatban a legmagasabb, 100 000 5 és 17 év közötti gyermekre átlagosan 32 haláleset jut;
- K. mivel Madagaszkár az ötödik olyan országa világon, ahol a legmagasabb az iskolából kimaradó gyermekek száma⁽¹⁵⁾; mivel Madagaszkáron az öt év alatti gyermekek fele szenved növekedési elmaradásban, és csupán 13 %-uk fér hozzá a villamos energiához⁽¹⁶⁾; mivel a teljes népesség 74 %-a a nemzeti szegénységi küszöb alatt, 80 %-a pedig vidéki területeken él⁽¹⁷⁾; mivel a lakosság háromnegyede kevesebb mint napi 1,90 USD összegből él; mivel az UNICEF szerint a madagaszkári gyermekek mindössze 30 %-a jár általános iskolába; mivel az oktatás kulcsfontosságú a gyermekmunka megelőzése és a gyermekek utcától való távoltartása szempontjából, ahol kiszolgáltatottá válnak az emberkereskedelemnek és a kizsákmányolásnak;

⁽¹¹⁾ Egyesült Nemzetek. 2015. Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend (ENSZ-dokumentum). A/RES/70/1. Elérhető a következő címen: https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽¹²⁾ ILO. 2017. A gyermekmunkára vonatkozó globális becslések: Eredmények és trendek, 2012–2016. https://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_575499/lang-en/index.htm

⁽¹³⁾ <https://www.ilo.org/ipecc/facts/WorstFormsofChildLabour/Hazardouschildlabour/lang-en/index.htm>

⁽¹⁴⁾ INSTAT/UNICEF, Madagascar 2018, Travail des enfants, Multiple Indicator Cluster Surveys (MICS), PowerPoint prezentáció.

⁽¹⁵⁾ A Világbank honlapja, School Enrolment Primary, <https://data.worldbank.org/indicator/SE.PRM.ENRR?locations=MG>

⁽¹⁶⁾ A Világbank honlapja, Where We Work, Madagascar, 'Overview', <https://www.worldbank.org/en/country/madagascar/overview>

⁽¹⁷⁾ Ministère de l'Economie et du Plan, Rapport National sur le Développement Humain, RNDH no6, 2018, <https://bit.ly/2IWdx8o>

2020. február 13., csütörtök

- L. mivel Madagaszkár a világ harmadik legnagyobb csillámexportőre – 2017-ben ez 6,5 millió USD-t tett ki –, és India, Kína, Srí Lanka, Pakisztán és Brazília mellett az egyik olyan ország, ahol a csillámbányászattal kapcsolatban a legnagyobb a kockázata annak, hogy megsértik a gyermekek jogait;
- M. mivel a csillám az elektronikai és a gépjárműiparban használt különböző ásványok csoportjára utal, és a festékektől a talajjavítókig, illetve a kozmetikai szerektől az okostelefonokig számos termékben megtalálható;
- N. mivel a madagaszkári csillámágazat tevékenységében a becslések szerint 11 000 gyermek vesz részt; mivel e gyermekmunka többségében három déli tartományban, az Anosy, Androy és Ihorombe tartományokban koncentrálódik, ahol a gyermekek az egészség, a táplálkozás és az oktatás terén rosszabbul teljesítenek;
- O. mivel a madagaszkári csillámiparban érintett gyermekek kemény és nem biztonságos munkakörülményeknek vannak kitéve, így hátfájásnak, a bányákban a hőség, a víz- és oxigénhiány miatt fejfájásnak, a nehéz súlyok cipelésével járó ismétlődő és kemény munka miatt izomfájdalmaknak, a bányákban és feldolgozóközpontokban és azok környékén előforduló, nagyon finom csillámpor-részecskék miatt gyakori köhögésnek és légzési problémáknak, valamint a bányák beomlása vagy földcsuszamlás miatt a halál kockázatának; mivel a madagaszkári hatóságok a bányászattal foglalkozó számos közösség számára nem tudnak megfelelő hozzáférést biztosítani egészségügyi ellátáshoz, oktatáshoz vagy tiszta ivóvízhez;
- P. mivel a gyermekmunka kiváltó okai közé tartozik a szegénység, a migráció, a háború vagy a környezetkárosodás és az éghajlatváltozás, a minőségi oktatáshoz való hozzáférés hiánya, a szülők tisztességes munkahelyeinek hiánya, a szociális védelem és a szociális normák hiánya; mivel a gyermekmunka elleni küzdelemhez ezért többdimenziós megközelítésre és a gyermekmunka adott kontextusban jellemző mintáinak elemzésére van szükség;
- Q. mivel Madagaszkár az ENSZ humán fejlettségi mutatója listájának alján helyezkedik el, így (2017-ben) 189 ország közül az 161. helyen állt, és a többdimenziós szegénységi mutató (MPI) alapján Madagaszkár lakosságának 57 %-át sújtja súlyos, többdimenziós szegénység, továbbá 2019 márciusában Madagaszkáron 1,3 millió embert súlyosan érintett az élelmiszer-ellátás bizonytalansága⁽¹⁸⁾; mivel a gyermekmunka egy tünet, amely egymást kölcsönösen erősítő kiváltó okoknak – így többek között a szegénységnek, az egyenlőtlenségnek és az alapvető szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés hiányának – a következménye; mivel a gyermekmunkát nem lehet elszigetelten vizsgálni;
- R. mivel a madagaszkári csillámágazatot egy sor összetett rendszer révén adóztatják meg, amelyen belül az exportra kivetett adók viszonylag alacsonyak, és nem mindig biztosítanak közvetlen előnyt a bányászattal foglalkozó közösségek számára; mivel mindössze mintegy 40 kiviteli engedélyt adtak ki, ami arra utal, hogy a csillámbányászat nagy részét illegálisan és szabályozatlanul, veszélyes kisüzemi helyszíneken végzik; mivel az export növekedése és a tonnánkénti ár jelentős csökkenése súlyosbította a munkaerő kizsákmányolásának kockázatát;
- S. mivel a 2015–2019-es időszakra szóló, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési terv célja a gyermekmunka elleni küzdelem, többek között a partnerországok támogatása révén „a gyermekek jogainak előmozdításában, védelmében és érvényesítésében, hangsúlyt helyezve egyrészt az olyan gazdasági, szociális és kulturális jogokra, mint az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz és az élelemhez való jog, másrészt a gyermekmunka legrosszabb formái elleni küzdelemre, mindenkor a gyermek érdekeit szem előtt tartva”⁽¹⁹⁾;
- T. mivel a Gyermekjogi Bizottság az 16. általános megjegyzésben „elismeri, hogy a gyermekek jogainak tiszteletben tartásával kapcsolatos kötelezettségek és felelőségek a gyakorlatban túlmutatnak az államon és az állami ellenőrzés alatt álló szolgálatokon és intézményeken, és a magánszereplőkre és üzleti vállalkozásokra is alkalmazandók”, hozzátéve, hogy „valamennyi vállalkozásnak teljesítenie kell a gyermekek jogaival kapcsolatos kötelezettségeit, az államoknak pedig biztosítaniuk kell, hogy ezt megtegyék”;

⁽¹⁸⁾ OCHA, Madagascar, Aperçu de la situation humanitaire, 2019. március-április, <https://tinyurl.com/y4z3zrbo>

⁽¹⁹⁾ Az Európai Unió Tanácsa. 2015. Az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési terv 2015–2019. 15.b fellépés https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_en_2.pdf

2020. február 13., csütörtök

- U. mivel Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke elkötelezte magát amellelt, hogy az uniós kereskedelmi megállapodásokban zéró toleranciát tanúsít a gyermekmunkával kapcsolatban⁽²⁰⁾, és felszólította Dubravka Šuicát, a Bizottság demokráciáért és a demográfiáért felelős alelnökjelöltjét, hogy dolgozzon ki átfogó stratégiát a gyermekek jogaira vonatkozóan⁽²¹⁾;
- V. mivel az elmúlt években az EU jogszabályokat kezdett elfogadni a vállalati elszámoltathatóság fokozása és az emberi jogokra vonatkozó kellő gondosság elemeinek a jogszabályokba történő beépítése érdekében, többek között elfogadva a konfliktusövezetből származó ásványokról szóló uniós rendeletet és a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló uniós irányelvet; mivel a tagállamok ugyanebből a célból szintén nemzeti jogszabályokat kezdtek elfogadni, mint amilyenek például az Egyesült Királyság modern rabszolgaságról szóló törvénye, a multinacionális vállalatok gondossági kötelezettségéről szóló francia törvény, a gyermekmunkával kapcsolatos kellő gondosságról szóló holland törvény vagy az ENSZ-alapelvek végrehajtására irányuló német és olasz nemzeti cselekvési tervek; mivel a Bizottság bejelentette azon szándékát, hogy az ellátási lánc egésze tekintetében feltérképezi az átláthatóság javításának módjait, beleértve a kötelező átvilágítás aspektusait is;
- W. mivel a Parlament 2010-es állásfoglalásában arra sürgette a Bizottságot, hogy fontolja meg a gyermekmunkával előállított termékek uniós behozatalának betiltását, 2016-os állásfoglalásában pedig megismételte egy „kiegyensúlyozott és reális jogalkotási javaslatra” vonatkozó felhívását, amelynek keretében többek között olyan intézkedéseket kért, mint a gyermekmunkamentes termékek jelölése és a gyermekmunkával előállított termékek behozatalának tilalma;
1. határozottan elítéli a gyermekmunka valamennyi formájának alkalmazását, ami elfogadhatatlan;
 2. mély aggodalmát fejezi ki a madagaszkári bányákban dolgozó gyermekmunkások nagy száma és e gyermekek jogainak megsértése miatt; emlékezteti a madagaszkári hatóságokat a gyermekek jogainak tiszteletben tartásával, valamint biztonságuk és épségük garantálásával kapcsolatos felelősségükre;
 3. üdvözlí, hogy a gyermekmunka felszámolása az új Bizottság egyik prioritása, és részletes tájékoztatást kér a Bizottságtól arról, hogy miként kívánja kezelni a gyermekmunkát az uniós szakpolitikák, jogszabályok és finanszírozás révén, beleértve az új kezdeményezéseket is;
 4. üdvözlí az új Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy új, átfogó stratégiát terjeszt elő a gyermekek jogairól, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy e stratégia járuljon hozzá a gyermekmunka kiváltó okai és legrosszabb formái elleni küzdelemhez; felhívja az EU-t annak biztosítására, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása – beleértve a gyermekmunka és -kizsákmányolás elleni küzdelmet – továbbra is maradjon a Madagaszkárral folytatott politikai párbeszéd alapvető eleme;
 5. üdvözlí, hogy a tagállamok hangsúlyozták, hogy mind az Európai Unión belül, mind azon kívül fel kell gyorsítani a fellépést annak érdekében, hogy teljesüljön az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendjének⁽²²⁾ jövőképe és a menetrend céljai; ismét megerősíti, hogy sürgősen szükség van a transznacionális vállalatok által elkövetett emberi jogi visszaélések hatékony kezelésére; ezért üdvözlí, hogy tárgyalások folynak egy, a transznacionális vállalatokra és az emberi jogokra vonatkozó, kötelező erejű ENSZ-egyezményről; ismételtlen felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy konstruktívan vegyenek részt e tárgyalásokon, játsszanak aktív szerepet és járuljanak hozzá a konkrét javaslatok kidolgozásához, beleértve a jogorvoslati lehetőségekhez való hozzáférést is; felhívja ezért a tagállamokat, hogy bízzák meg a Bizottságot a tárgyalásokban való aktív részvétellel;
 6. üdvözlí, hogy az EU lépéseket tett annak érdekében, hogy kötelező erejű szabályozásokat dolgozzon ki a vállalati kellő gondosságot illetően olyan konkrét ágazatokban, ahol magas az emberi jogi visszaélések kockázata, például a faanyagok és a konfliktusövezetektől származó ásványok ágazatában; megjegyzi, hogy egyes tagállamok jogszabályokat is kidolgoztak. Ezek például: a multinacionális vállalatok gondossági kötelezettségéről szóló francia törvény és a gyermekmunkával kapcsolatos kellő gondosságról szóló holland törvény; megjegyzi továbbá, hogy az EU számos kezdeményezést dolgozott ki a kellő gondosság előmozdítása érdekében, és hogy az Európai Parlament számos állásfoglalása felszólította az EU-t, hogy dolgozzon ki további kötelező erejű szabályokat ezen a területen;

⁽²⁰⁾ Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnökjelöltje: Politikai iránymutatás a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára (2019–2024): Ambíciózusabb Unió. Programom Európa számára. Elérhető a következő címen: https://ec.europa.eu/commission/sites/betapolitical/files/political-guidelines-next-commission_en.pdf

⁽²¹⁾ Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság megválasztott elnöke. Dubravka Šuica, a Bizottság demokráciáért és a demográfiáért felelős alelnökjelöltjének megbízólevele. 2019. szeptember 10. Elérhető a következő címen: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/mission-letterdubravka-suica_en.pdf

⁽²²⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14835-2019-INIT/hu/pdf>

2020. február 13., csütörtök

7. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt a különböző ágazatokkal a különböző ellátási láncok hatékony nyomon követésének biztosítása érdekében, hogy az uniós piacokon el lehessen kerülni a gyermekmunkához kapcsolódó termékeket és szolgáltatásokat; megismétli a behozatali és az ellátási lánc ellenőrzésének harmonizálására és megerősítésére irányuló felhívását, melyet többek között a kellő gondosság kötelezővé tétele és az OECD-normák végrehajtása érdekében végzett munka révén lehet megvalósítani;

8. emlékeztet arra, hogy a bányászat azon ágazatok közé tartozik, ahol a legnagyobb a munkavállalói jogokkal való visszaélés kockázata; megállapítja, hogy a konfliktusövezetektől származó ásványokról szóló rendelet 2021 januárjában lép hatályba, és a Bizottságnak 2023 januárjáig jelentést kell tennie a Parlament számára a rendelet végrehajtásáról; úgy véli, hogy a felülvizsgálatnak figyelembe kell vennie a rendelet gyakorlati hatását, és fel kell mérnie az olyan ásványok bevonásának lehetőségét, mint például a csillám;

9. sürgeti az EU-t és tagállamait, hogy működjenek együtt Madagaszkárral olyan jogszabályok, szakpolitikák, költségvetések és cselekvési programok elfogadásának és végrehajtásának támogatása érdekében, amelyek hozzájárulnak valamennyi gyermek – köztük a gyermekmunkások – jogainak teljes körű érvényesítéséhez, valamint a bányászati ágazatban érintettek munkakörülményeinek javításához; felhívja az EU madagaszkári küldöttségét, hogy továbbra is szorosan kövesse nyomon a gyermekek jogainak helyzetét az országban;

10. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a 2021–2027-es többéves pénzügyi keret tükrözze az EU elkötelezettségét a szegénység és a gyermekmunka legrosszabb formáinak felszámolása, valamint a gyermekmunka 2025-ig történő felszámolása iránt, a fenntartható fejlődési céloknak megfelelően, többek között Madagaszkáron⁽²³⁾, az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendjében⁽²⁴⁾ meghatározott határidőn belül; felszólítja Madagaszkár kormányát, hogy maradéktalanul hajtsa végre a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló 182. sz. és a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló 138. sz. ILO-egyezmény szerinti kötelezettségvállalásait, különösen azáltal, hogy növeli a bányászok munka- és életkörülményeinek nyomon követésére és ellenőrzésére szolgáló pénzügyi kapacitását, és tágabb értelemben megfelelő hozzáférést biztosít az alapfokú oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, a megfelelő higiénés körülményekhez és az ivóvízhez; felszólítja Madagaszkár kormányát, hogy védje meg a gyermekek jogait és mozdítsa elő a gyermekmunka felszámolását;

11. sürgeti a Bizottságot, hogy a Madagaszkárral folytatott tárgyalások során vesse fel a gyermekmunkát alkalmazó madagaszkári bányavállalatok kérdését annak biztosítása érdekében, hogy azok termelésének semmilyen részét ne importálják közvetlenül vagy közvetve az EU-ba;

12. felszólít az EU és Madagaszkár, valamint más kelet- és dél-afrikai partnerek közötti gazdasági partnerségi megállapodás reformjára, hogy az magában foglaljon egy különálló fejezetet a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről, amely rögzíti a nemzetközileg elfogadott munkajogi normák tiszteletben tartását, beleértve a gyermekmunka elleni küzdelmet is;

13. felhívja az összes uniós és nemzetközi vállalatot, hogy tartsák tiszteletben a tisztességes kereskedelemre, illetve az áruk és anyagok etikus forrásból való beszerzésére vonatkozó elveket;

14. ajánlja a Szomszédosági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköztől (NDICI) szóló rendelet alkalmazását a jövőben a gyermekmunka felszámolásának területén, többek között a társadalmi befogadás és a humán fejlődés területén, aminek a révén biztosítható, hogy az EU beruházzon az oktatásba, az egészségügybe, a táplálkozásba, a szociális védelembe és a gyermekvédelmi rendszerek általános megerősítésébe;

15. sürgeti a Bizottságot és az uniós küldöttségeket, hogy biztosítsanak érdemi konzultációkat a helyi és nemzetközi civil társadalmi szervezetekkel annak biztosítása érdekében, hogy az NDICI programozási folyamata során figyelembe vegyék a korábbi programok és a dolgozó gyermekek tapasztalatait, többek között a Madagaszkárt érintő programozási folyamat tekintetében is;

16. ajánlja, hogy a Bizottság továbbra is támogassa az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek végrehajtását, küzdjön a gyermekmunka és a kényszermunka modern formái ellen, és az NDICI emberi jogokkal és demokráciával foglalkozó tematikus programján keresztül nyújtson védelmet az emberi jogok védelmezői számára;

⁽²³⁾ <https://www.un.org/development/desa/dpad/least-developed-country-category-madagascar.html>

⁽²⁴⁾ Új európai konszenzus a fejlesztéspolitikáról: „A mi világunk, a mi méltóságunk, a mi jövőnk”. 2017. <https://www.consilium.europa.eu/media/24011/european-consensus-for-development-st09459en17.pdf>

2020. február 13., csütörtök

17. felhívja az Uniót, amely az emberi jogok egyik fő képviselője a világban, hogy vállaljon vezető szerepet a gyermekmunka felszámolásában és abban, hogy azonnali és hatékony intézkedések szülessenek annak érdekében, hogy 2025-ig megszűnjön a gyermekmunka minden formája;
18. ajánlja, hogy az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) kezelje prioritásként a gyermekek jogainak védelmét és előmozdítását, valamint a gyermekmunka felszámolását a demokráciára és az emberi jogokra vonatkozó következő uniós cselekvési tervben;
19. ajánlja, hogy az EKSZ a civil társadalmi szervezetek, köztük a gyermekjogi szervezetek és maguk a gyermekek érdemi és hatékony részvételével dolgozza ki a demokráciára és az emberi jogokra vonatkozó következő uniós cselekvési tervet;
20. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a küszöbön álló EU–Afrika stratégia a fenntartható fejlődési célok végrehajtására és a gyermekek jogai széles körének támogatására irányuló törekvésen alapuljon, biztosítva ugyanakkor, hogy e stratégia középpontjában a gyermekmunka felszámolása álljon; javasolja a Bizottságnak, hogy állítsa a gyermekek jogait a Cotonoui Megállapodást követő megállapodás középpontjába;
21. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó végrehajtási stratégiát a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendhez, és fő célkitűzésként tűzze ki a gyermekmunka felszámolását; hangsúlyozza, hogy – az EUMSZ 208. cikkében foglaltaknak megfelelően – teljes mértékben végre kell hajtani a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvét, és a gyermekek jogai vonatkozásában integrálni kell a „ne árts” megközelítést; hangsúlyozza e célból annak fontosságát, hogy a kényszermunka és a gyermekmunka elleni küzdelem valamennyi uniós gazdasági partnerségi megállapodásba bekerüljön a fenntartható fejlődésre vonatkozó, kötelező erejű és végrehajtható fejezetek révén, amelyeknek tükrözniük kell a legmagasabb szintű környezetvédelmi és szociális normákat, különösen a gyermekmunkára vonatkozóan, összhangban a Bizottság elnökének, von der Leyennek a gyermekmunkára vonatkozó zéró tolerancia politikával kapcsolatos kötelezettségvállalásával;
22. emlékeztet, hogy a fejlődő országok egyik legnagyobb kihívása az, hogy a gazdaság diverzifikációja révén feljebb jussanak a globális értékláncon, amihez méltányos és fejlődésbarát globális kereskedelmi szabályokra van szükség; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az EU-nak tartózkodnia kell olyan kereskedelempolitika elfogadásától, amely általános szabályként megtiltja a fejlődő országok számára, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások keretein belül exportadót vessenek ki a nyersanyagokra, amennyiben ez összeegyeztethető a WTO-val; felhívja a Bizottságot, hogy aktívan működjön együtt a WTO-n belül a globális értékláncon fenntartható kezelésére vonatkozó többoldalú szabályok előmozdítása érdekében, ideértve a kellő gondosság elvének kötelező alkalmazását is;
23. felhívja Madagaszkárt, hogy a fiatalok társadalmi integrációját építse be nemzeti fejlesztési menetrendjébe, fogadjon el mechanizmusokat a fiatalok képviseletének növelésére a döntéshozatal valamennyi szintjén, és biztosítson célzott és megfelelő költségvetési előirányzatokat azon programok számára, amelyek lehetővé teszik valamennyi fiatal számára az alap-, közép- és felsőfokú oktatásban való részvételt;
24. tudomásul veszi a madagaszkári bányászati törvény folyamatban lévő felülvizsgálatát, és felszólítja a kormányt, hogy a meglévő kezdeményezésekre, például a Responsible Mica Initiative-re (Felelősségteljes Csillám Kezdeményezés) építve kezelje prioritásként nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítését, többek között a szociális és környezetvédelmi normák, a tisztességes munka, valamint általában az emberi jogok és a gyermekek jogainak tiszteletben tartása tekintetében;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az AKCS–EU Tanácsnak, az ENSZ főtítkárnak, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösségnek, az Afrikai Unió Bizottságának, valamint Madagaszkár kormányának.

2020. február 13., csütörtök

P9_TA(2020)0039

Az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 64. ülésére vonatkozó uniós prioritások

Az Európai Parlament 2020. február 13-i állásfoglalása az Európai Unió prioritásairól az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 64. ülészakára vonatkozóan (2019/2967(RSP))

(2021/C 294/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 64. ülészakára és annak kiemelt témájára, amely a Pekingi Nyilatkozat és a Pekingi Cselekvési Platform végrehajtásának felülvizsgálata és értékelése,
- tekintettel a Nők Negyedik Világkonferenciájára, melyet 1995 szeptemberében rendeztek Pekingben, tekintettel továbbá a nők társadalmi szerepvállalásával kapcsolatban Pekingben elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, valamint az ezt követően az ENSZ „Peking + 5, + 10, + 15 és + 20” rendkívüli ülészakain 2000. június 9-én, 2005. március 11-én, 2010. március 2-án, illetve 2015. március 9-én elfogadott, a Pekingi Nyilatkozat és a Pekingi Cselekvési Platform végrehajtására irányuló további fellépésekről és kezdeményezésekről szóló záródokumentumokra,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. évi ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a 2015 szeptemberében elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendre és annak fenntartható fejlődési céljaira, különösen a 3. és az 5. fenntartható fejlődési célra,
- tekintettel a 2015. december 12-i Párizsi Megállapodásra,
- tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) által készített, „Peking + 25 – A Pekingi Cselekvési Platform uniós tagállamok általi végrehajtásának ötödik áttekintése” című, 2019. évi jelentésre,
- tekintettel az Európai Gazdasági Bizottság ECE/AC.28/2019/3. számú határozatára (Peking + 25 regionális felülvizsgálati ülés),
- tekintettel a Tanács által 2015. október 26-án elfogadott, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, 2016–2020-as időszakra szóló uniós cselekvési tervre (GAP II), valamint az ehhez kapcsolódó, a Bizottság és a főképviselő által 2019. szeptember 11-én közzétett 2018. évi éves végrehajtási jelentésre,
- tekintettel a 2017. szeptemberi „Reflektorfény” EU–ENSZ-kezdeményezésre, melynek célja a nők és a lányok elleni erőszak valamennyi formájának felszámolása,
- tekintettel a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2018. december 10-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőséget biztosító gazdaságok az EU-ban: A következő lépések” című, 2019. december 9–10-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Tanácsnak a nemek közötti egyenlőségről, az ifjúságról és a digitalizációról szóló, 2018. december 6-i következtetéseire,
- tekintettel az uniós kereskedelmi megállapodásokban a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2018. március 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 162., 2019.5.10., 9. o.

2020. február 13., csütörtök

- tekintettel a nők magán- és közsférán belüli gazdasági szerepvállalásának az EU-beli növeléséről szóló 2017. október 3-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az EU-ban a nemek egyenlőségéről és az adópolitikáról szóló, 2019. január 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az EU Isztambuli Egyezményhez való csatlakozásáról és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet célzó egyéb intézkedésekről szóló 2019. november 28-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 157. cikkének (4) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanácshoz intézett kérdésre az Európai Unió prioritásairól az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 62. ülészakára vonatkozóan (O-000006/2020 – B9-0005/2020),
 - tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az Európai Unió egyik alapelve, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés és az Alapjogi Charta is rögzít, ezért a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése fontos eszköz ezen elv valamennyi uniós szakpolitikába, intézkedésbe és fellépésbe való beépítéséhez, beleértve a külső dimenziót is;
- B. mivel a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség nem csupán alapvető emberi jog, amelyet a nőknek és férfiaknak egyaránt meg kell védeniük, hanem a társadalmi-gazdasági fejlődés előrehaladásának és a szegénység csökkentésének előfeltétele, valamint a békés, virágzó és fenntartható világ eléréséhez szükség alap;
- C. mivel bár a Pekingi Cselekvési Platformot 25 évvel ezelőtt hozták létre, az 1995-ben meghatározott kihívások közül sok továbbra is releváns (például számos egyéb mellett a bérek és a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlen eloszlása vagy a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos tapasztalatok); mivel az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 64. ülészakája a Pekingi Nyilatkozat és a Pekingi Cselekvési Platform végrehajtásának, az ENSZ-közgyűlés 23. rendkívüli ülészakája eredményeinek, valamint a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend teljes körű megvalósításának felülvizsgálatára és értékelésére fog összpontosítani;
- D. mivel az ötödik fenntartható fejlődési cél a nemek közötti egyenlőség megvalósítására, valamint a nők és lányok szerepvállalásának világszerte történő növelésére irányul; mivel az ötödik fenntartható fejlődési cél önálló cél, ami azt jelenti, hogy a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend egészében és valamennyi fenntartható fejlődési cél megvalósításában érvényesíteni kell; mivel a nők szerepvállalásának növelése azt jelenti, hogy biztosítjuk számukra az ahhoz szükséges eszközöket, hogy gazdaságilag függetlenek legyenek, egyenlő mértékben legyenek képviselve a társadalomban, az élet minden területén egyenlő szerepet játsszanak, valamint nagyobb hatalommal rendelkezzenek a közéletben, és maguk hozzassák az életüket befolyásoló valamennyi döntést;
- E. mivel a „cselekvési koalíciók” globális, innovatív, több érdekelt felet tömörítő partnerségek, amelyek mozgósítják a kormányokat, a civil társadalmat, a nemzetközi szervezeteket és a magánszektorot; mivel az „Egyenlőség generációja” fórum cselekvési koalíciójának témái a nemi alapú erőszak, a gazdasági igazságosság és jogok, a testi önrendelkezés, valamint a szexuális és reprodukciós egészség és jogok, a feminista cselekvés az éghajlati igazságosságért, a technológia és innováció a nemek közötti egyenlőségért, a feminista mozgalmak és a vezetői szerep, amely témákat emberi jogi elvek alapján és a nemzetközi feminista csoportokkal, alulról építkező aktivista szervezetekkel, kormányokkal és más partnerekkel folytatott, adatokon alapuló konzultációs folyamat révén választottak ki; mivel a cselekvési koalíciók tükrözik az „Egyenlőség generációja” fórum egyik célkitűzését, amely arra irányul, hogy az ENSZ fenntartható fejlődési célok megvalósítását szolgáló cselekvési évtizede (2020–2030) során kézzelfogható eredményeket érjenek el a nemek közötti egyenlőség terén; mivel az egyes cselekvési koalíciók a 2020–2025 közötti időszakban célzott, konkrét, ambiciózus és azonnali cselekvéseket indítanak annak érdekében, hogy kézzelfogható hatást gyakoroljanak a nemek közötti egyenlőségre, valamint a lányok és nők emberi jogaira;
- F. mivel az Unió globális vezetői szerepet tölt be, hiszen az Unió nyújtja a világon a legtöbb fejlesztési segítyt, és tagállamaival együtt világszerte a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) több mint felét biztosítja, továbbá a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend egyik fő támogatója, és elkötelezett ennek végrehajtása mellett; mivel a fejlesztési politikára vonatkozó európai konszenzus az EU külső tevékenységének valamennyi területén alapelveként és prioritásként határozta meg a nemek közötti egyenlőséget, valamint a nők és lányok emberi jogait, továbbá társadalmi szerepvállalásuk növelését és védelmét;

⁽²⁾ HL C 346., 2018.9.27., 6. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0014

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0080

2020. február 13., csütörtök

- G. mivel világszerte szervezett, aggasztó visszaesés figyelhető meg a nők és az LMBTIQ+-személyek jogainak terén; mivel ez a visszaesés azokban a tagállamokban is látható, ahol a genderellenes mozgalmak törekszenek a szexuális és reprodukciós egészség és jogok korlátozására, a szexuális nevelés és a társadalmi nemekkel foglalkozó tanulmányok betiltására, valamint támogatják az Isztambuli Egyezmény elleni lejárató kampányokat; mivel e visszalépést a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek a terén egyenértékűnek kell tekinteni a demokrácia elleni támadásokkal;
- H. mivel a bérek és a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség 2013 óta csökken az Unióban, de továbbra is magas (mintegy 16 %, illetve 37 %); mivel a nemek közötti foglalkoztatási különbség továbbra is 11,5 százalékponton stagnál; mivel a nők még mindig csaknem négyszer nagyobb eséllyel dolgoznak részmunkaidőben, mint a férfiak, és ez a szám 2013 óta gyakorlatilag változatlan;
- I. mivel Európában és világszerte a nők továbbra is nagyobb részét látják el a gyermekek és idősebb rokonok gondozásával járó feladatoknak, mint a férfiak; mivel például a nők a becslések szerint átlagosan körülbelül 13 órával több nem fizetett munkát végeznek hetente, mint a férfiak; mivel némi előrelépés ellenére egyes tagállamokban még nem valósultak meg teljes mértékben az intézményes gyermekgondozás biztosítására vonatkozó barcelonai célkitűzések, és az Unióban a háztartások közel egyharmada még mindig nehezen engedheti meg magának, hogy fizessen a gyermekgondozásért; mivel jelentős különbségek tapasztalhatók az idősek és a fogyatékossgal élő személyek számára nyújtott intézményes tartós ápolási-gondozási szolgáltatások elérhetősége, valamint a tagállamok e szolgáltatásokra fordított kiadásai tekintetében;
- J. jóllehet a döntéshozói szerepekben 2013 óta majdnem mindenütt nőtt a nők aránya, az előrehaladás jellemzően lassú és nem következetes; mivel a nők alulreprezentáltságának mértéke az ágazatok és tagállamok között és ezeken belül is eltérő; mivel számos gazdasági és üzleti döntéshozói pozícióban, a sportban, a diplomáciában és az Európai Unió Bíróságán különösen alacsony a nők aránya (kb. 20 % vagy kevesebb);
- K. mivel csaknem minden harmadik egyedülálló nő és férfi ki van téve a szegénység vagy a társadalmi kirekesztés kockázatának, és az egyedülálló szülők túlnyomó többségét (87 %) nők teszik ki; mivel a nem uniós migráns háttérrel rendelkezők mintegy fele és a fogyatékossgal élő nők közel egyharmada ki van téve a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának; mivel a roma közösség öt tagjából négy a lakóhelye szerinti országban a szegénységi küszöb alatti jövedelemmel rendelkezik, és a (16 év feletti) roma nők kevesebb mint egyötödének van munkája;
- L. mivel az Isztambuli Egyezmény értelmében a nők elleni erőszak az emberi jogok megsértésének és a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés egy formájának minősül; mivel a nemi alapú erőszak továbbra is mindennapi valóság az Unióban élő nők és lányok milliói számára; mivel az Unióban minden második nőt ért már szexuális zaklatás, és minden harmadik nőt ért már fizikai és/vagy szexuális erőszak; mivel a nők és a lányok teszik ki az emberkereskedelem áldozatainak kétharmadát; mivel a nők egyes, interszekcionális és halmozott megkülönböztetésnek kitett csoportjai még inkább ki vannak téve a nemi alapú erőszak különböző formáinak; mivel a megkülönböztetés elleni küzdelem a jogszabályok és gyakorlatok terén, valamint a megkülönböztető attitűdök és normák elleni küzdelem olyan területeken, mint a gyermekházasság és más, szokásokon alapuló gyakorlatok, erősíti a nők jogait és szerepvállalását; mivel a szexuális és reprodukciós egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatások megtagadása a nők elleni erőszak egyik formája;
- M. mivel az online erőszak megjelenése (beleértve az online gyűlöletbeszédet, az internetes fenyegető zaklatást, megfélemlítést vagy zaklatást, valamint a szexuális tartalmú képek beleevezés nélküli megosztását) egyre nagyobb aggodalomra ad okot, mivel az ilyenfajta erőszak hallgatásra kényszeríti a nőket, és eltántoríthatja őket attól, hogy vezető szerepet vállaljanak a közéletben; mivel a közfeladatokat ellátó nők, például a politikusok, az újságírók, valamint a nők és a kisebbségek jogaiért küzdők egyre inkább áldozataivá válnak a szexista internetes zaklatásnak; mivel a nők a munkahelyen is ki vannak téve a nemi alapú zaklatásnak és megfélemlítésnek, amit a közelmúltbeli globális #MeToo mozgalom is egyértelműen igazolt és elismert;
- N. mivel a szexuális és reprodukciós egészséghez és jogokhoz való hozzáférés terén jelentős eltérések tapasztalhatók világszerte, de a tagállamokon belül és a tagállamok között is; mivel a hozzáférés megtagadása vagy korlátozása különösen árt a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévőknek; mivel a 2019. évi Fogamzásgátlási atlasz által vizsgált minden országnak többet kell tennie annak érdekében, hogy javítsa az információkhoz és a fogamzásgátló eszközökhöz való hozzáférést, hogy ily módon az emberek maguk hozhassák meg a reprodukatív életükkel kapcsolatos döntéseket;
- O. mivel a nők a pozitív változások előmozdítói, és hozzájárulnak a konfliktusmegelőzéshez és -rendezéshez, a békeépítéshez, a béketárgyalásokhoz és a konfliktust követő újjáépítéshez;

2020. február 13., csütörtök

- P. mivel a nemek közötti egyenlőség a fenntartható fejlődés és az éghajlati kihívások hatékony kezelése egyik előfeltétele annak érdekében, hogy olyan igazságos és méltányos átállás valósuljon meg, amelyből senki sem marad ki; mivel minden éghajlat-politikai fellépésnek magában kell foglalnia a nemek közötti egyenlőség szempontját és az interszekcionális szempontot; mivel a nőknek a változásért dolgozó vezetőként, szakemberként és műszaki szakemberekként nagyobb szerepet kell játszaniuk az éghajlatváltozás elleni küzdelem területén;
- Q. mivel a nők gazdasági szerepvállalása alapvetően fontos a fenntartható fejlődés és a gazdasági növekedés szempontjából; hangsúlyozza a nők vállalkozói készsége támogatásának, a nők kereskedelmi szakpolitikákban és megállapodásokban betöltött szerepének, valamint a nők olyan feltörekvő gazdasági területekbe való bevonásának fontosságát, mint az IKT, a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (TTMM), a digitális ágazat, a mesterséges intelligencia és a zöld gazdaság, amelyek a fenntartható növekedés és a nők pénzügyi függetlenségének előmozdítói;
1. a következő ajánlásokat teszi a Tanácsnak:

Általános megjegyzések

- a. erősítse meg szilárd elkötelezettségét a Pekingi Cselekvési Platform és az azt követő felülvizsgálati konferenciák, valamint az ezekkel felvázolt, a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos intézkedések iránt; ismételten megerősíti, hogy a nők jogainak és a nemek közötti egyenlőségnek a megvalósítása érdekében végzett munkához olyan összehangolt és több ágazatra kiterjedő megközelítésre van szükség, amely valamennyi érdekelt felet bevonja, és fellép a megkülönböztetés tartós, halmozott formáival, az uralkodó nemi sztereotípiákkal és a nemek közötti egyenlőség hiányával szemben;
- b. hangsúlyozza az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 2020. március 9. és 20. között tartandó 64. ülészsaka pozitív kimenetelének fontosságát, többek között a politikai nyilatkozatban vázolt, jövőbe mutató, ambiciózus kötelezettségvállalások elfogadása révén;
- c. biztosítsa, hogy az Unió egységes állásponttal rendelkezzen, és határozottan lépjen fel annak érdekében, hogy egyértelműen elítélje a nemek közötti egyenlőség terén tapasztalható visszalépést, valamint a nők jogait, autonómiáját és emancipációját aláásó intézkedéseket minden területen; ismerje el, hogy e visszalépés leküzdésének egyik értelmes módja a nemek közötti, jogokon alapuló egyenlőség tevékeny előmozdítása és a nemek közötti egyenlőség minden területen való érvényesítése;
- d. vállalja, hogy határozottan támogatja az ENSZ Szervezete a Nemek Közötti Egyenlőségért és a Nők Társadalmi Szerepvállalásának Növeléséért munkáját, amely a nők jogainak előmozdítását célzó ENSZ-rendszer központi szereplője, és amely a szakpolitikák megváltoztatása és a fellépések koordinálása érdekében az összes érdekelt felet összehozza; szólítsa fel az ENSZ valamennyi tagállamát és az Uniót, hogy biztosítsanak megfelelő finanszírozást az ENSZ Szervezete a Nemek Közötti Egyenlőségért és a Nők Társadalmi Szerepvállalásának Növeléséért számára;
- e. a Bizottsággal együtt határozottan vegyen részt a cselekvési koalíciókban, és hangsúlyozza a Peking + 25 és az „Egyenlőség generációja” fórum fontosságát; vállalja, hogy támogatja a cselekvési koalíció eredményjelentésének részét képező éves nyomon követést és jelentéstételt;
- f. biztosítsa a Parlament és annak Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsága teljes körű bevonását az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 64. ülészsakán képviselendő uniós állásponttal kapcsolatos döntéshozatali folyamatba;

Az Unió mint globális szereplő

- g. biztosítsa az összes meglévő külső uniós eszköz és politika koherenciáját és kiegészítő jellegét a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése tekintetében, beleértve az uniós kereskedelempolitikát, a fejlesztéspolitikáról szóló új európai konszenzust, a fejlesztési együttműködésben a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítésére irányuló uniós forrásomagoat, valamint az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési tervet;
- h. folytasson olyan érték alapú kereskedelempolitikát, amely magában foglalja a munkaügyi és környezeti jogok védelmének magas szintű biztosítását, valamint az alapvető szabadságok és az emberi jogok, többek között a nemek közötti egyenlőség tiszteletben tartását; emlékeztessen arra, hogy valamennyi uniós kereskedelmi és beruházási megállapodásnak általánosan érvényesítenie kell a nemek közötti egyenlőséget, és tartalmaznia kell egy ambiciózus és érvényesíthető fejezetet a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről; üdvözölje a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy első ízben biztosítja az Unió számára, hogy a Chile és az Unió közötti korszerűsített társulási megállapodásba bekerüljön egy külön fejezet a nemek közötti egyenlőségről, valamint hogy a meglévő nemzetközi példákra építve mozdítsa elő és támogassa, hogy ez a fejezet valamennyi további uniós kereskedelmi és beruházási megállapodásba bekerüljön; ismerje el, hogy az uniós megállapodásokban foglalt kereskedelmi kötelezettségvállalások sohasem írhatják felül az emberi jogokat, a nők jogait vagy a környezetvédelmet, és figyelembe kell venniük a helyi, társadalmi és gazdasági környezetet;

2020. február 13., csütörtök

- i. külső fellépéseiben vállaljon határozott vezető szerepet a lányok és nők jogai, valamint a nemek közötti egyenlőség érvényesítését illetően, különösen biztonsági politikájában, külpolitikájában, fejlesztési és együttműködési politikájában, valamint újítsa meg a 2020 utáni kapcsolatokban érvényesítendő, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervet és tegye azt még ambiciózusabbá; tegyen eleget a Parlament azon felhívásának, hogy az EU továbbra is támogassa a Reflektorfény kezdeményezést, amely az EU és az ENSZ közötti partnerség a nők és lányok elleni erőszak valamennyi formájának 2030-ig történő felszámolása érdekében;
- j. kétszerezze meg a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend és az összes fenntartható fejlődési cél – különösen a 3. és az 5. fenntartható fejlődési cél – végrehajtására irányuló erőfeszítéseit annak biztosítása érdekében, hogy egyetlen nőt vagy lányt se érjen hátrányos megkülönböztetés, erőszak vagy kirekesztés, valamint hogy minden nő férjen hozzá az egészségügyi ellátáshoz, az élelemhez, az oktatáshoz és a munkalehetőségekhez;
- k. tegyen meg mindent annak érdekében, hogy felszámolja a nemi erőszak háborús és elnyomó fegyverként való használatát, és hogy mind az EU, mind tagállamai gyakoroljanak nyomást a harmadik országok kormányaira és az ilyen nemi alapú erőszak elkövetésében érintett régiókban az összes érdekelt félre abból a célból, hogy véget vessenek ennek a gyakorlatnak, az elkövetőket állítsák bíróság elé, valamint hogy az áldozatok gyógyulása és felépülése érdekében vállaljanak részt a túlélők, az érintett nők és közösségek érdekében végzett munkában;
- l. ösztönözze a nők békefenntartási, békeépítési és közvetítési folyamatokban, valamint az EU katonai és polgári válságkezelési műveleteiben való nagyobb arányú részvételét az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. határozatával összhangban, különös tekintettel a konfliktusokkal kapcsolatos szexuális erőszakra; emlékeztessen arra, hogy a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő konfliktuselemzés – a közösségi alapú szereplőkkel és a nők szervezeteivel folytatott konzultáció révén – lehetővé teheti a nők konfliktusban betöltött szerepének jobb megértését;
- m. építse be a nemek közötti egyenlőség szempontját az uniós és tagállami humanitárius segítségnyújtásba, valamint vegye figyelembe a szexuális és reprodukciós egészség és jogok szempontját, mivel a szexuális és reprodukciós egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés alapvető szükséglet válsághelyzetekben;
- n. határozottan ítélje el az „általános tilalmi szabályt”, amely megtiltja a nemzetközi szervezeteknek, hogy családtervezési támogatást kapjanak az Egyesült Államoktól, amennyiben terhességmegszakítási szolgáltatásokat vagy azokkal kapcsolatos tanácsadást nyújtanak, azokat ajánlják vagy azokért lobbiznak; tekintse ezt a szabályt közvetlen támadásnak a nők és lányok jogai ellen, és visszalépésnek az e tekintetben elért eredmények tekintetében; sürgősen szólítsa fel az EU-t és tagállamait, hogy a szexuális és reprodukciós egészség és jogok finanszírozásának jelentős támogatásával ellensúlyozzák az általános tilalmi szabály hatását, és szüntessék meg a finanszírozási hiányt;
- o. vegye figyelembe, hogy a fejlődő országokban a nőket és a lányokat aránytalanul sújtják az éghajlatváltozás negatív hatásai, ami növeli a meglévő egyenlőtlenségeket, és veszélyezteti a nők és lányok egészségét, biztonságát és gazdasági jólétét; emlékeztessen arra, hogy az éghajlatváltozás elleni fellépés akkor a leghatékonyabb, ha a nők és a lányok aktív szerepet játszanak, mivel ők a nagy változások előmozdítói;

A nők gazdasági és politikai szerepvállalásának növelése

- p. fokozza a nők nagyobb mértékű munkaerő-piaci integrációjára irányuló erőfeszítéseket, és javítsa a női vállalkozások támogatását, mivel ezek kulcsfontosságú tényezők a hosszú távú inkluzív gazdasági növekedés elérése, az egyenlőtlenségek elleni küzdelem és a nők pénzügyi függetlenségének ösztönzése szempontjából; tegyen intézkedéseket a nők munkanélküliségének kezelésére, különös tekintettel a tartós munkanélküliségre;
- q. erősítse meg a nemek közötti bér- és nyugdíjkülönbségek végleges megszüntetését célzó jogszabályi és nem jogszabályi erőfeszítéseket és határozottan szerezzen érvényt az egyenlő díjazás elvének, a részmunkaidőben foglalkoztatottak béérének a teljes munkaidős egyenértékkel való összehangjának biztosítása, valamint a díjazás átláthatóságát növelő és nagyobb jogi egyértelműséget biztosító jogszabályok elfogadása révén, a nemi alapú részrehajlás és a bérszerkezetbeli megkülönböztetés feltárása érdekében, továbbá lépjen fel a foglalkoztatásban tapasztalható – akár vertikális, akár horizontális jellegű – szegregációval szemben, valamint a munkáltatók előítéletlen alapuló munkaerő-felvételi és előléptetési döntéseivel szemben; segítse elő az ellátási infrastruktúrába, az oktatásba és az egészségügyi ellátásba, valamint az elérhető, megfizethető és minőségi gondozási – köztük gyermekgondozási, a rászorulóknak számára nyújtott ápolási és idősgondozási – közszolgáltatások egész életen át tartó biztosításába való új beruházásokat, valamint biztosítsa a terhes nők erős védelmét és munkavállalói jogait a terhességeik alatt és után;
- r. támogasson olyan politikákat, amelyek támogatják a háztartási és gondozási feladatok nők és férfiak közötti egyenlő megosztását, valamint folytasson küzdelmet a gondozással kapcsolatos nemi normák és a nemek közötti egyenlőtlen elvárások ellen olyan megfelelő politikák végrehajtása révén, amelyek bevonják a férfiakat a szükséges változásba;

2020. február 13., csütörtök

- s. ismerje el az adózás nőkre és a különböző típusú háztartásokra (kétkeresős háztartások, női és férfi egykeresős háztartások stb.) gyakorolt eltérő hatásait, és biztosítsa, hogy az adórendszerek mozdítsák elő és védjék a nemek közötti egyenlőséget és a nők méltányos adóztatását azáltal, hogy felszámolják az adóügyi rendelkezések minden nemi alapú részrehajlását és minden más olyan ösztönzőt, amelyek állandósítják az egyenlőtlen nemi szerepeket;
- t. fokozza a horizontális és vertikális munkaerő-piaci szegmentáció és a bizonytalan munka elnöiesedése elleni küzdelmet, és biztosítson megfelelő intézkedéseket a megkülönböztetés többféle formájával szembeálló nők számára; biztosítsa, hogy a szegénység női problémává válásának megelőzése érdekében az idősebb nőkre vonatkozóan hozzanak megfelelő rendelkezéseket, ideértve az olyan intézkedéseket is, mint például a gondozási időszakok beszámítása, a megfelelő minimálnyugdíjak, a túlélő hozzátartozói ellátások és a férfiak családi szabadságra való jogosultsága;
- u. hangsúlyozza női háztartási alkalmazottak, köztük a migráns és menekült munkavállalók tisztességes munkakörülményekhez és egyenlő szociális védelemhez való jogát; biztosítsa a háztartási alkalmazottak méltányos módon történő foglalkoztatásáról szóló 189. sz. ILO-egyezmény megerősítését és végrehajtását;
- v. ismerje el a lányok oktatásának javítását célzó politikák és intézkedések erősítésének fontosságát, és azok következményeit gazdasági helyzetük javulására vonatkozóan; emlékeztessen arra, hogy külön figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy a lányok és a nők világszerte hozzáférjenek az oktatás valamennyi szintjéhez; e tekintetben támogassa a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő pályaorientációs és tudatoságnövelő kezdeményezéseket a nőknek a STEM-pályákban, illetve a férfiaknak az egészségügyi, jóléti és oktatási ágazatban való nagyobb részvételének előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődés szempontjából fontos feltörekvő gazdasági területeken szükség van a nők bevonására és képviselőire, többek között az információs és kommunikációs technológiák, a digitális technológiák és a mesterséges intelligencia ágazatában;
- w. biztosítsa a nők a férfikkal egyenrangú, teljes integrációját minden szinten és minden területen, valamint a döntéshozatal valamennyi szintjén aktívan mozdítsa elő a nemek kiegyensúlyozott képviseletét és a nők szempontjainak és érdekeinek egyenlő képviseletét; járjon elől jó példával és oldja fel a nők vezetőtestületi tagságáról szóló irányelv útjában álló akadályokat az Európai Tanácsban, továbbá javasolja, hogy a választási törvényekbe vezessenek be a nemi szempontból kiegyensúlyozott képviseletre vonatkozó követelményeket;

A nemi alapú erőszak felszámolása és a nők alapvető jogainak biztosítása

- x. ítélje el a nemi alapú erőszak valamennyi formáját, és azt, hogy a nők és lányok továbbra is ki vannak téve a pszichológiai, fizikai, szexuális és gazdasági erőszaknak, többek között a kapcsolati erőszaknak, a szexuális zaklatásnak, az online erőszaknak, a zaklatásnak, a nemi erőszaknak, a korai és kényszerházasságnak, a női nemi szervek megcsonkításának, az úgynevezett „becsület” nevében elkövetett bűncselekményeknek, a kényszerabortusznak, a kényszersterilizációnak, a szexuális kizsákmányolásnak, az emberkereskedelemnek, továbbá az erőszak egyéb formáinak, amelyek súlyosan sértik emberi jogokat és méltóságukat; vegye figyelembe a Parlament nőgyilkosságok miatti mély aggodalmát, amely a nők elleni erőszak legszörnyesebb formája;
- y. sürgősen zárja le az isztambuli egyezmény EU általi megerősítését az egyezményhez való széles körű, korlátozások nélküli csatlakozás alapján, és szorgalmazza az egyezmény valamennyi tagállam általi ratifikálását; biztosítsa az egyezmény megfelelő érvényesítését és végrehajtását, és biztosítsa a kellő pénzügyi és humán erőforrásokat a nők elleni erőszak és a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére, valamint az áldozatok védelmére; vegye figyelembe az Európa Tanácsnak a nőkkal szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépéssel foglalkozó szakértői csoportja (GREVIO) által megfogalmazott ajánlásokat, és javítsa a jogszabályokat annak érdekében, hogy azok jobban összhangba kerüljenek az isztambuli egyezmény rendelkezéseivel; kérje a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogi aktust a nőkkal és lányokkal szembeni erőszak és a nemi alapú erőszak valamennyi formájának megelőzéséről és visszaszorításáról;
- z. ratifikálja a munka világában tapasztalható erőszak és zaklatás felszámolásáról szóló 190. sz. ILO-egyezményt, és tegyen pozitív lépéseket az Európa Tanács a szexizmus megelőzéséről és az ellene való küzdelemről szóló első ajánlásának végrehajtására, amely konkrét módszereket javasol a különböző szereplők számára a szexizmus azonosítására és kezelésére;

2020. február 13., csütörtök

- aa. biztosítsa, hogy valamennyi tagállam hatékonyan ültesse át és hajtsa végre az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, valamint az áldozatok védelméről szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelvet⁽⁵⁾;
- ab. biztosítsa a szexuális és reprodukciós egészség és jogok egyetemes tiszteletben tartását és az azokhoz való hozzáférést a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjában, a Pekingi Cselekvési Platformban és az azok felülvizsgálatával foglalkozó konferenciák záródokumentumaiban foglaltak szerint, elismerve, hogy ezek hozzájárulnak az összes egészségügyi vonatkozású fenntartható fejlődési cél – például a terhesgondozás és a magas kockázatú szülések elkerülését, valamint a csecsemő- és gyermekhalandóság csökkentését célzó intézkedések – eléréséhez; ismerje el, hogy a családtervezéshez, az anyáknak járó egészségügyi szolgáltatásokhoz és a biztonságos és legális abortuszhoz történő hozzáférés fontos elemek a nők életének megmentésében;
- ac. biztosítson tanulmányokon alapuló, életkort figyelembe vevő, átfogó szexuális és kapcsolati oktatást a lányok és fiúk számára iskolai környezetben annak érdekében, hogy a gyermekek és a fiatalok elsajátíthassák a biztonságos, egészséges és tiszteletteljes kapcsolatok kialakításához szükséges pontos ismereteket, attitűdöket és készségeket; emlékeztessen arra, hogy az ilyen oktatásnak az emberi jogok, valamint a nemek közötti egyenlőség és a sokszínűség tiszteletben tartásán kell alapulnia; ismerje el, hogy ennek az oktatásnak olyan témákra kell kiterjednie, mint a szexuális irányultság és a nemi identitás, a nemi önkifejezés, a nemi normák, a kapcsolatok és a megerősítő beleegyezés, a szexuális és nemi alapú erőszak és az olyan káros gyakorlatok megelőzése, mint a gyermek elcsábítása és a női nemi szervek megcsonkítása, a szexuális úton terjedő fertőzések, a HIV és a nem szándékos terhesség megelőzése, továbbá tájékoztatás nyújtása a szexuális és reprodukciós egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréstről, ideértve a családtervezést, a fogamzásgátló módszereket és a biztonságos és *legális terhességmegszakítást*;

A nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő és inkluzív politikák és intézmények

- ad. biztosítsa a nemek közötti egyenlőség szisztematikus érvényesítését, amely kulcsfontosságú stratégia a nemek közötti egyenlőség gyakorlati megvalósításának támogatására; ismerje el, hogy a nemek közötti egyenlőséget minden szakpolitikai területen érvényesíteni kell, és ismerje el a nemi szempontú hatásvizsgálatok elvégzésének különös fontosságát;
- ae. javítsa az összehasonlítható, anonimizált, életkor és nemek szerint lebontott adatok nyomon követését és gyűjtését annak érdekében, hogy javuljon a nők helyzetének minőségi elemzése, és ennek eredményeként megalapozottabb nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos politikákat fogadjanak el; szólítsa fel az EU-t és a tagállamokat, hogy fektessenek be többet a lebontott adatok gyűjtésébe, és segítsék elő a partnerországok nemzeti statisztikai kapacitásainak és mechanizmusainak megerősítését;
- fe. vezesse be a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését az EU környezetvédelmi és éghajlat-politikáiba, biztosítsa a pénzügyi és intézményi támogatást, a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szakértelmet és a határozott szakpolitikai intézkedéseket, valamint hozzon létre a nemek közötti egyenlőséggel és az éghajlatváltozással foglalkozó kapcsolattartó pontokat a kormányzati intézményekben; ismerje el, hogy a nőknek a döntéshozó szervezetben, valamint a nemzeti és helyi szintű éghajlat-politikában és fellépésekben való érdemi és egyenlő részvétele létfontosságú a hosszú távú éghajlat-politikai célok eléréséhez, valamint ismerje el és támogassa a nők és lányok változás előmozdítóiként betöltött szerepét;
- ag. a nemek közötti egyenlőség előmozdítására elkülönített megfelelő finanszírozás biztosítása érdekében fogadjon el és hajtsa végre a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést, gyakorlatokat és ütemterveket; a nemzeti költségvetésekben alakítson ki megbízható, szisztematikus és megfelelő finanszírozást a nemek közötti egyenlőségre és a nők társadalmi szerepvállalásának növelésére vonatkozó nemzetközi és nemzeti kötelezettségvállalások végrehajtása érdekében;
- ah. az uniós migrációs politikában vegye figyelembe a nemi szempontokat, ezáltal garantálva a menekült nők és lányok jogait, haladéktalanul vezessen be nemi szempontokat figyelembe vevő menekültügyi és migrációs eljárásokat, és fokozza az erőfeszítéseket az emberkereskedelem potenciális áldozatainak megfelelő azonosítása és védelme érdekében az EU-ban működő befogadóállomásokon;
- ai. hangsúlyozza, hogy meg kell védeni és elő kell mozdítani a megkülönböztetés halmozott és interszekcionális formáit elszenvedő csoportok jogait, ideértve a fogyatékossgal élő nőket, a fekete nőket és a színesbőrű nőket, a migráns és etnikai kisebbséghez tartozó nőket, az idősebb nőket, a vidéki és elnéptelenedett területeken élő nőket, az egyedülálló anyákat és az LMBTIQ+-személyeket, valamint törekedjen a többszörös megkülönböztetés elleni küzdelem koncepciójának előmozdítására és az interszekcionális elemzés intézményesítésére az ENSZ valamennyi szervében, az EU-ban és az érintett tagállamokban;

⁽⁵⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

2020. február 13., csütörtök

- aj. biztosítsa, hogy a nők jogaival, valamint a nők és az LMBTIQ+-személyek jogainak védelmével foglalkozó önszerveződő szervezeteket megfelelő finanszírozás biztosításával és azon korlátozások megszüntetésével támogassák, amelyek akadályozzák működésüket és hogy ellenőrizzék a hatalmat; mozdítsa elő a civil társadalom, a női szervezetek és a marginalizált csoportok széles körű és érdemi részvételét a döntéshozatalban és a politikai döntéshozatalban minden szinten; ösztönözze különösen a fiatal nők és fiatalok részvételét;
 - ak. fogadja el a megkülönböztetés tilalmáról szóló irányelvre irányuló javaslatot, amelynek célja a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő módon történő végrehajtása;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, és tájékoztatás céljából a Bizottságnak.
-

2020. február 12., szerda

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2020)0026

Az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás megkötése ***

Az Európai Parlament 2020. február 12-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (06050/2019 – C9-0023/2019 – 2018/0356(NLE))

(Egyetértés)

(2021/C 294/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (06050/2019),
 - tekintettel az Európai Unió és a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás tervezetére (06051/2019),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 91. cikkének (1) bekezdésével, 100. cikkének (2) bekezdésével, 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával és 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban a Tanács által előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0023/2019),
 - tekintettel a határozatra irányuló tervezetről szóló, 2020. február 12-i nem jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére, valamint 114. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság és a Halászati Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A9-0003/2020),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Vietnámi Szocialista Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ E napon elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0027.

2020. február 12., szerda

P9_TA(2020)0027

Az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás megkötése (állásfoglalás)

Az Európai Parlament 2020. február 12-i nem jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (06050/2019 – C9-0023/2019 – 2018/0356M(NLE))

(2021/C 294/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (06050/2019),
- tekintettel az Európai Unió és a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás tervezetére (06051/2019),
- tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetre (05931/2019),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 91. cikkének (1) bekezdésével, 100. cikkének (2) bekezdésével, 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v) alpontjával, valamint 218. cikke (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0023/2019),
- tekintettel a 2012. június 27-én Brüsszelben aláírt és 2016 októberében hatályba lépett, egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2019. október 17-én aláírt részvételi keretmegállapodásra, amely meg fogja könnyíteni Vietnám részvételét az Európai Unió által vezetett polgári és katonai válságkezelési műveletekben, és amely mindkét fél határozott elkötelezettségét tanúsítja a nemzetközi béke és biztonság szabályalapú többoldalú megközelítése iránt,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által az EUMSZ 218. cikkének (11) bekezdése szerint a 2/15. sz. ügyben kiadott, a Bizottság által 2015. július 10-én kért 2017. május 16-i véleményre ⁽²⁾,
- tekintettel a kereskedelem és beruházás új, előretekintő és innovatív jövőbeli stratégiájáról szóló, 2016. július 5-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság közleményéről a mindenki számára előnyös kereskedelemről: a felelősebb kereskedelem- és beruházáspolitikára felé,
- tekintettel a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége (ASEAN) tagállamaival kötendő kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodásokra irányuló tárgyalások folytatásáról szóló, 2009. december 22-i tanácsi határozatra,
- tekintettel az ASEAN-tagállamokkal kötendő régióközi szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatos, 2007. április 23-i tárgyalási irányelvekre,
- tekintettel a Vietnámról szóló 2016. június 9-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 329., 2016.12.3., 8. o.

⁽²⁾ A Bíróság 2017. május 16-i véleménye, 2/15, ECLI:EU:C:2017:376.

⁽³⁾ HL C 101., 2018.3.16., 30. o.

⁽⁴⁾ HL C 86., 2018.3.6., 122. o.

2020. február 12., szerda

- tekintettel a véleménynyilvánítás szabadságának vietnámi helyzetéről, többek között Nguyen Van Hoa esetéről szóló, 2017. december 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Vietnámról, nevezetesen a politikai foglyok helyzetéről szóló, 2018. november 15-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az Európai Bizottság által az EU és Vietnám közötti szabadkereskedelmi megállapodás előzetes emberi jogi hatásvizsgálatának elmulasztásáról szóló 1409/2014/MHZ sz. ügyben az európai ombudsman által hozott, 2016. február 26-i határozatra ⁽⁷⁾,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak az Unió külső tevékenységéről szóló V. címére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 91., 100., 168. és 207. cikkére, összefüggésben a 218. cikke (6) bekezdése a) pontjának v. alpontjával,
 - tekintettel a gyermekmunkáról szóló, 2016. június 20-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel a Tanács üzleti és emberi jogokra vonatkozó, 2016. június 20-i következtetéseire,
 - tekintettel az EU és Vietnám közötti szabadkereskedelmi megállapodás ⁽⁸⁾ gazdasági hatásaira,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa Vietnámról szóló, 2019. évi egyetemes időszakos felülvizsgálatára,
 - tekintettel a (2018. október 28. és november 1. közötti) vietnámi tényfeltáró látogatása nyomán megfogalmazott következtetésekre és a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat visszaszorítása terén az ország által elért eredményekről szóló, a Bizottság által 2017. október 23-án egy „sárga lap” kiadásáról küldött értesítést követően készített, 2018. májusi bizottsági értékelésre,
 - tekintettel a határozat tervezetéről szóló, 2020. február 12-i jogalkotási állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság és a Halászati Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A9-0017/2020),
- A. mivel Vietnám az Európai Unió stratégiai partnere, és mivel az EU és Vietnám céljai megegyeznek a növekedés és a foglalkoztatás ösztönzése, a versenyképesség javítása, a szegénység leküzdése és a fenntartható fejlődési célok végrehajtása tekintetében, továbbá mindkét fél erősen elkötelezett a nyílt, szabályalapú kereskedelem és a többoldalú kereskedelmi rendszer iránt;
- B. mivel ez a második kétoldalú kereskedelmi megállapodás, amely az EU és egy ASEAN-tagállam között jött létre, és egyúttal jelentős lépés egy régióközi szabadkereskedelmi megállapodás felé; mivel ez a megállapodás az EU és a Szingapúri Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás mellett, amelyhez a Parlament 2019. február 13-án adta egyetértését, referenciaként fog szolgálni azon megállapodások számára, amelyekről az Unió jelenleg folytat tárgyalásokat a többi fő ASEAN-gazdasággal;
- C. mivel a világ jövőbeni gazdasági növekedésének 90 %-a várhatóan Európán kívül, jelentős részben Ázsiában fog létrejönni;
- D. mivel Vietnám 2007-ben csatlakozott a WTO-hoz, jelenleg pedig nyitott és a szabadkereskedelem tekintetében fogadóképz gazdaság, ahogyan ezt 56 országgal kötött 16 kereskedelmi megállapodása is bizonyítja;

⁽⁵⁾ HL C 369., 2018.10.11., 73. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0459.

⁽⁷⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/hu/decision/en/64308>

⁽⁸⁾ Lásd: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2019/february/tradoc_157686.pdf

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0026.

2020. február 12., szerda

- E. mivel Vietnám alapító tagja a csendes-óceáni partnerségről szóló átfogó és progresszív megállapodásnak (CPTPP), valamint részt vett a regionális átfogó gazdasági partnerségről (RCEP) szóló, nemrégiben lezárult tárgyalásokban;
- F. mivel Vietnám lendületben levő, versenyképes és összekapcsolt gazdasággal, csaknem 100 millió polgárral, bővülő középosztállyal, valamint fiatal és dinamikus munkaerővel rendelkezik, bár továbbra is alacsonyabb-közepes jövedelmű gazdaságnak minősül, amely fejlődését illetően sajátos kihívásokkal küzd, amint ezt az UNDP humán fejlettségi mutatóján elfoglalt helyzete is mutatja, ugyanis jelenleg 189 országból a 116. helyen áll;
- G. mivel Vietnám ugyanakkor egyike az ASEAN leggyorsabban fejlődő országainak, és GDP-jének átlagos növekedése a 2000–2018 közötti időszakban mintegy 6,51 %-os volt; mivel a becslések szerint Vietnám növekedése az elkövetkező években hasonlóan gyors ütemben folytatódik;
- H. mivel az EU jelenleg Kína és Dél-Korea után Vietnám harmadik legnagyobb kereskedelmi partnere, az USA után pedig a második legnagyobb exportpiaca; mivel az országba irányuló uniós kivitel az elmúlt tíz évben a becslések szerint évente átlagosan 5–7 %-kal bővült; mivel a Bizottság által készített gazdasági hatásvizsgálat azt jelezte előre, hogy „az uniós cégek exportból származó nyeresége 2035-re eléri a 8 milliárd eurót”, Vietnám EU-ba irányuló exportja pedig „várhatóan 15 milliárd euróval nő”; mivel az e megállapodás által kínált lehetőségeket fontos maximálisan kihasználni, hogy azok előnyeit a vállalkozások, különösen a kkv-k lehető legszélesebb köre élvezhesse;
- I. mivel a Tanács hangsúlyozta, hogy az EU érdeke az, hogy továbbra is vezető szerepet játsszon a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend – mint az EU átfogó prioritása – koherens, teljes körű és hatékony végrehajtásában, ami polgárainak javát szolgálja és egyben segít megőrizni hitelességét Európában és világszerte is; mivel a valamennyi biztosjelöltnek megküldött megbízólevélben Ursula von der Leyen megválasztott elnök ragaszkodott ahhoz, hogy a biztosok mindannyian biztosítsák saját szakpolitikái területükön az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak megvalósítását;
- J. mivel Vietnám továbbra is kihívásokkal néz szembe a fenntartható fejlődés, az emberi, politikai és polgári jogok, különösen a kisebbségek helyzete, az alapvető szabadságok, a vallásszabadság és a sajtószabadság, a természeti erőforrások (például a homok, a halállomány és a faanyag) kiaknázása, a hulladékgazdálkodás és a szennyezés tekintetében; sajnálja, hogy az EU és Vietnám továbbra is eltérő álláspontot képvisel a nemzetközi emberi jogi testületek Vietnámra vonatkozó ajánlásait, valamint az említett ajánlások – például a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányához kapcsolódó ajánlások – végrehajtását illetően; mivel a vietnámi foglyok kényszermunkára fogása továbbra is aggodalomra ad okot;
- K. mivel az 1986-ban kezdeményezett gazdasági és politikai reformok ellenére Vietnám továbbra is egypárti állam, amely nem ismeri el az alapvető szabadságokat, például az egyesülés szabadságát, a szólásszabadságot, a vallásszabadságot és a sajtószabadságot; mivel a rezsím elnyomó jellegét, valamint az emberi jogok Vietnámban történő súlyos és szisztematikus megsértését az Európai Külügyi Szolgálat dokumentálta az EU emberi jogokról és a demokráciáról szóló, 2018. évi éves jelentésében, kiemelve különösen a politikai foglyok növekvő számát az országban;
- L. mivel 2018. november 15-i állásfoglalásában a Parlament felszólította a vietnámi kormányt, hogy „vonják vissza, vizsgálják felül vagy módosítsák valamennyi elnyomó jogszabályukat, először is a büntető törvénykönyvet”; mivel Vietnám erre a felhívásra nem reagált; mivel Vietnám nem fogadta el a büntetőjogi jogszabályokban szereplő visszaélésszerű rendelkezések módosítására vagy hatályon kívül helyezésére vonatkozó, a legutóbbi, 2019. márciusi egyetemes időszakos felülvizsgálat keretében tett ajánlások egyikét sem;
- M. mivel az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás elismeri az élő tengeri erőforrások és ökoszisztémák megőrzése és fenntartható kezelése biztosításának fontosságát a fenntartható akvakultúra előmozdítása mellett, és 13. cikkének (9) bekezdése együttműködést irányoz elő a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén;
- N. mivel egyes halat tartalmazó termékek, például az 1604 14 21 és az 1604 14 26 KN-kód alá tartozó termékek nem tartoznak a szabadkereskedelmi megállapodás vámmentes rendszerének hatálya alá, mert e termékeket az Európai Unió „érzékenyeknek” tekinti;
- O. mivel elismert tény, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat a tengeren folytatott szervezett bűnözésnek minősül, amely világszerte katasztrofális környezeti és társadalmi-gazdasági hatásokkal jár, és tisztességtelen versenyt teremt az európai halászati ágazat számára;

2020. február 12., szerda

- P. mivel Vietnám a világ negyedik legnagyobb haltermelője, az Európai Uniót közvetlenül megelőzve, valamint az akvakultúra-termékek negyedik legnagyobb termelője;
- Q. mivel a halászati és akvakultúra-termékek területén az EU folytatja a világon a legnagyobb értékű kereskedelmet, amelynek volumene 2017-ben meghaladta a 2,3 milliárd eurót; mivel az Unió az általa elfogyasztott haltermékek több mint 65 %-át importálja, és Vietnám egyik legfőbb külföldi befektetője;
- R. mivel Vietnám mindmáig egyetlen földrajzi árujelzővel ellátott terméket, egy Phú Quốc elnevezésű halszószt helyezett az uniós minőségrendszereken belül oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM) védelme alá; mivel a szabadkereskedelmi megállapodás 169 uniós bor, szeszes ital és élelmiszer földrajzi árujelzője számára irányoz elő oltalmat Vietnámban, és a kölcsönösség szellemében 39 vietnámi földrajzi árujelző számára az EU-ban;
- S. mivel Vietnám 95 millió fős piaccal rendelkezik, hosszú múltra visszatekintő hagyományokkal a halak és akvakultúra-termékek fogyasztása terén, és az Unió második legnagyobb kereskedelmi partnere az ASEAN térségében; mivel a halászat komoly növekedési potenciált és jelentős előnyöket kínálhat az európai kis- és középvállalkozások számára; mivel ez az ágazat létfontosságú az európai jólét és innováció szempontjából;
1. hangsúlyozza, hogy az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás az Unió és valamely fejlődő ország között valaha létrejött legkorszerűbb, legátfogóbb és legambiciózusabb megállapodás, és annak hivatkozási pontként kell szolgálnia az EU fejlődő országokkal és különösen az ASEAN-térsséggel kapcsolatos szerepvállalása tekintetében; emlékeztet arra, hogy Vietnám a szabadkereskedelmi megállapodás hatálybalépését követően egy kétéves átmeneti időszakon át GSP-kedvezményezett marad;
 2. megállapítja, hogy a tárgyalásokat – amelyek 2012 júniusában kezdődtek – tizennégy tárgyalási forduló után 2015 decemberében zárták le, és sajnálja, hogy emiatt a megállapodást csak késéssel lehetett aláírásra és ratifikálásra bocsátani, nevezetesen a Tanács azzal kapcsolatos késedelme miatt, hogy az európai választások előtt kellő időben kérje az Európai Parlament jóváhagyását;
 3. hangsúlyozza a megállapodás gazdasági és stratégiai jelentőségét, mivel az EU és Vietnám közös célokat tűztek ki maguk elé, mégpedig a növekedés és a foglalkoztatás ösztönzését, a versenyképesség javítását, a szegénység elleni küzdelmet, a szabályalapú többoldalú kereskedelmi rendszer elősegítését, a fenntartható fejlődési célok elérését, valamint a munkavállalói jogok és az alapvető szabadságok támogatását; hangsúlyozza azokat a geopolitikai megfontolásokat, amelyek miatt az EU távol-keleti partnerei kulcsfontosságú partnerek lehetnek a komplex helyi földrajzi-gazdasági környezetben;
 4. megjegyzi, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke rögzíti, hogy az Unió nemzetközi szintű fellépését vezérlő elvek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az ENSZ Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása; hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 208. cikkével összhangban tiszteletben kell tartani a politikák fejlesztési együttműködési célkitűzésekkel való összehangolásának elvét;
 5. hangsúlyozza a megállapodás jelentőségét az uniós vállalkozásoknak a térségen belüli versenyképessége szempontjából; megjegyzi, hogy az európai vállalatok fokozódó versennyel néznek szembe azon országok részéről, amelyekkel Vietnám már kötött szabadkereskedelmi megállapodást, nevezetesen a csendes-óceáni partnerségről szóló átfogó és progresszív megállapodást (CPTPP);
 6. reméli, hogy a megállapodás az EU–Szingapúr szabadkereskedelmi megállapodással együtt további előrelépést jelent majd magas szintű normák és szabályok meghatározása felé az ASEAN térségében, és segít kikövezni az utat a jövőbeli régióközi kereskedelmi és beruházási megállapodás felé; kiemeli, hogy a megállapodás egyidejűleg erőteljes jelzésül szolgál, támogatva a szabad, tisztességes és kölcsönös kereskedelmet egy olyan időszakban, amelyet a protekcionista tendenciák erősödése és a többoldalú szabályalapú kereskedelem alapvető megkérdőjelezése jellemez; hangsúlyozza, hogy a megállapodás segít megerősíteni az EU jelenlétét az ASEAN-térsségben, figyelembe véve a regionális átfogó gazdasági

2020. február 12., szerda

partnerség (RCEP) közelmúltbeli következtetéseit és a csendes-óceáni partnerségről szóló átfogó és progresszív megállapodás (CPTPP) hatálybalépését; hangsúlyozza azt is, hogy a megállapodás révén az EU előmozdíthatja normáit és értékeit a térségben; emlékeztet arra, hogy teljes mértékben támogatja a többoldalúságot, és hogy fontos megvalósítani a WTO fenntartható és ambiciózus reformját, amely képes biztosítani a szabályalapú nemzetközi kereskedelmet;

7. rámutat, hogy a megállapodás a vámtarifák több mint 99 %-át megszünteti⁽¹⁰⁾; megjegyzi, hogy Vietnám az uniós kivitel sújtó importvámok 65 %-át a hatálybalépéskor liberalizálja, a fennmaradó vámtételeket pedig egy tízéves időszak során fokozatosan megszünteti; megjegyzi továbbá, hogy az EU a hatálybalépéskor behozatalának 71 %-át liberalizálni fogja, egy hétéves időszak leteltével pedig a vámentesség köre eléri a 99 %-ot; rámutat, hogy a megállapodás egyedi rendelkezéseket is fog tartalmazni az uniós kivitel előtt álló nem vámjellegű akadályok kezelése érdekében, amelyek gyakran komoly gátat jelentenek a kvv-k számára; úgy véli, hogy az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás hozzájárulhat az EU Vietnámmal szembeni kereskedelmi deficitjének kezeléséhez, kihasználva az ASEAN-ország növekedési potenciálját az elkövetkező években;

8. hangsúlyozza, hogy fontos garantálni az ellenőrzések hatékonyságát és megbízhatóságát, többek között megerősített európai vámügyi együttműködés révén, annak megakadályozása érdekében, hogy a megállapodás kaput nyisson más országokból származó áruk Európába való bejutásához;

9. megjegyzi, hogy e megállapodásnak köszönhetően javul a vietnámi közbeszerzésekhez való hozzáférés, összhangban a közbeszerzésről szóló megállapodással (GPA), amelynek Vietnám még nem tagja; hangsúlyozza, hogy az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás kormányzati közbeszerzésekről szóló fejezete megteremti az átláthatóságnak és az eljárás tisztességességének azon fokát, amely hasonlatos az EU által fejlett és előrehaladottabb fejlődő országokkal aláírt más szabadkereskedelmi megállapodásokhoz; hangsúlyozza, hogy a megállapodás nem korlátozhatja a belföldi közbeszerzésre vonatkozó szabályokat vagy a közbeszerzések terén nyitva álló mozgásteret, amikor a közbeszerzés tárgyával kapcsolatos követelmények és például a környezetvédelem, munkaügy és foglalkoztatási feltételek területén felmerülő igények meghatározására kerül sor;

10. üdvözlí, hogy az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodásban szereplő, származási szabályokra vonatkozó rendelkezések az EU megközelítést követik, és főbb jellemzőik megegyeznek az uniós GSP-ben, valamint az EU Szingapúrral kötött kereskedelmi megállapodásában foglaltakkal; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon e szabályok helyes és megbízható végrehajtását, különös tekintettel a nemzeti tartalomra, és fokozottabban lépjen fel bármiféle manipuláció és visszaélés, például a harmadik országokból származó termékek újracsomagolása ellen;

11. megjegyzi, hogy Vietnám a továbbiakban nem fogja tudni kihasználni a régió más GSP-kedvezményezett kereskedelmi partnereivel megvalósuló halmozódó hatást, hogy eleget tehessen a származási szabályoknak; hangsúlyozza, hogy a szabadkereskedelmi megállapodásokban szereplő származási szabályoknak nem szabad szükségtelenül megbontaniuk a meglévő értékláncoakat, különösen azokkal az országokkal, amelyek jelenleg a GSP, a GSP+ vagy az EBA rendszer előnyeit élvezik;

12. hangsúlyozza, hogy mintegy 169 uniós földrajzi árujelző fog – az uniós jogszabályok által biztosítottéhoz hasonló – elismerésben és védelemben részesülni a vietnámi piacon, tekintettel arra, hogy Vietnám fontos exportpiac Ázsiában az uniós élelmiszer- és italkivitel számára; úgy véli, hogy ezt a listát a közeljövőben bővíteni kell; hangsúlyozza továbbá, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás rendelkezései kedvezőtlen hatással lehetnek egyes uniós mezőgazdasági ágazatokra, többek között a rizságazatra; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy folyamatosan ellenőrizze ezen érzékeny termékek behozatalának forgalmát, és a jogi és gazdasági követelmények teljesülése esetén mindig maradéktalanul használja ki a védzáradékról szóló rendelet rendelkezéseit, hogy elkerülhetők legyenek az EU agrárágazataira a szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásának közvetlen következményeiként kifejtett esetleges kedvezőtlen hatások;

13. üdvözlí az SPS-re vonatkozó nagy jelentőségű fejezetet, amely egységes és átlátható eljárást vezet be az élelmiszeripari termékek Vietnámba irányuló uniós kivitelének jóváhagyására az uniós kiviteli kérelmek jóváhagyásának felgyorsítása és a megkülönböztetett bánásmód elkerülése érdekében; elismerését fejezi ki azért, hogy Vietnám kötelezi magát, hogy az uniós tagállamokból érkező azonos termékek behozatalára ugyanazokat az előírásokat alkalmazza;

⁽¹⁰⁾ A Vietnámba irányuló uniós kivitel: a szabadkereskedelmi megállapodás hatálybalépésekor a vámtételek 65 %-a megszűnik, a fennmaradó vámok pedig egy legfeljebb tízéves időszak alatt kerülnek kivezetésre (például a vietnámi gépjárműágazat uniós versennyel szembeni védelme érdekében az autókra kivetett vámok a 10 év során végig érvényben maradnak); Az EU-ba irányuló vietnámi kivitel: a hatálybalépéskor a vámtételek 71 %-a megszűnik, a fennmaradó vámok pedig egy hétéves időszak alatt kerülnek kivezetésre.

2020. február 12., szerda

14. emlékeztet arra, hogy Vietnám a szolgáltatások terén túlteljesíti a WTO-ban tett vállalásait, számos üzleti alágazatban jelentősen jobb piaci hozzáférést biztosít, és új piaci hozzáférést kínál olyan ágazatokban, mint a csomagolási szolgáltatások, a kereskedelmi vásárokkal és kiállításokkal kapcsolatos szolgáltatások vagy a bérlés/lízingelés; kiemeli, hogy Vietnám első ízben biztosított lehetőséget határokon átnyúló felsőoktatási szolgáltatások számára; üdvözli egy pozitív lista alkalmazását az egyedi kötelezettségvállalásokról szóló listában;

15. emlékeztet arra, hogy az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás gyors ratifikálása segíthet Vietnámnak a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok védelmének további javításában, és garantálhatja a legmagasabb termelési színvonalat, a fogyasztók számára pedig a legjobb minőséget; hangsúlyozza, hogy Vietnám csatlakozni fog a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) internet-szerződéséhez, amelyek rögzítik a kreatív alkotásokhoz való illetéktelen online hozzáférés vagy azok ilyen felhasználásának megakadályozását szolgáló szabványokat, védelmezik a tulajdonosok jogait, továbbá megoldásokat kínálnak azokra a kihívásokra, amelyeket az új kommunikációs technológiák és módszerek támasztanak a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok területén; hangsúlyozza a szabványalkotási képesség stratégiai fontosságát ebben a régióban, ahol a norma- és szabványalkotási területeken a függetlenedés tendenciája figyelhető meg; megismétli, hogy a határozott szabályozási keretek hiánya színvonalromláshoz vezethet és negatív versenyt idézhet elő a fontos jogi rendelkezésekkel kapcsolatban; rámutat, hogy a gyógyszerekhez való hozzáférés javítása továbbra is az uniós politika egyik alapvető pillére, és hogy a megállapodás gyógyszerekre vonatkozó szellemi tulajdon-jogi rendelkezéseit kifejezetten Vietnám fejlettségi szintjét, jelenlegi szabályozási keretét és közegészségügyi problémáit szem előtt tartva dolgozták ki;

16. sajnálatosnak tartja, hogy a megállapodás nem tartalmaz a kkv-kra vonatkozó külön fejezetet, ugyanakkor megjegyzi, hogy a megállapodás több részében szerepelnek a kkv-kra vonatkozó különféle rendelkezések; hangsúlyozza, hogy a végrehajtási szakasz döntő fontosságú lesz egy olyan cselekvési terv bevezetéséhez, amely segíti a kkv-kat a megállapodás által kínált lehetőségek kihasználásában, kezdve az átláthatóság növelésével és a releváns információk terjesztésével, hiszen a gazdaság ezen ágazata létfontosságú az európai jólét és innováció szempontjából; úgy véli, hogy a megállapodás esetleges felülvizsgálata során a Bizottságnak meg kell vizsgálnia egy kkv-kra vonatkozó fejezet bevezetésének lehetőségét;

17. üdvözli az állatjóléti együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket, ideértve a technikai segítségnyújtást és a kapacitásépítést a magas szintű állatjóléti előírások kidolgozása érdekében, és arra ösztönzi a feleket, hogy ezeket teljes mértékben használják ki; sürgeti a feleket, hogy a lehető leghamarabb dolgozzanak ki cselekvési tervet az állatjóléti együttműködéssel kapcsolatban, beleértve egy képzési, kapacitásépítő és segítségnyújtási programot a megállapodás keretében, amelynek célja az állatok jólétének biztosítása a leölés során, valamint az állatok megfelelőbb védelme a gazdaságokban és a szállítás során Vietnámban;

18. hangsúlyozza, hogy a megállapodás rögzíti az EU azon jogát, hogy saját szabványait alkalmazhassa az EU-ban árusított valamennyi árura és szolgáltatásra, emlékeztetve az uniós elővigyázatossági elvre; hangsúlyozza, hogy e szigorú – többek között nemzeti törvényekben, rendeletekben és kollektív megállapodásokban foglalt – uniós normákat sosem szabad kereskedelmi akadálnak tekinteni;

19. sajnálja, hogy a megállapodás nem tartalmaz rendelkezést a határokon átnyúló adattovábbításokra vonatkozóan; úgy véli, hogy a megállapodás jövőbeni felülvizsgálata során be kell építeni egy rendelkezést az adatvédelemre és a magánélet védelmére vonatkozó uniós jogszabályok tiszteletben tartásáról, és hangsúlyozza, hogy bármilyen további lépést a Parlament jóváhagyásától kell függővé tenni; megjegyzi ezzel összefüggésben, hogy az általános adatvédelmi rendelet teljes mértékben összeegyeztethető a GATS szerinti általános kivételekkel;

20. hangsúlyozza, hogy az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás tartalmaz egy nagy jelentőségű, kötelező erejű fejezetet a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről, amely a munkaügyi és környezeti kérdéseket a széles körben elfogadott többoldalú egyezmények és normák alapján tárgyalja; rámutat, hogy a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló fejezet végrehajthatóságát nagymértékben javítani lehetne, elsősorban – a különböző végrehajtási módszerek egyikeként – egy szankciókon alapuló mechanizmus mint végső eszköz bevezetésének megfontolása révén, másodsorban pedig a belső tanácsadó csoport (DAG) rendszerének reformjával, amint azt a Parlament többször kérte, és amint az a kereskedelem-politikáért felelős új uniós biztos megbízólevelében is szerepel; hangsúlyozza, hogy a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló fejezet célja a tágabb uniós szakpolitikai célkitűzések, nevezetesen az inkluzív növekedés, az éghajlatváltozás elleni küzdelem, az emberi jogok, többek között a munkavállalói jogok előmozdítása és általánosságban az uniós értékek tiszteletben tartásának elősegítése; hangsúlyozza, hogy a megállapodás egyúttal a vietnámi fejlesztés és társadalmi fejlődés eszköze is, amely támogatja az országot a munkavállalói jogok javítására, a munkahelyi védelem növelésére és a környezet védelmére irányuló erőfeszítéseiben; szorgalmazza széles körű és független belső tanácsadó csoportok gyors létrehozását és működőképességét, és felhívja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a vietnámi hatóságokkal, és biztosítsa számukra a szükséges támogatást; felhívja a vegyes bizottságot, hogy haladéktalanul kezdje meg a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló rendelkezések végrehajtásának megerősítését célzó munkát;

2020. február 12., szerda

21. felszólít a vietnámi nemzetgyűlés és az Európai Parlament vegyes bizottságának felállítására, amelynek célja a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló fejezet intézkedéseinek hatékonyabb összehangolása és felülvizsgálata, valamint a megállapodás egészének végrehajtása; üdvözli a vietnámi nemzetgyűlés elnökének kedvező álláspontját ezzel a cselekvésre való felhívással kapcsolatban, és felszólít a két parlament közötti egyetértési megállapodás gyors megtárgyalására;

22. üdvözli a vietnámi kormány által eddig tett konkrét lépéseket, többek között a munkaügyi jogszabályok módosítását, a foglalkoztatás alsó korhatárára vonatkozó, a gyermekmunka eltörlését célzó jogi keretet, valamint a munkahelyi megkülönböztetésmentességre és nemek közötti egyenlőségre vonatkozó kötelezettségvállalásokat; elvárja, hogy ezeket az új jogszabályokat végrehajtási rendeletekkel egészítsék ki, és azokat a vietnámi hatóságok a lehető leghamarabb, teljeskörűen hajtsák végre;

23. elismeri, hogy a gyermekmunka az utóbbi években csökkent Vietnámban, és emlékeztet arra, hogy Vietnám volt Ázsiában az első, a világban pedig a második ország, amely ratifikálta a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményt; továbbá felszólítja a vietnámi kormányt, hogy terjesszen elő ambiciózus ütemtervet a gyermekmunka 2025-ig történő felszámolására és a kényszermunka, a modern rabszolgaság és az emberkereskedelem 2030-ig történő megszüntetésére vonatkozóan; reméli, hogy az ILO értékelése a megállapodás ratifikálása előtt, kellő időben elkészül; felhívja az EU-t és Vietnámot, hogy működjenek együtt a gyermekmunka elleni küzdelemre irányuló cselekvési terv kidolgozásában – igénybe véve a rendelkezésre álló uniós programokat is –, ideértve a vállalkozások átvilágítására szolgáló szükséges keretrendszer kidolgozását;

24. hangsúlyozza azonban, hogy e haladás ellenére még mindig komoly kihívások állnak fenn, és sürgeti a vietnámi hatóságokat, hogy konkrét intézkedések révén még nagyobb mértékben működjenek közre a munkavállalói jogokkal kapcsolatos progresszív menetrend megvalósításában, e tekintetben pedig üdvözli a megreformált munka törvénykönyvének 2019. november 20-i elfogadását; üdvözli továbbá az ILO 98. alapvető (a kollektív tárgyalásról szóló) egyezményének 2019. június 14-i ratifikálását és a vietnámi kormány arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy a két fennmaradó alapvető egyezményt is ratifikálja, nevezetesen a 105. számút (a kényszermunka eltörléséről) 2020-ban, a 87. számút (az egyesülés szabadságáról) pedig 2023-ban, és felszólítja a vietnámi hatóságokat, hogy készítsen hiteles ütemtervet ezek ratifikálására; hangsúlyozza a végrehajtási rendeletek központi szerepét a felülvizsgált munka törvénykönyve és a ratifikált ILO-egyezmények végrehajtásában, ezért kiemeli, hogy a megreformált munka törvénykönyvére vonatkozó végrehajtási rendeletekbe be kell építeni a 105. és 87. számú ILO-egyezmények alapelveit; hangsúlyozza, hogy készen áll aktív párbeszédet folytatni erről a kérdésről; felhívja a vietnámi kormányt, hogy folyamatosan tájékoztassa az Európai Uniót e fennmaradó egyezmények ratifikálásának és végrehajtásának előrehaladásáról; emlékeztet az ilyen kötelezettségvállalások jelentőségére, amelyek valóban pozitív tendenciákat tükröznek egy fejlődő országban, ugyanakkor hangsúlyozza az emberi jogokra és a környezetvédelemre vonatkozó rendelkezések, valamint az ILO-egyezmények hatékony végrehajtásának létfontosságú szerepét; hangsúlyozza, hogy a végrehajtási jogszabályokban szereplő konkrét kritériumok, például a küszöbértékek és a nyilvántartásra vonatkozó formai követelmények nem eredményezhetik azt, hogy a független szervezeteket ténylegesen kizárják az állami szervezetekkel való versenyből; hangsúlyozza továbbá, hogy a büntetőjogi jogszabályokat összhangba kell hozni a vonatkozó ILO-egyezményekkel; hangsúlyozza, hogy Vietnámnak a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányából, valamint az újonnan megreformált munka törvénykönyvéből eredő kötelezettségeit oly módon kell alkalmazni, hogy az ne lehetetlenítse el a szabadságok gyakorlását, különös tekintettel a független szakszervezetek gyülekezési szabadságára; elismerését fejezi ki az EU-nak a ratifikációt megelőző feltételelességgel kapcsolatban elfoglalt álláspontját illetően;

25. üdvözli az ILO tisztességes munkára vonatkozó programjának kereskedelmi vonatkozásait illetően tervezett együttműködést, különös tekintettel a kereskedelem, valamint a mindenki – ideértve a fiatalokat, a nőket és a fogyatékkal élőket is – számára elérhető teljes körű és produktív foglalkoztatás közötti összefüggésre; felszólít az együttműködés mielőbbi és érdemi megkezdésére;

26. megállapítja, hogy Vietnám az éghajlatváltozás hatásainak, különösen a szélsőséges időjárási eseményeknek, például viharoknak és áradásoknak leginkább kitett országok egyike; nyomatékosan felszólítja a vietnámi kormányt, hogy vezessen be hatékony alkalmazkodási intézkedéseket, és biztosítsa a környezet és a biológiai sokféleség védelmével kapcsolatos jogszabályok hatékony végrehajtását;

27. üdvözli a többoldalú környezetvédelmi megállapodások – így az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás – tényleges végrehajtására, valamint a vadon élő állatok és növények, a biológiai sokféleség és az erdőségek megővése és fenntartható kezelése érdekében történő fellépésre vonatkozó kötelezettségvállalást; emlékeztet arra, hogy Vietnám a tágabb ASEAN régióban az egyik legaktívabb ország a Párizsi Megállapodás programja iránt mutatott elkötelezettsége tekintetében; hangsúlyozza, hogy az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás mielőbbi ratifikálása, valamint a Párizsi Megállapodás teljes körű tiszteletben tartása és hatékony végrehajtása hozzájárul majd a régióban a lehető legmagasabb szintű környezetvédelmi normák biztosításához;

2020. február 12., szerda

28. hangsúlyozza Vietnám mint az Unió jelentős délkelet-ázsiai partnere és ASEAN-ország stratégiai fontosságát, különösen, de nem kizárólag az éghajlatváltozással kapcsolatos tárgyalások, a jó kormányzás, a fenntartható fejlődés, a gazdasági és társadalmi fejlődés, valamint a terrorizmus elleni küzdelem terén; hangsúlyozza, hogy Vietnám az emberi jogok és a demokratikus reform előmozdításában is partnerré kell válnia; megjegyzi, hogy 2020-ban Vietnám tölti be az ASEAN elnöki tisztségét; hangsúlyozza, hogy az Uniónak és Vietnámnak maradéktalanul tiszteletben kell tartania és végre kell hajtania a Párizsi Megállapodást;

29. üdvözli az Unió és a vietnámi kormány közötti, 2019. október 17-én aláírt megállapodást, amely keretet hoz létre Vietnám uniós válságkezelési műveletekben való részvételére; hangsúlyozza, hogy Vietnám a második ázsiai partnerország, amely részvételi keretmegállapodást írt alá az Unióval; hangsúlyozza, hogy a megállapodás jelentős előrelépést jelent az Unió és Vietnám közötti kapcsolatok terén;

30. emlékeztet arra, hogy a megállapodás konkrét intézkedéseket tartalmaz a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem, valamint a fenntartható és felelős – az akvakultúrára is kiterjedő – halászati ágazat fejlesztése érdekében; e tekintetben elismeri Vietnám elkötelezettségét a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni fellépés mellett, amely abban nyilvánult meg, hogy teljes körű tagságért folyamodott a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságban (WCPFC), hivatalos tagjává vált a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló megállapodásnak (PSMA), 2017-ben elfogadta a felülvizsgált halászati törvényt, amely a nemzetközi és regionális kötelezettségeket, megállapodásokat és a Bizottság ajánlásait is figyelembe veszi, és végrehajtott egy, a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemre irányuló nemzeti cselekvési tervet;

31. elismeri azonban, hogy a vietnámi hatóságok még mindig hatalmas kihívásokkal néznek szembe az ország rendkívül szétaprózott halászflojtájának kapacitásfeleslege és a tengeri erőforrások túlzott kiaknázása tekintetében, és utal a Vietnám által kapott „sárga lapra”, valamint a helyzet javítása érdekében már meghozott intézkedésekre; további intézkedésekre szólít fel a 2019. novemberi felülvizsgálat eredményeivel összhangban, és kéri a Vietnám által tett erőfeszítések folyamatos ellenőrzését és alapos ellenőrzését annak biztosítása érdekében, hogy az ország továbbra is előrehalad a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem terén, továbbá garantálva az uniós piacra érkező halászati termékek teljes körű nyomon követhetőségét az illegális behozatal kiküszöbölése céljából; emlékeztet arra, hogy a „sárga lap” visszavonásának feltételül kell szabni az Unió által 2017-ben megfogalmazott valamennyi ajánlás maradéktalan és hatékony végrehajtását; felhívja a Bizottságot, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat tekintetében kapott „sárga lap” feloldásáig a jövőbeni megállapodásokban gondoskodjon a halászati termékekre vonatkozó védintézkedésekről, például a preferenciális vámtarifák felfüggesztésének lehetőségéről;

32. elismeri, hogy Vietnám elkötelezettséget mutatott az illegális fakitermelés és erdőirtás elleni fellépés iránt azáltal, hogy az Unióval megkötötte az erdészeti jogszabályok végrehajtásáról, az erdészeti irányításról és a fatermékek kereskedelméről szóló önkéntes partnerségi megállapodást (VPA/FLEGT); megjegyzi, hogy ez a megállapodás 2019. június 1-jén lépett hatályba, és kötelező átvilágítási kötelezettségeket vezet be az importőrökre vonatkozóan; üdvözli, hogy Vietnámban valamennyi érintett érdekelt fél nyitott és konstruktív módon vett részt e folyamatban;

33. hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen a megállapodás valamennyi rendelkezésének és fejezetének tényleges végrehajtása, a piaci hozzáféréstől a fenntartható fejlődésig és valamennyi kötelezettségvállalás érvényesítéséig; úgy véli, hogy a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló összes rendelkezést úgy kell értelmezni, mint amely jogi kötelezettségeket ír elő a nemzetközi jogban és a szabadkereskedelmi megállapodásban; ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet a kereskedelmi jogérvényesítési főtisztviselő új tisztségére – aki közvetlenül a kereskedelempolitikáért felelős biztos irányítása alatt dolgozik majd –, valamint a Parlament Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságának az iránti elkötelezettségére, hogy aktív szerepet vállaljon az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás szerinti kötelezettségvállalások végrehajtásának nyomon követésében; hangsúlyozza továbbá, hogy az európai vállalatokat, különösen a kvv-kat ösztönözni kell a megállapodás előnyeinek teljes körű kiaknázására, és hogy a végrehajtással kapcsolatos akadályokat haladéktalanul orvosolni kell;

34. hangsúlyozza, hogy a megállapodás hatálybalépése megteremti a feltételeket a két fél közötti nagyszabású és eredményes együttműködéshez a fenntartható fejlődésről szóló rendelkezések hatékony végrehajtása érdekében, ami javíthatja a politikai és emberi jogi helyzetet az országban; hangsúlyozza, hogy az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás megfelelő végrehajtása elősegítheti, hogy Vietnám megfeleljen a környezetre, az emberi jogokra, a jó kormányzásra és a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó európai előírásoknak; ezzel összefüggésben üdvözli Vietnám arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy nemzeti végrehajtási tervet ismertet majd az EVFTA rendelkezéseinek való megfelelés kapcsán;

35. emlékeztet a korábbi tapasztalatokra, amelyek azt mutatják, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások helyes végrehajtása és az uniós vállalatok helyszíni jelenléte javíthatja az emberi jogi helyzetet, a vállalati társadalmi felelősségvállalást és a környezetvédelmi normákat; kéri az uniós vállalatokat, hogy továbbra is játsszanak jelentős szerepet a szabványok és a bevált gyakorlatok átadásában annak érdekében, hogy az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás révén a legmegfelelőbb és legfenntarthatóbb üzleti környezet jöjjön létre Vietnámban;

2020. február 12., szerda

36. kéri a megállapodás részletes és szigorú nyomon követését, valamint azt, hogy elkötelezetten törekedjünk a hiányosságok mielőbbi kezelésére kereskedelmi partnerünkkel közösen; kéri, hogy az EU támogassa a szükséges kapacitásépítési intézkedéseket, továbbá hogy Vietnám részesüljön egyedi technikai segítségnyújtásban annak érdekében, hogy projektek és szakértelem révén teljesíthesse kötelezettségvállalásait, különösen a környezetvédelmi és munkaügyi rendelkezések kapcsán; emlékezteti a Bizottságot az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásával kapcsolatban az Európai Parlament és a Tanács felé fennálló jelentéstételi kötelezettségeire;

37. hangsúlyozza, hogy alapvetően fontos a független civil társadalom és a szociális partnerek bevonása a megállapodás végrehajtásának ellenőrzésébe, és szorgalmazza a belső tanácsadó csoportok kialakítását és gyors létrehozását a megállapodás hatálybalépését követően, valamint azt, hogy e csoportokon belül biztosítsák számos különféle független és szabad civil társadalmi szervezet széles körű és kiegyensúlyozott képviselőit, beleértve a munkaügyi és környezetvédelmi ágazatban működő független vietnámi szervezeteket, továbbá az emberijog-védőket; támogatja a vietnámi civil társadalmi szervezeteknek az erre irányuló javaslatok kidolgozására tett erőfeszítéseit, továbbá támogatni fogja a kapacitásépítési erőfeszítéseket;

38. emlékeztet arra, hogy az EU és Vietnám közötti kapcsolat alapját a partnerségi és együttműködési megállapodás képezi, amely a nem gazdasági területekre, többek között a politikai párbeszédre, az emberi jogokra, az oktatásra, a tudományra és a technológiára, az igazságszolgáltatásra, a menekültügyre és a migrációra terjed ki;

39. elismeri a szabadkereskedelmi megállapodás és a partnerségi és együttműködési megállapodás közötti intézményi és jogi kapcsolatot, amely biztosítja, hogy az emberi jogok az EU és Vietnám kapcsolatának központi elemét képezzék; kiemeli a valóban pozitív emberi jogi tendenciák jelentőségét a megállapodás gyors ratifikálása szempontjából, és felszólítja a vietnámi hatóságokat, hogy elkötelezettségük jeleként hozzanak konkrét intézkedéseket a helyzet javítására; emlékeztet 2018. november 15-i kérésére, különösen a büntetőjogi jogszabályokat, a halálbüntetést, a politikai foglyokat és az alapvető szabadságok reformját illetően; nyomatékosan kéri a feleket, hogy teljes mértékben használják ki a megállapodásokat a Vietnámban fennálló sürgető emberi jogi helyzet javítása érdekében, és hangsúlyozza az EU és Vietnám közötti ambiciózus emberi jogi párbeszéd fontosságát; rámutat arra, hogy a partnerségi és együttműködési megállapodás 1. cikke tartalmaz egy általános emberi jogi záradékot, amely megfelelő intézkedések megindítását eredményezheti, ideértve végső esetben a partnerségi és együttműködési megállapodás, implicit módon pedig az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás vagy azok egyes részeinek azonnali felfüggesztését is;

40. sajnálja, hogy a Bizottság elmulasztotta elvégezni a szabadkereskedelmi megállapodás átfogó emberi jogi hatásvizsgálatát; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen ilyen értékelést; kéri a Bizottságot, hogy amikor és amint hatásvizsgálatokat hajt végre, azokba szisztematikusan foglalja bele az emberi jogokat, többek között a jelentős gazdasági, társadalmi és környezeti hatással bíró kereskedelmi megállapodások esetében is; rámutat arra, hogy a Bizottság utólagos gazdasági, társadalmi és környezeti hatásvizsgálat elvégzésére is kötelezettséget vállalt;

41. felhívja az Uniót és Vietnámot egy, az emberi jogokra vonatkozó független nyomonkövetési mechanizmus és egy független panasztételi mechanizmus létrehozására, amely az érintett polgárok és helyi érdekelt felek számára hatékony jogorvoslatot és az esetleges negatív emberi jogi hatások kezelésére szolgáló eszközt biztosít, különösen az államközi vitarendezési mechanizmusnak a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről szóló fejezetre való alkalmazása révén;

42. aggodalmát fejezi ki az új kiberbiztonsági törvény bevezetésével kapcsolatban, különös tekintettel a lokalizálási és közzétételi követelményekre, az online felügyeletre és ellenőrzésre, valamint a személyesadat-védelmi intézkedésekre, amelyek nem egyeztethetők össze az EU értékalapú és liberalizációra irányuló kereskedelmi menetrendjével; üdvözli az intenzív párbeszéd iránt mutatott hajlandóságot, beleértve a vietnámi nemzetgyűlés elnökének azon kötelezettségvállalását, hogy mindkét parlamentet bevonja a végrehajtási rendeletek megvitatásába és az azokról szóló tanácskozásokba; felhívja továbbá a vietnámi hatóságokat, hogy tegyenek konkrét intézkedéseket, és üdvözli az EU e téren nyújtott segítségét;

43. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 8. cikke értelmében „az Unió tevékenységeinek folytatása során törekszik az egyenlőtlenségek kiküszöbölésére, valamint a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdítására”. üdvözli, hogy mind Vietnám, mind az EU aláírta a nőkkel és a kereskedelemmel kapcsolatos Buenos Aires-i WTO-nyilatkozatot, és felhívja a feleket, hogy erősítsék meg a megállapodásban a nemek közötti egyenlőségre és a kereskedelemre vonatkozó kötelezettségvállalásokat; felszólít a nők körülményeinek javítására, hogy ezáltal ők is részesülhessenek a megállapodás előnyeiből, többek között a nők érdekeit szolgáló munkahelyi és üzleti kapacitásépítés, a nők döntéshozatalban és hatalmi pozíciókban való képviselőinek előmozdítása, valamint a tudomány, a technológia és az innováció területén a nők hozzáféréseinek, részvételének és vezető szerepének támogatása révén; emlékeztet, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy egy nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos fejezetet foglal bele a jövőbeli uniós kereskedelmi megállapodásokba, beleértve az e megállapodás megkötését követően létrejött megállapodásokat; felszólítja az EU-t és Vietnámot, hogy kötelezzék el magukat a megállapodás végrehajtásának értékelése mellett, és annak jövőbeli felülvizsgálatába foglaljanak bele egy kifejezetten a nemek közötti egyenlőséggel és a kereskedelemmel kapcsolatos fejezetet;

2020. február 12., szerda

44. követeli a jelenleg fogva tartott vagy elítélt valamennyi politikai fogoly és civil társadalmi szereplő – például bloggerek vagy független szakszervezeti képviselők – azonnali szabadon bocsátását, különösen a Parlament 2017. december 14-i és 2018. november 15-i állásfoglalásaiban felsorolt személyekét;
45. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy hivatalosan számoljanak be a Parlamentnek Vietnám arra vonatkozó kötelezettségvállalásáról, hogy eredményeket ér el számos emberi jogi kérdésben, amint arra a Parlament 2015. december 17-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ is utalt;
46. hangsúlyozza, hogy a megállapodás a párbeszéd révén már számos területen elősegítette a változásokat, és úgy véli, hogy az alapul szolgál az emberek helyzetének párbeszéd útján történő további javításához;
47. üdvözli a megállapodást, amely még több szabad és méltányos kereskedelmi lehetőséget teremt az EU és Vietnám között; úgy véli, hogy az Európai Parlament jóváhagyása indokolt, mivel Vietnám lépéseket tesz a polgári jogok és a munkajog területén a helyzet javítása érdekében, hogy előrehaladhasson kötelezettségvállalásainak teljesítése felé;
48. felszólítja a Tanácsot, hogy haladéktalanul fogadja el a megállapodást;
49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, az EKSZ-nek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Vietnámi Szocialista Köztársaság kormányának és parlamentjének.
-

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2015. december 17-i nem jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodásnak az Unió nevében történő megkötésére vonatkozó tanácsi határozat tervezetéről (HL C 399., 2017.11.24., 141. o.).

2020. február 12., szerda

P9_TA(2020)0028

EU–Vietnám beruházásvédelmi megállapodás***

Az Európai Parlament 2020. február 12-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (05931/2019 – C9-0020/2019 – 2018/0358(NLE))

(Egyetértés)

(2021/C 294/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (05931/2019),
 - tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás tervezetére (05932/2019),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0020/2019),
 - tekintettel a határozattervezetről szóló, 2020. február 12-i nem jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (1) és (4) bekezdésére, valamint 114. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A9-0002/2020),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Vietnámi Szocialista Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ E napon elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0029.

2020. február 12., szerda

P9_TA(2020)0029

EU–Vietnám beruházásvédelmi megállapodás (állásfoglalás)

Az Európai Parlament 2020. február 12-i nem jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (05931/2019 – C9-0020/2019 – 2018/0358M(NLE))

(2021/C 294/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (05931/2019),
- tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti beruházásvédelmi megállapodás tervezetére (05932/2019),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 207. cikkének (4) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C9-0020/2019),
- tekintettel a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetségének (ASEAN) tagállamaival kötendő szabadkereskedelmi megállapodásra irányuló, 2007. április 23-án elfogadott tárgyalási irányelvekre, amelyek hatályát 2013 októberében a beruházásvédelem beillesztésével kiegészítették;
- tekintettel a 2009. december 22-i határozatra, amelynek értelmében kétoldalú szabadkereskedelmi megállapodásra irányuló tárgyalásokat kell indítani az ASEAN egyes tagállamaival,
- tekintettel a 2012. június 27-én Brüsszelben aláírt és 2016 októberében hatályba lépett, egyrészről az Európai Unió és tagállamai, és másrészről a Vietnámi Szocialista Köztársaság közötti átfogó partnerségi és együttműködési keretmegállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a jövőbeni európai nemzetközi beruházási politikáról szóló, 2011. április 6-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú beruházási megállapodások tekintetében átmeneti rendelkezések megállapításáról szóló, 2012. december 12-i 1219/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a kereskedelem és beruházás új, előrettekintő és innovatív jövőbeli stratégiájáról szóló, 2016. július 5-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság 2015. október 14-i közleményére a mindenki számára előnyös kereskedelemről – a felelősebb kereskedelem- és beruházáspolitikára felé (COM(2015)0497),
- tekintettel az Európai Unió Bírósága által az EUMSZ 218. cikkének (11) bekezdése szerint a 2/15. sz. ügyben kiadott, a Bizottság által 2015. július 10-én kért 2017. május 16-i véleményre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Vietnámról szóló 2016. június 9-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a véleménynyilvánítás szabadságának vietnámi helyzetéről, többek között a Nguyen Van Hoa esetéről szóló, 2017. december 14-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 329., 2016.12.3., 8. o.

⁽²⁾ HL C 296. E, 2012.10.2., 34. o.

⁽³⁾ HL L 351., 2012.12.20., 40. o.

⁽⁴⁾ HL C 101., 2018.3.16., 30. o.

⁽⁵⁾ A Bíróság 2017. május 16-i véleménye, 2/15, ECLI:EU:C: 2017:376.

⁽⁶⁾ HL C 86., 2018.3.6., 122. o.

⁽⁷⁾ HL C 369., 2018.10.11., 73. o.

2020. február 12., szerda

- tekintettel a Vietnámról, nevezetesen a politikai foglyok helyzetéről szóló, 2018. november 15-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel az EU és Vietnám közötti szabadkereskedelmi megállapodás előzetes emberi jogi hatásvizsgálatának Európai Bizottság általi elmulasztásáról szóló, 1409/2014/MHZ sz. ügyben az európai ombudsman által hozott, 2016. február 26-i határozatra ⁽⁹⁾,
 - tekintettel a transznacionális vállalatokra és egyéb transznacionális jellegű üzleti vállalkozásokra az emberi jogok vonatkozásában kötelező ENSZ-eszközhöz nyújtott uniós hozzájárulásról szóló, 2018. október 4-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottságának (UNCITRAL) a beruházó és az állam közötti, szerződésen alapuló választottbírósi eljárás átláthatóságára vonatkozó szabályaira ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak az Unió külső tevékenységéről szóló V. címére,
 - tekintettel a Tanács gyermekmunkáról szóló, 2016. június 20-i következtetéseire, amelyekben arra ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa az Európai Unió kereskedelmi eszközeinek, például a szabadkereskedelmi megállapodásoknak a gyermekmunka elleni küzdelem céljából való hatékonyabb felhasználási módjai feltárását;
 - tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségéről szóló, 2016. június 20-i tanácsi következtetésekre, amelyek kimondják, hogy „az EU tudatában van annak, hogy az emberi jogok vállalatok általi tiszteletben tartása és annak érvényesítése a vállalatok működésében, valamint az érték- és ellátási láncokban elengedhetetlen a fenntartható fejlődés megvalósítása és a fenntartható fejlesztési célok teljesítése szempontjából”, valamint hogy „a fenntartható fejlesztési célok teljesítését célzó minden partnerségnek az emberi jogok tiszteletben tartására és a felelős üzleti magatartásra kell épülnie”, továbbá ösztönzi az uniós vállalkozásokat, hogy „alakítsanak ki operatív szintű panaszkezelési mechanizmusokat, vagy indítsanak a vállalatok közötti közös panaszkezelési kezdeményezéseket”;
 - tekintettel az az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), különösen ötödik részének I., II. és V. címére, konkrétan a 2018. cikk (6) bekezdés a) pont v. alpontjának összefüggésében a 207. cikkre,
 - tekintettel a tanácsi javaslatról szóló, 2020. február 12-i jogalkotási állásfoglalására ⁽¹²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 105. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság és a Fejlesztési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A9-0014/2020),
- A. mivel az Unió a világon a legtöbb közvetlen külföldi befektetést fogadja, és egyben az ilyen befektetések legnagyobb forrása is;
- B. mivel a Vietnámban közvetlen külföldi befektetéseket végrehajtó 80 szereplő rangsorában az EU az ötödik helyen áll;
- C. mivel Vietnám élénk gazdaság, amely az ASEAN országok között a leggyorsabban növekvő középosztályal, fiatal és dinamikus munkaerővel, magas írástudási aránnyal és végzettségi szintekkel, viszonylag alacsony bérekkel, jó közlekedési összekapcsoltsággal és az ASEAN-térségben központi fekvéssel rendelkezik;
- D. mivel Vietnám infrastrukturális és beruházási szükségletei jelentősen meghaladják a rendelkezésre álló állami forrásokat;
- E. mivel 2017-ben Vietnámban az ország GDP-jének 8 % -át elérő összegű közvetlen külföldi befektetést hajtottak végre, azaz több, mint kétszer annyit, mint a régióban fekvő hasonló méretű gazdaságokban;
- F. üdvözölve, hogy az elmúlt évtizedekben Vietnámban jelentősen javult a kereskedelmi, üzleti és befektetési környezet;

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0459.

⁽⁹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/64308>

⁽¹⁰⁾ HL C 11., 2020.1.13., 36. o.

⁽¹¹⁾ <https://uncitral.un.org/fr/texts/arbitration/contractualtexts/transparency>

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0028.

2020. február 12., szerda

- G. mivel az országban jelenleg több mint 3 000 nemzetközi beruházási szerződés van érvényben, és ebből mintegy 1 400-nak uniós tagállamok is részes felei;
- H. mivel a kizárólag a beruházásvédelmet szolgáló megállapodások sorában ez – az EU–Szingapúr beruházásvédelmi megállapodás után – a második, amely az Európai Unió Bírósága (EUB) 2017. május 16-i 2/15. sz. véleménye alapján az uniós szabadkereskedelmi megállapodások új struktúrájáról folytatott európai intézményi megbeszéléseket követően az EU és egy harmadik ország között létrejött, és hivatkozási pontként szolgál majd az Unió kereskedelmi partnereivel folytatott jövőbeli együttműködése számára;
- I. mivel a megállapodás felváltja és felülírja a 21 uniós tagállam és Vietnám közötti meglévő kétoldalú beruházási szerződéseket, amelyek nem tartalmazták a beruházásvédelemre vonatkozó új uniós megközelítést és annak végrehajtási mechanizmusát, a beruházási vitákkal foglalkozó állami bírósági rendszert;
- J. mivel a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszert beépítették a már véglegesített CETA-megállapodásba, amelyet a Parlament 2017. február 15-én ratifikált, és amely jelenleg több tagállam általi megerősítésre vár, felváltva a beruházó és állam közötti vitarendezési rendszert;
- K. mivel 2019. április 30-án az EUB kimondta, hogy a CETA által előírt, a beruházók és az államok közötti viták rendezésére szolgáló mechanizmus összeegyeztethető az uniós joggal ⁽¹³⁾;
- L. mivel a felek kötelezettséget vállaltak arra, hogy multilaterális bíróságot állítanak fel a beruházási viták rendezése érdekében, amely kezdeményezést a Parlament határozottan és folyamatosan támogatta;
- M. mivel 2018. március 20-án a Tanács elfogadta azokat a tárgyalási irányelveket, amelyek felhatalmazzák a Bizottságot arra, hogy az Unió nevében tárgyalásokat folytasson a beruházási viták rendezésével foglalkozó multilaterális bíróság létrehozásáról szóló egyezményről; mivel e tárgyalási irányelveket nyilvánosságra hozták;
1. üdvözlí a beruházásvédelemre vonatkozó új uniós megközelítést és az ahhoz tartozó végrehajtási mechanizmust, amely megreformálta a beruházó és állam közötti vitarendezést, továbbá javítja a tagállamok által kötött kétoldalú beruházási megállapodások különálló megközelítéseinek minőségét; hangsúlyozza, hogy a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszer a beruházó és állam közötti vitarendezés eljárási hiányosságai tekintetében korszerű, innovatív és megreformált beruházási szanalási mechanizmust kínál; megállapítja továbbá, hogy e rendszer jelentős változást hoz a beruházók számára biztosított tényleges védelem szintje, valamint a beruházó és az állam közötti viták rendezésének módja tekintetében; aggódalmának ad hangot ugyanakkor amiatt, hogy az alkalmazás hatálya továbbra is kissé túlmutat a külföldi és a belföldi beruházó közötti megkülönböztetésmentességen; emlékeztet arra, hogy egy független multilaterális beruházási bíróság létrehozása minden fél számára nagyobb jogbiztonságot teremtene; üdvözlí, hogy Vietnám határozottan elkötelezte magát a szabályokon alapuló többoldalú kereskedelmi rendszer mellett;
 2. megállapítja, hogy a megállapodás magas szintű beruházásvédelmet és jogbiztonságot biztosít, és egyúttal megőrzi a felek jogát a szabályozásra és legitim közpolitikai célok követésére, többek között a közegészségügy, a közszolgáltatások és a környezetvédelem terén; hangsúlyozza, hogy a megállapodás egyúttal átláthatóságot és elszámoltathatóságot biztosít; kéri a Bizottságot, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelmet és a Párizsi Megállapodás tiszteletben tartását fokozottabban vegye figyelembe a felek szabályozáshoz való jogának védelme során, ahogyan az a CETA esetében is történt; hangsúlyozza, hogy rendszeresen vizsgálni kell és összegezni az Európai Parlament számára, hogy az európai beruházók miképpen élnek ezzel a rendelkezéssel;
 3. hangsúlyozza, hogy a megállapodás tisztességes és méltányos elbánást szavatol az uniós befektetők számára Vietnámban, ami a nemzeti bánásmódnál magasabb szintű védelmet jelent; megjegyzi, hogy a megállapodás megfelelően védi az uniós befektetőket a jogtalan kisajátítással szemben; úgy véli, hogy ennek együtt kellene járnia a befektetők azon kötelezettségével, hogy kellő gondossággal járjanak el az emberi jogokkal és a nemzetközi munkaügyi egyezményekkel, valamint környezetvédelmi normákkal összhangban álló, fenntartható üzleti gyakorlatok tekintetében;
 4. hangsúlyozza, hogy a gazdasági fejlődés és a multilateralizmus fontos eszköz az emberek életének javításához; rámutat arra, hogy a beruházásvédelmi megállapodás egyik célkitűzése az EU és Vietnám közötti gazdasági, kereskedelmi és beruházási kapcsolat megerősítése a fenntartható fejlődés célkitűzésével összhangban, valamint a kereskedelem és a beruházások előmozdítása a nemzetközileg elismert emberi jogi, környezetvédelmi és munkavédelmi normák és megállapodások maradéktalan betartásával;

⁽¹³⁾ A Bíróság 1/17. sz., 2019. április 30-i véleménye:

2020. február 12., szerda

5. emlékeztet rá, hogy Vietnám fejlődő ország; hangsúlyozza, hogy a fenntartható fejlődési célok – konkrétan a szegénység megszüntetésére irányuló 1. számú, a méltó munkára vonatkozó 8. számú és az egyenlőtlenségek csökkentésére irányuló 10. számú cél – eléréséhez való hozzájárulás érdekében a beruházásoknak hozzá kell járulniuk minőségi munkahelyek teremtéséhez, támogatniuk kell a helyi gazdaságot, és teljes körűen tiszteletben kell tartaniuk az ország jogszabályait, beleértve az adójogszabályokat is;
6. emlékeztet arra, hogy a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszerre vonatkozó terv szerint a beruházásokkal foglalkozó állandó elsőfokú bíróság mellett fellebbviteli bíróság is feláll, és tagjainak a Nemzetközi Bíróság bíráiéhoz hasonló képesítésekkel kell rendelkezniük, és nemcsak a kereskedelmi jogban, hanem a nemzetközi közjog terén szerzett jártasságukat is bizonyítaniuk kell, azon túlmenően, hogy a közvetlen és közvetett összeférhetlenség megelőzése érdekében létrehozott, kötelezően alkalmazandó magatartási kódexnek megfelelően a függetlenség, a pártatlanság, a feddhetetlenség és az etikus magatartás terén is szigorú szabályoknak kell eleget tenniük; hangsúlyozza, hogy az Európai Bíróság szerint a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszer teljes mértékben megfelel az uniós jognak, amint azt a 1/17. számú véleménye is kifejti;
7. üdvözli a bíróságok előtti eljárásokra alkalmazandó átláthatósági szabályokat, többek között az ügyekkel kapcsolatos dokumentumok közzétételére és a meghallgatások nyilvánosságára vonatkozó, valamint azon rendelkezéseket, amelyek szerint az érdekelt felek beadványokat nyújthatnak be; úgy véli, hogy a nagyobb átláthatóság segít a közvélemény rendszerbe vetett bizalmának helyreállításában, valamint annak biztosításában, hogy a beruházási bíróságok valamennyi emberi jogot és fenntartható fejlődési szempontot hatékonyan figyelembe vegyenek; ezenkívül üdvözli annak egyértelmű meghatározását, hogy milyen indokokkal emelhet óvást egy beruházó, ami további átláthatóságot és tisztességességet biztosít a folyamat számára;
8. hangsúlyozza, hogy harmadik felek, például a munkaügyi és környezetvédelmi szervezetek amicus curiae levelekkel hozzájárulhatnak a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszer munkájához;
9. hangsúlyozza, hogy nem lesz lehetőség a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztására (a „fórumvásárlásra”), és hogy el kell kerülni a többszörös vagy párhuzamos eljárásokat;
10. emlékeztet arra, hogy a megállapodás fejlődést jelent a CETA beruházásvédelmi rendelkezéseihez képest, ugyanis rendelkezéseket tartalmaz a volt bírák kötelezettségei, az összeférhetlenség megelőzését szolgáló magatartási kódex és a megállapodás pillanatában már teljes körűen működő fellebbviteli bíróság tekintetében;
11. úgy véli, hogy a fellebbezési mechanizmus létrehozása a jelenlegi helyzethez képest javíthatná a beruházásra vonatkozó döntések minőségét és következetességét;
12. megjegyzi, hogy az EU–Vietnám beruházásvédelmi megállapodás nem tartalmaz külön fejezetet a kereskedelemről és a fenntartható fejlődésről, mivel az utóbbi az EU–Vietnám szabadkereskedelmi megállapodás keretében a beruházások piaci hozzáféréseire vonatkozik; hangsúlyozza, hogy az EU–Vietnám beruházásvédelmi megállapodás tartalmaz egy, a partnerségi és együttműködési megállapodással való intézményi és jogi kapcsolatot megállapító rendelkezést, valamint preambulumban az EU és Vietnám közötti szabadkereskedelmi megállapodásban és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt, a kereskedelemre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó értékekre és elvekre vonatkozó konkrét hivatkozásokat, biztosítva ezzel, hogy az emberi jogok az EU–Vietnám kapcsolatok középpontjába kerüljenek; hangsúlyozza, hogy a feleknek és a befektetőknek tiszteletben kell tartaniuk valamennyi nemzetközi emberi jogi normát és kötelezettséget; hangsúlyozza, hogy az OECD multinacionális vállalkozásokra vonatkozó irányelvei és az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek értelmében a befektetők felelősség hárul; emlékeztet továbbá arra, hogy az EU–Vietnám beruházásvédelmi megállapodást és a szabadkereskedelmi megállapodást egymást kiegészítő módon kell végrehajtani, különösen az emberi jogokra, a környezetvédelemre és a szociális jogokra, valamint a fenntartható fejlődésre vonatkozó rendelkezések tekintetében, amennyiben ezeket a felek szabályozási joguk keretében alkalmazzák; hangsúlyozza továbbá, hogy biztosítani kell az összhangot az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikke szerinti fejlesztési együttműködési célkitűzésekkel;
13. hangsúlyozza a valóban pozitív emberi jogi tendenciák jelentőségét e megállapodás gyors ratifikálása szempontjából, és felszólítja a vietnámi hatóságokat, hogy kötelezettségvállalásuk jelzéséként határozzanak meg konkrét intézkedéseket a helyzet javítására; emlékeztet a büntető jogszabályok reformjával, a halálbüntetés alkalmazásával, a politikai foglyokkal és az alapvető szabadságokkal kapcsolatos kéréseire; nyomatékosan kéri a feleket, hogy teljes mértékben használják ki a megállapodásokat a vietnámi emberi jogi helyzet javítása érdekében, és hangsúlyozza az EU és Vietnám közötti ambiciózus emberi jogi párbeszéd fontosságát; rámutat arra, hogy a partnerségi és együttműködési megállapodás 1. cikke általános emberi jogi záradékot tartalmaz, amely megfelelő intézkedéseket válthat ki, végső eszközként a partnerségi és együttműködési megállapodásnak, és ezáltal a beruházásvédelmi megállapodásnak vagy egyes részeinek azonnali felfüggesztését is beleértve;

2020. február 12., szerda

14. megismétli, hogy a partnerségi és együttműködési megállapodás 35. cikke és a szabadkereskedelmi megállapodás 13. cikke egy időszakos értékelési rendszerrel együttesen biztosítják a beruházásvédelmi megállapodás végrehajtásával kapcsolatos emberi jogi aggályok kezelésének eszközeit, de azt az EU és a tagállamai általi ellenőrzésnek, valamint egy független nyomonkövetési és panasztételi mechanizmusnak kell követnie, amely az érintett polgárok és az érdekelt felek számára hatékony jogorvoslatot és az esetleges negatív emberi jogi hatások kezelésére szolgáló eszközt biztosít;
15. kifejezi aggályait az új kiberbiztonsági törvény végrehajtásával kapcsolatban, különösen a lokalizálási és közzétételi követelmények, az online felügyelet és ellenőrzés, valamint a személyes adatok védelmére irányuló intézkedések tekintetében, amelyek nem egyeztethetők össze az EU értékalapú kereskedelmi menetrendjével és liberalizációs menetrendjével; üdvözli az intenzív párbeszéd folytatására mutató hajlandóságot, beleértve a vietnámi nemzetgyűlés elnökének azon kötelezettségvállalását, hogy mindkét parlamentet bevonja a végrehajtási rendeletek megvitatásába és az azokról szóló tanácskozásokba; felhívja továbbá a vietnámi hatóságokat, hogy tegyenek konkrét intézkedéseket, és üdvözli az EU e téren nyújtott segítségét;
16. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 8. cikke értelmében az Unió tevékenységeinek folytatása során törekszik az egyenlőtlenségek kiküszöbölésére, valamint a férfiak és nők közötti egyenlőség előmozdítására. üdvözli, hogy mind Vietnám, mind az EU aláírta a nőkkel és a kereskedelemmel kapcsolatos Buenos Aires-i WTO-nyilatkozatot, és felhívja a feleket, hogy erősítsék meg a megállapodásban a nemek közötti egyenlőségre és a kereskedelemre vonatkozó kötelezettségvállalásokat; felszólít a nők körülményeinek javítására, hogy ezáltal ők is részesülhessenek e megállapodás előnyeiből, többek között a nők érdekeit szolgáló munkahelyi és üzleti kapacitásépítés, a nők döntéshozatalban és hatalmi pozíciókban való képviselésének előmozdítása, valamint a tudomány, a technológia és az innováció területén a nők hozzáféréseinek, részvételének és vezető szerepének támogatása révén;
17. felszólítja az EU-t és Vietnámot, hogy működjön együtt egy, a gyermekmunka elleni küzdelemre irányuló cselekvési terv és a vállalatokra vonatkozó keret kidolgozásában;
18. üdvözli a Tanács arra irányuló döntését, hogy nyilvánosságra hozza a beruházási viták rendezésével foglalkozó multilaterális bíróságról szóló, 2018. március 20-i tárgyalási irányelveket, és felszólítja a Tanácsot, hogy tegye közzé az összes korábbi kereskedelmi és beruházási megállapodással kapcsolatos tárgyalási irányelveket is;
19. kiemeli, hogy ez a megállapodás az uniós tagállamok és Vietnám között már megkötött 21 kétoldalú beruházási szerződések helyébe lép; úgy véli, hogy ez fontos lépés a nemzetközi beruházási rendszer legitimitásának és elfogadtatásának fokozása tekintetében;
20. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon kísérő intézkedéseket a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára annak érdekében, hogy a megállapodást átláthatóvá és hozzáférhetővé tegye; ösztönzi a Bizottságot a munka folytatására annak érdekében, hogy a kkv-k jobban hozzáférjenek a beruházási vitákkal foglalkozó bírósági rendszerhez; hangsúlyozza, hogy ez komoly növekedési potenciált és jelentős előnyöket kínál az európai kis- és középvállalkozások számára, amelyek létfontosságúak az európai jólét és innováció szempontjából;
21. hangsúlyozza, hogy a beruházásvédelmi megállapodás fontos szerepet játszhat az életszínvonal növelésében, a jólét és a stabilitás előmozdításában, a jogállamiság, a jó kormányzás, a fenntartható fejlődés és az emberi jogok tiszteletben tartásának elősegítésében, miközben lehetővé teszi az EU számára, hogy támogassa a béke és a stabilitás célkitűzéseit a régióban; hangsúlyozza, hogy ezen egyetemes értékek egyértelmű fenntartásának az Unió és harmadik államok között létrejövő bármely megállapodás feltételes részét kell képeznie;
22. úgy véli, hogy e megállapodás megkötése mindkét fél részéről erős védelmet biztosít a beruházók és befektetések számára, megőrizve ugyanakkor a kormányok szabályozáshoz való jogát, és több lehetőséget teremt a szabad és méltányos kereskedelemre az Unió és Vietnám között; felszólítja a tagállamokat, hogy mielőbb ratifikálják a megállapodást annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi érintett fél a lehető leghamarabb kihasználhassa annak előnyeit, figyelembe véve Vietnám törekvését arra, hogy kötelezettségvállalásaival összhangban javítsa a polgári és munkavállalói jogok helyzetét;
23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Vietnámi Szocialista Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2020. február 13., csütörtök

P9_TA(2020)0038

A hamis és eredeti okmányok online (FADO) rendszere *I**

Az Európai Parlament 2020. február 13-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Határ- és Parti Órségről és a 98/700/IB együttes tanácsi fellépés, az 1052/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint az (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletrre irányuló javaslatról (COM(2018)0631 – C8-0150/2019 – 2018/0330B(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2021/C 294/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2018)0631),
 - tekintettel az Elnökök Értekezletének 2019. március 21-i határozatára, miszerint több részre bontja a Bizottság javaslatát és felhatalmazást ad az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságnak, hogy készítsen külön jogalkotási jelentést a hamis és eredeti okmányok online rendszerére (False and Authentic Documents Online – FADO) vonatkozó rendelkezésekről, nevezetesen a bizottsági javaslat 80–83., 102., 114. és 115. preambulumbekzdéséről és 80. cikkéről;
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 77. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontjára és 79. cikke (2) bekezdésének c) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0150/2019),
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, valamint 87. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2018. december 12-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2019. február 6-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel az illetékes bizottság által az eljárási szabályzat 74. cikkének (4) bekezdése alapján jóváhagyott ideiglenes megállapodásra és a Tanács képviselőjének 2019. december 4-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. és 40. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A9-0022/2019),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslata helyébe másik szöveget szándékozik léptetni, azt lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P9_TC1-COD(2018)0330B

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2020. február 13-án került elfogadásra a hamis és eredeti okmányok online (FADO) rendszeréről és a 98/700/IB tanácsi együttes fellépés hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2020/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2020/493 rendelettel.)

⁽¹⁾ HL C 110., 2019.3.22., 62. o.

⁽²⁾ HL C 168., 2019.5.16., 74. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU